

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

**MEHMET FAZIL EFENDİ DİVAN'INDAKİ KASİDE VE
TAHMİSLERİN TRANSKRİPSYONLU METNİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ
Emre KARABOYUN

Enstitü Anabilim Dalı: Türk Dili ve Edebiyatı
Enstitü Bilim Dalı: Eski Türk Edebiyatı

Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. Nuran ALTUNER

EYLÜL-2004

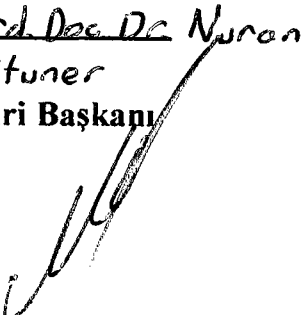
T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

148196

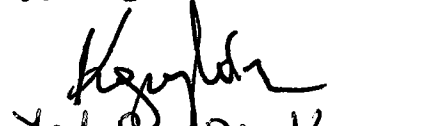
MEHMET FAZIL EFENDİ DİVAN'INDAKİ KASİDE VE
TAHMİSLERİN TRANSKRİPSYONLU METNİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ
Emre KARABOYUN
148196

Bu tez ~~1409/2004~~ tarihinde aşağıdaki jüri tarafından Oybirliği/Oyçokluğu ile kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Nuran
Altuner
Jüri Başkanı

Yrd. Doç. Dr. Bayram
Ali Kaya
Jüri Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Kazım
Yıldırım
Jüri Üyesi

ÖNSÖZ

On dokuzuncu yüzyıl Türk edebiyatının deęişim devrelerinden birini oluşturur. Bu deęişim sürecinin řu an toplumumuzu getirdiđi nokta maalesef içler acısıdır. Çok sayıda řair ve yazar yetiřtirmiş olan bu millet yine řair ve yazar yetiřtirmeye devam edecektir. Fakat řiir zevki olan ve řiirden anlayan bir millet iken řu an en az basılan ve okunan kitaplarımız řiir kitaplarıdır. Eski řiirimizin, kültürümüzün güzelliđini ve deđerini gelecek nesillere duyurabilmek edebiyatla ve kültür ile uğrařan herkesin görevidir.

Divan edebiyatının son dönemleri diyebileceğimiz 19. yüzyılda da çok güzel ve çeřitli türlerde řiirler yazılmakta idi. Fakat yeni edebiyat akımları içerisinde seslerini yeterince duyuramadılar. Yeni moda olan batı tarzı dışında kaldıđı için dikkati çekmeyen önemli divan řairleri mevcuttur.

Bu tezde 19. yüzyılda yařamış olan Mehmet Fazıl Efendi'nin Süleymaniye Kütüphanesi, Halet Efendi Kitaplıđı, 703 numaradaki el yazma divanı içerisinde yer alan kaside ve tahmisler çalışılmıştır. Tek bir nüsha üzerinde çalışmanın zorluđu hissedilmiş ve bu yüzden bazı kelimeler okunamamıştır. Okunamayan yerler nokta nokta ile gösterilmiştir.

Yaptığımız çalışmada yardımlarını esirgemeyen sayın hocam Yrd. Doç. Dr. Nuran Altuner'e teřekkürü bir borç bilirim.

Bu alanda yapılan faaliyetlere küçük de olsa bir katkımızın olduđunu düşünmek bizi memnun etmektedir.

Emre KARABOYUN

Sakarya 2004

İÇİNDEKİLER

TRANSKRİPSİYON LİSTESİ	ii
ÖZET	iii
SUMMARY	iv
GİRİŞ	1
1. 18 VE 19. YÜZYIL DİVAN ŞİİRİ	4
2. NAZIM ŞEKİLLERİ	6
2.1. Kaside	6
2.2. Tahmis	8
2.2.1 Tahmis-i Mutarraf	9
2.3. Müseddes	9
2.4. Tarih	10
2.4.1 Tam Tarih	10
2.4.2. Ta'miyeli (Tamamlamalı) Tarih	11
2.4.3. Mücevher veya Cevher Tarih	11
2.4.4. Mühmel Tarih	11
2.4.5. Tarih-i Dü -Ta	11
2.4.6. Lafzen ve Manen Tarih	11
2.4.7. Lugazlı Tarih	12
3. MEHMET FAZIL EFENDİ	13
3.1. Hayatı	13
3.2. Sanatı	16
3.3. Mevleviliği	17
3.4. Eserleri	18
3.4.1. Şerh-i Hakayık-ı Ezkar-ı Mevlana	18
3.4.2. Divan	18
3.4.2.1. Tavsifi	19
4. METİN	20
SONUÇ ve ÖNERİLER	124
KAYNAKLAR	125
EKLER	127
ÖZGEÇMİŞ	128

TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ

ء	'
ا	a, e, ā
ب	b
ت	t
ث	s
ج	c
ح	h
خ	ħ
د	d
ذ	z
ر	r
ز	z
س	s
ش	ʃ
ص	ʂ
ض	ʒ, d
ط	t

ظ	ʒ
ع	ʕ
غ	g
ف	f
ق	k
ك	k, g, ğ, ñ
ل	l
م	m
ن	n
ه	h
و	v, u, ū, ü, o, ö
ی	y, i, ī
لا	lā
پ	p
چ	ç
ژ	j

ÖZET

Anahtar kelime: kaside, tahmis, Mevlana, Mevlevi, Bosna, tarih, Mehmet Fazıl

Çalışmamız edebiyatımızın on dokuzuncu yüzyılına ait İzmit vilayetinde Mutasarrıflık yapmış ve bir Mevlevi olan Mehmet Fazıl Efendinin divanındaki kaside ve tahmisleri içermektedir. Ele aldığımız şiirler genellikle dini konulu şiirlerdir. Kasidelerde dini konuların yanı sıra din büyükleri, Mevlana ve tarih düşürerek yapılan kasidelerde devlet büyükleri methedilmiştir. Gazel tahmislerinde genellikle Mevlevi tarikatına mensup kişilerin ilahi aşk konulu gazelleri vardır.

Süleymaniye Kütüphanesi Halet Efendi Kitaplığı'ndaki 703 numaralı el yazması nüshada yer alan kaside ve tahmislerdir. Divanın tamamı 158 varaktır.

Divanda yer alan; 3 besmele manzumesi, 1 istiğfar manzumesi, 4 münacaat, 9 na't, 1 çaryar medhiyesi, 2 mersiye, 4 Mevlana medhiyesi, 1 mevlevi sikkesi medhiyesi, 14 kaside tarih ve 28 tahmis gazel'in transkripsiyonlu metni hazırlanmıştır.

Mevlevi olan Mehmet Fazıl mevlevî inanç sisteminin öğelerini, duygu ve düşüncelerini eserlerine yansıtmıştır.

SUMMARY

THE TRANSCRIPTIONAL TXT OF PRAISE POEMS AND TAHMİSES İN MEHMET FAZIL EFENDİ'S DİVAN (A COLLECTION OF LYRİC POEMS)

Keywords: In this study we have examined qasida and tahmis of Mevlevi Mr. Mehmet Fazıl who was head official of İzmit in the ninetieth century of our literature. The poems are generally about religion. Besides religioun, qasides mention religion savant, Mevlana and praise of goverment people with dates. In ghazel tahmises, especially the love of people who are member of Mevlevi sect are mentioned.

The qaside and tahmis are taken from seven hundred and three numbered hand writing piece in Halit Efendi part of Süleymaniye Library. The whole of Divan is one hundred and fifty eight big sheets..

The written piece of our study includes ; three besmele poem, one repittance poem, four pray, nine poem which praises prophet Muhammed, one praises poem of four beloved, two elegy, four praises poem of Mevlana, one praise poem of Mevlevi signiture, fourteen qasida history and twenty eight tahmis with their translations.

Mr. Mevlevi Mehmet Fazıl reflects the items of Mevlevi beliefs, feelings and opinions to his written piece(work).

GİRİŞ

Eski Türk Edebiyatı çok geniş bir bilim dalıdır. Bu saha içindeki şair ve yazarlar, dönemlerini, inanç dünyalarını, sosyal ve siyasal hayatı, kendi duygu ve düşüncelerini ortaya koyan pek çok eser meydana getirmişlerdir.

Eski Türk Edebiyatımızın başlıca eserlerini, şair ve yazarlarını bu sahaya gönül veren ilim adamları yıllardır incelemişler ve incelemektedirler.

Mehmet Fazıl Efendi 19. yüzyılda yaşamış aslen Bosnalı olan mutasavvıf bir şairdir. İzmit vilayetinde mutasarrıflık yapmıştır. Mevlevi tarikatına bağlı bir şairdir. 158 büyük varaktan oluşan geniş ve güzel bir divana sahip olan Bosnalı Mehmet Fazıl Efendi incelenmesi gereken bir şahsiyettir.

Divanının yüz elli sekiz büyük varaktan oluşması sebebiyle çalışmamızda divandaki kaside ve tahmisleri, otuz dokuz kaside ve yirmi sekiz gazel tahmisi, ele alarak transkripsiyon çalışması yaptık.

Çalışmamızın birinci bölümünde 18 ve 19. yüzyıl ve bu yüzyılda divan şiiri genel hatlarıyla tanıtılmaya çalışıldı.

Sonra ele aldığımız nazım türleri, özellikleri ve Mehmet Fazıl Efendinin bu türleri ne kadar nasıl kullandığı hakkında bilgi verildi.

Sonra tarih (tarih düşürme) ve çeşitleri hakkında bilgi verildi.

Daha sonra Mehmet Fazıl Efendinin hayatı ve eserleri hakkında bilgi verildi.

Daha sonra transkripsiyon yapılan metin ve en son olarak da çalışılan orijinal el yazması metin ekler bölümünde sunuldu.

I. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ

Çalışmamız 19. yüzyıl şairlerimizden Mehmet Fazıl Efendi'nin hayatı, sanatı ile divanındaki kaside ve tahmisleridir. Kaside ve tahmisler yüzyılları ve konuları açısından önem arz etmektedir.

Mehmet Fazıl Efendi devrinde mutasavvıflık yapmış Mevlevi bir şair olması açısından önemli bir şairdir.

Çok geniş bir divanı olan Fazıl Efendi son dönem divan edebiyatının incelenmesi gereken şahıslarındandır.

Kasidelerin içerisinde Mevlevilik açısından önemli olanlar ve tarih düşürülen kasidelerde de devrin şahısları ve olayları hakkında bilgi verildiğinden önemlidir.

Tahmisler çok çeşitli şairlere aittir ve genelde bu şairler Mevlevi şairlerdir. Tahmislerin bir çoğu son dönem divan şairlerine yazılmış olmasından önemlidir. Ayrıca büyük divan şairlerinin de şiirlerine tahmisler yazılmıştır.

II. ÇALIŞMANIN AMACI

Amacımız eski edebiyatımızın şairlerini tanıtmak ve şiirlerini Osmanlı alfabesinden günümüz alfabesine aktararak ilim alemine ve yeni nesillere sunmaktır.

Çalışmamızda 19. yüzyıl edebiyatımızın arka planda kalmış olan şairlerinden Mehmet Fazıl Efendinin, hayatının ve şiirinin tanıtılmasını ve divanındaki kaside ve tahmislerin günümüz alfabesine aktarılmasını amaçladık.

Bu şiirler ile devrin tarihi, dili ve sanatı hakkında da bilgi edinilmektedir.

III. ÇALIŞMANIN METODOLOJİSİ

Çalışmada önce Mehmet Fazıl Efendi'nin divanı olan Süleymaniye Kütüphanesi, Halet Efendi Kitaplığı, 703 numaralı Osmanlı Türkçesi olan el yazması nüsha seçildi.

Sonra Mehmet Fazıl Efendi, devri ve şiiri hakkında tarama yapılarak kaynaklar tespit edildi. Bu kaynaklar bir daha taranarak gerekli görülen bilgiler derlendi.

Sonra metni okuma kısmına geçildi. Metin Osmanlıca sözlükler yardımıyla okunmaya çalışıldı. Şiirlerin aruz kalıpları bulunarak, kalıplara göre kontroller yapıldı.

Tek nüsha üzerinde çalışıldığı için okumada zaman zaman zorluklar çekildi. Okunamayan bölümler noktalarla gösterildi.

Toplanan bilgiler okunan şiir metinlerinden de bilgiler çıkartılarak derlendi. Bunlar; 18. ve 19. Yüzyıl ve Divan Şiiri, Nazım Şekilleri ve Mehmet Fazıl Efendi başlıkları altında toplandı.

Bu konulardan sonra okunan kaside ve tahmisler metin bölümünde sunuldu ve ekler bölümünde de Osmanlıca olan orijinal el yazması metin sunuldu.

1. 18 VE 19. YÜZYIL VE DİVAN ŞİİRİ

18. yüzyılda Osmanlı devletinin artık yıldızı sönmeye yüz tutmuş ve iki yüz yıl süren yıkım devrine girilmiştir. 1699 Karlofça Barışı ile imparatorluk tarihinde ilk defa toprak kayıpları belgelenmiştir. Rusya, Avusturya ve İran'la yapılan savaşlarda mağlubiyetlere rağmen yine de haşmetli görünen devlet, içten içe erimektedir. Başbozuk isyanlar, şehir ayaklanmaları, vezir ve padişah öldürmeleri çoğalmaktadır.

Türk devletinin dünyaya saldıđı korku azalmış, hatta Avrupa'da yeni yeni belirmeye başlayan Büyük Devletler 19. yüzyıl boyunca Türk topraklarını bölüşme tasarıları yapmışlardır. İslam olmayan Osmanlı uyrukları türlü yollarla kışkırtılmıştır. Bir uçtan Ortadoks, Katolik ve Ermeni unsurlar üzerinde, Rusya, İngiltere, Fransa gibi devletlerin din propagandaları yürütölmekte, öte yandan Fransız İhtilalinin yaydığı hürriyet, milliyet, eşitlik gibi sloganlar Türkiye'deki azınlıkların eline birer isyan bayrağı gibi tutuşturulmaktadır.

İçeride yeniçeriler, ıslah edilmez bir bela haline gelmiş, ulemanın bilginlerin, kadıların ilim, adalet, feragat nitelikleri azalmıştır. Ganimetlerden uzak kalan hazine iyice açık vermeye başlamıştır. Anadolu'da devlet yok gibidir. Halk, nüfuzlu kimselerin Celali, mütegalibe, eşkıya takımının elinde perişandır. Koca devlet, valilerine bile söz geçiremeyerek bazen onlara bile yenilmektedir.

İşte bu gailer ve yenilgiler karşısında devlet adamlarımız ve aydınlarımız arasında Avrupa'nın bizden üstün olduđu duygusu yoğunlaşmaya başlar. Artık devlet zayıftır ve yaşayabilmek için Avrupa'ya ayak uydurmak zorundadır. Uyanık ve yurtsever padişahlarla, vezirler gerilikten, yoksulluktan, düzensizlikten kurtulma telaşı içinde, iyisini fenasını ayırt edecek vakit bulamaksızın bir dizi reformlar peşine düşerler, gerçekleştirmeye çalışırlar. Haklı veya haksız olarak bu yeniliğe karşı çıkan zümreler ile bu yeniliğı gerçekleştirme savaşı yaparlar. Böylece 18. ve 19. yüzyıllar, aynı zamanda ıslahat ve inkılap çabaları içinde geçer. Batılılığın öncüleri bizzat Saray ve Babıali'dir.

18. yüzyılın başında ve sonunda, divan şiirinin son parlak şahsiyetleri olan Nedim ile Şeyh Galib yetişmişlerdir. Geçen yüzyıl sonunda Nâbi, “Divan-ı gazel nusha-yı kamus değildir.” diyerek sadeleşmenin gereğini söylemişti. Buna inananlar gittikçe daha sade şiir yazdılar. Şairler, kendilerini daha geniş bir tabakaya tanıtmak arzusunda idiler. Saz şairleri, kalem şairlerinin diline özenirken, divan şairleri de onların diline biraz yaklaştılar. Halka ve aydınlara aynı zamanda seslenen ortalama bir üslup meydana geldi. Sadelik bilhassa, halkın zevk alacağı bir kıvamda ve bestelenmek için yazılan şarkılarda görüldü. Mesnevilerde, geçen yüzyılların ustaları esas tutularak daha çok yerli hayattan alınma sahneler işlendi.

19. yüzyıl divan şiirinin son yıllarıdır. En meşhur şairler Enderunlu Vasıf, Keçecizade İzzet Molla, Leskofçalı Galip, Osman Şems’dir. Bu yıllarda genelde nazireci şairler yetişmiştir. Divan şiirinin çöküş zamanı elbet, kesin bir tarihe bağlanamaz. Belki 19. yüzyılın ikinci yarısı üzerinde durulabilir. Çünkü batı etkisinde Türk edebiyatının ilk verimleri bu yıllarda başlamıştır. Ancak edebiyat değişimlerinin de öbür sosyal hadiselerle sıkı ilgisi düşünülürse, hiçbir edebiyat çığırının birkaç yılda kurulamayacağı gibi, birkaç yılda yıkılamayacağı anlaşılır. Nitekim divan tarzında şiirler günümüze kadar gelmiştir. 20. yüzyıl başlarında Yahya Kemal, Eski Şiirin Rüzgarıyla kitabında divan tarzına en güçlü bir dönüşü gerçekleştirmiştir. Başka şairlerin de divan şiirinin bazı unsurlarına yöneldikleri görülmektedir.

2. NAZIM ŞEKİLLERİ

2.1. Kaside

Kaside “niyet etmek, yaklaşmak” anlamlarında “kasada” kökünden gelen Arapça bir kelimedir. Bir kişiyi övmek ve genellikle karşılığında yardım istemek için yazılan şiirlere denir. Arap edebiyatında doğmuş ve İran’da bazı değişikliklere uğrayarak gelişmiş, oradan da Türk edebiyatına girmiştir.

Kaside, 9 beyitten 100 beyte kadar aynı aruz kalıbıyla yazılmış ve gazel gibi aa ba ca da... şeklinde kafiyelenen bir nazım şeklidir. Kasidenin ilk ve mukaffa olan beytine Matla, son beytine Makta, en güzel beytine Şah-beyit ya da Bey-tül kasid denir. Kasidenin sonunda, şairin mahlasını söylediği beyte taç- beyit adı verilir. Taç- beyit kasidenin son yani makta beyti olabileceği gibi ondan önceki beyitlerden biri de olabilir. Şairler mahlaslarını genellikle dua kısmında ve kasideyi bitirmeden birkaç beyit önce söylerler.

Kasideler, konuyu işleyiş bakımından dört kısma ayrılırlar: Nesib veya Teşbib ile başlayan kaside methiye ile sürer ve fahriyeden sonra dua kısmı ile sona erer. Şair kasidenin başında aşktan, aşkın verdiği acılardan, sevgilinin güzelliğinden ya da başka konulardan söz eder: bağ, bahar, kış, yaz, ramazan, bayram tasvirleri yapar. Konusu aşk ve sevgili olan bu başlangıç kısımlarına Nesib, başka ve değişik konuları işleyen kaside başlangıçlarına Teşbib adı verilir. Fakat genellikle bu adlar birbirine karıştırılmış ve konulara bakılmadan kasidelerin başlangıç kısımlarına Nesib ya da Teşbib denmiştir.

Şair nesib kısmının sonunda bir beyitle ve uygun bir geçişle asıl konusuna girer. Bu geçiş beytine Girizgah denir.

Girizgah beytinden sonra gelen bu ikinci kısma da Maksad, Maksud veya medhiyye adı verilir. Şair bu kısımda kasidesini sunacağı kişiyi, Memduh'unu aşırı sözlerle över, kahramanlığını, cesaretini, iyiliğini, adaletini, zenginliğini ve cömertliğini anlatır.

Sonra kendi şiirini, sanatını över, kadrinin bilinmediğinden yakınır. Bu da kasidenin Fahriye kısmıdır.

Sonunda Dua kısmına geçerek memduhunun ömrünün uzun, devletinin ve zenginliğinin sonsuz olması için Allah'a yalvarır. Bu arada fakirliğinden, kimsesizliğinden de söz ederek kendisine yardım etmesini ister. Kasidenin sonlarında Taç-beytte mahlasını söyler ve kasidesini bitirir.

Kasideler işledikleri konuları bakımından da ayrı adlar alırlar. Allah'ın birliğini anlatan kasidelere Tevhid, Allah'a yalvarıp yakarmak, günahların bağışlanmasını dilemek için yazılanlara Münacât, Hz Peygamber ve dört halife için yazılanlara Na't denir. Padişah, sadrazam, vezir.. gibi devlet büyüklerini övmek amacıyla yazılanlara medhiyye, padişahların tahta oturmasını kutlamak için yazılanlara Cülusiyye, birini kötülemek için yazılanlara Hicviye denir. Şairler bazen övdükleri kişiyle ilgili bir olayın, yaptırdığı bir yapının tarihini de söylerler. Bunlar da Tarih kasidesi adını alırlar.

Kasideler, mürettep divan sıralamasında divanların başında ve bütün öteki şiirlerden önce yer alırlar. Kasideler arasında da ayrıca bir sıra gözetilir: önce dini konulardaki tavid, münacât ve na't kasideleri, sonra dört halife ve Mevlana hakkındaki kasideler, daha sonrada sultan, sadrazam, vezir, şeyhülislam... için yazılmış medhiyeler sıralanır.

Kaside nazım şekli, dini konularda yazılanların dilinde şairlerce bir geçim kaynağı olarak kullanılmıştır. Hemen her olay; padişahın tahta oturması, bazı kişilere sadrazamlık, şeyhülislamlık, vezirlik ve diğer devlet memuriyetlerinin verilmesi, savaşta kazanılan bir başarı, ramazan, bayram ve düğün kutlamaları, yeni bir saray,

kasr, çeşme, hamam gibi yapıların tamamlanışı, devlet büyüklerine kaside sunmak için fırsat olarak değerlendirilmiştir. Her kaside sunan şairi ihsan ve caize ile ödüllendirmek de devlet büyüklerine, ödenmesi gerekli bir borç haline gelmiştir. Hatta şairler Hz. Peygamber'in İbni Zuhayr' yazdığı kasideye karşılık hırkasını bağışladığını örnek göstererek memduhun kaside sunan şaire caize vermesini ve böylelikle onu sevindirmesini sünnetten saymışlar, hatta caize vermeyenleri hicvetmenin ca'iz olacağını bile savunmuşlardır. Son dönemlerde sistemdeki bozulmalar sonucu ihsan ve caizelerin yerini rütbe ve makama atanmalar almaya başlamıştır.

Son yüzyıllarda Sümbülzade Vehbi (ölm. 1809), 54 kaside ve Enderunlu Fazıl (ölm. 1810), bir kısmı dini konularda olmak üzere 84 kaside ile en çok kaside yazan şairlerdendir. Fazıl ve 19. yüzyıl başında Enderunlu Vasıf (ölm. 1824) kasidede Nedim'in yolunu izlemişlerse de kasideleri onunkiler yanında oldukça sönük kalmıştır. Vasıf'ın divanında 15 kasidesi vardır. İzzet Molla (ölm.1829) da 48 kaside söylediği halde bu nazım şeklinde bir varlık gösterememiştir.

Mehmet Fazıl Efendi çeşitli konularda 30 tane kaside yazmıştır. Bunlar dini konulu münacat, na't, çar-ı yar medhiyesi, Mevlana medhiyesi olduğu gibi tarih kasideleri devlet adamlarına yazılmıştır ve toplam kasidelerinin yarısını oluşturur.

2.2. Tahmis

“Beşleme” anlamında olan Tahmis aslında bir muhammestir. Bir gazelin ya da bir kasidenin her beytinin önüne aynı vezin ve kafiyede üç mısra ekleyerek muhammes haline getirmeğe “tahmis etme” ve ortaya çıkan muhammese de Tahmis denir. Tahmis kafiyeleri şu şekilde gösterilebilir: aaa(aa) bbb(bb) ccc(cc)...

Tahmis edebiyatımızda çok kullanılmıştır. Bu çalışma ile Mehmet Fazıl Efendinin tahmislerini ortaya çıkarıncaya kadar en çok tahmis yazanlar şu şekilde bilinmektedir: Beylikçi Abdülbaki Arif'in 13, Galib'in 17, İzzet Molla'nın 12, Leyla

Hanım'ın 12, Şeref Hanım'ın 15 tahmis yazmışlardır. Mehmet fazıl Efendi 10 tanesi tahmis-i mutarraflar olmak üzere 28 gazel tahmisi, 4 na't tahmisi, 1 Mevlevi medhiyesi tahmisi olmak üzere toplam 33 tahmis ile edebiyatımızın bundan böyle en çok tahmis yazmış olan şairidir.

2.2.1 Tahmis-i Mutarraflar (taştir)

Taştir ikiye ayırma demektir. Edebiyatta çok az kullanılan bir seci sanatının ve dört ya da beş mısralık bendlerden oluşan bir nazım şeklinin adıdır. Tahmis kadar çok kullanılmamıştır.

Bir şairin gazelinin her beytinin arasına aynı vezin ve kafiyede iki mısra eklenerek yapılan murabbalara Terbi-i mutarraflar veya Taştir denir. Bu şekil edebiyatımızda yok denecek kadar azdır; ancak bir iki şairde görülür. Daha çok iki mısra arasına üç mısra eklenerek beşli taştirler yapılmıştır. Bunlara Tahmis-i mutarraflar denir. Tahmis-i mutarraflardan Nedim'in Nedim-i Kadim ve İzzet Ali Paşa'nın gazellerine söylediği, Enderunlu Vasıf'ın Pertev Paşa'nın gazeline yaptığı, İzzet Molla'nın Mevlana'ya, son zamanlarda Yahya kemal'in Baki'ye yaptığı tahmis-i mutarraflar sayılı ve tanınmış tahmis-i mutarraflardandır. Kafiyelenişi: (a)aaa(a) (b)bbb(b) (c)ccc(c)...

2.3. Müseddes

Aynı vezinde altı mısralık bendlerin birleşmesiyle meydana gelen musammatlara Müseddes denir. Genellikle 5-7 bend arasında yazılmışlardır. Müzdevic ve mütekerrir olanların yanında, bendlerde beşinci mısraların ve altıncı mısraların kafiyeli olduğu müseddeslerde yazılmıştır. En çok görülen iki mısraın nakaratıyla yapılan mütekerrir müseddeslerdir. Mehmed Fazıl Efendi'nin divanındaki tek müseddes de mütekerrir müseddestir. Kafiyelenişi şöyledir: aaaaAA bbbbAA ccccAA ...

Mehmet fazıl Efendinin divanında bir tane müseddes mevcuttur.

2.4. Tarih

Tarih veya tarih düşürmek, bir olayın geçtiği yıl ebced hesabı ile karşılanan harfler topluluğu olarak göstermektir. Bir mısra, bir beyit, bir kıta veya bir kaside ile yazılan tarihler vardır. Ancak istenilen tarih, rakam olarak en son mısradaki gösterilir. Bazen mısra olmayan sözler de tarih olabilir.

Eski alfabemizdeki harflerin her biri belli bir rakamı karşılıyordu. Buna ebced hesabı denir. Buna göre, her kelime ve cümle bir rakamlar topluluğudur.

Tarih düşürmek rakam yerine harf kullanılarak yapılan aritmetik hesabıdır. Bu hesapta vezin, kafiye, anlam ve bu arada istediğimiz tarih rakamı birbirine uymak zorundadır. Özellikle önemli sayılabilecek olayların anısına ve onları ölümsüzleştirme çabasıyla söylenen tarihler birkaç gruba ayrılır:

Mehmet fazıl efendinin divanında toplam 383 tarih bulunmaktadır edebiyatımızın en çok tarih yazan şahıslarından biri olan Mehmet Fazıl Efendi'nin divanında her tür tarih örneği de mevcuttur. Birçoğunun içerisinde ne tür tarih olduğunu da belirtmiştir. Ayrıca tarihler mısraların sonlarında rakam ile de verilmiştir.

2.4.1 Tam tarih

Bütün harflerin rakam karşılıkları toplanarak eksiksiz ve fazlasız çıkan tarihlerdir.

2.4.2. Ta'miyeli (tamamlamalı) tarih

Bu tarih çeşidinde eksik veya fazla olan rakam bir önceki dizede söylenir. Böylece okuyan kişi çıkarma, çarpma, bölme veya toplama yaparak tarihin doğrusunu bulur.

2.4.3. Mücevher veya cevher tarih

Bu tarih çeşidinde yalnızca noktalı harfler toplanarak istenilen rakama çevrilir.

2.4.4. Mühmel tarih

Cevher tarihin zıddıdır. Sadece noktasız harfler hesap edilerek rakama çevrilir.

2.4.5. Tarih-i dü-tā

Bir beyitte iki defa söylenen tarihe tarih-i dü-tā (iki büklüm tarih)denir. Ya her dize aynı yılı ayrı ayrı verir, veya bir dize ortadan ikiye ayrılarak aynı yılı iki defa söyler.

2.4.6. Lafzen ve mānen tarih

Bazen de tarih, söz olarak söylenip harf olarak da bunu doğrular. Yani hem anlamca hem de sözce tarih iki defa söylenmiş olur. Bunda tarihin yanlış çıkma ihtimali yoktur.

2.4.7. Lugazlı tarih

Bazen tarihlerde bulmaca şeklinde söylenebilir. Bu tür tarihlerde rakam şekillerinden faydalanılırdı.

3. MEHMET FAZIL EFENDİ

3.1. Hayatı:

Asıl ismi Mehmed olup Fazıl mahlasını almıştır. Ebübeka kefevi sülalesinden ve kuzatdan Ahmed Şerif Efendi'nin torunu, Sofya kadısı Mustafa Nureddin Efendi'nin oğludur. Bosna'da doğdu 1217 (1802-1803). Bunu "Bosna kendi mevlidimken oldı bir zindan bana" mısraından da anlıyoruz. Fazıl Paşa şerif olduğunu "Ben şerif ibn-i şerifim nesebimde tahir" mısraında iddia etmektedir. Al-i abaya olan sevgisini ve bağlılığını da yazdığı al-i aba mersiyele ve şiirlerindeki "Çaker-i al-i abayız", "İki alemde şanıımız haydariyüz biz" ifadelerinden anlayabiliriz. Tahsili ilme gayret etti . Hicri 1239 (1823) da Edirne müderrisliği rüusu verildi. 1242 (1826)'da Bosna nakibül eşraf kaymakamı oldu. 1249 (1833)'de Belgrat mevleviyetine molla olarak, bir müddet sonra da Bosna mütesellimliğine tayin olundu. 1250 (1834)'de rütbe-i saliseye ve 1253 (1841)'de mirlivalığa tayin olundu.

Sonra İstanbul'a geldi. 1260'da Galata Mevlevi hanesi şeyhi Kudretullah Dede Efendiye inabe etti. Bir zaman şerikler ile Bosna iltizamını deruhte edip bu sebeple senelerce maliye ve muhakemat dairelerinde uğraştı. Ali Paşa'ya intisabı ve verdiği bir kıt'a ile İzmit Mutasarrıflığına tayin edildi. Ziya Paşa, meşhur "Zafername" adlı hicvyesini Mehmet Fazıl Efendi'nin ağzından Ali Paşa'yı övmek için yazılmış bir kaside gibi göstererek yazmıştır. O kaside de;

"Fazılı pire ateh gelse de söyler mehdin

Soy köpek olmasa da dişleri durmaz battal

Dalkavuklukta müdarda zamanım geçti

Olmadım şimdiye dek mahzarı feyz ü āmal

Acizim şükrünü ifadaki etti lutfun

Şem'i maksudumu ahir nefesimde iş'al

Mutasarrıflığa bir kıt'a sebep olmuş idi

Bu kasidem beni valiliğe eyler isal”

Şeklinde Mehmet Fazıl Efendi'nin dalkavukluk yaparak İzmit Mutasarrıflığına tayin olunduğunu ima etmiş bunu da “zafarname şerhinde Hüsni Paşa lisanından “Meclisi Vala azasından Ziya Bey, Ali Paşa'nın rızası devletlerine muvafık harekate muvaffak olmamasından dolayı Kıbrıs mutasarrıflığı bahanesi ile İstanbul'dan tebid olunmak istenildikte bilistifa Avrupa'ya savuşmuş ve Ali Paşa bundan dolayı pek hiddet buyurmuş idi. İşte o esnada Fazıl Paşa miri mumaileyhin Avrupa'ya azimetini mutazamın mezkur kıt'ayı tanzim ve hakipayi aliye takdim eyledi . Ana mukafaten kendine İzmit Mutasarrıflığı ihsan buyurulmuştu.” diyor.

Mehmet Fazıl Efendi, bir nazmında şöyle cevap vermiştir:

Bir köpek dişli teres hain-i din ü millet
Devletin nân ü ni'am azguyendir ol kafir

Eylemiş namıma isnad ile hicvi imla
“Tir-i kudret” le anı recm ede rabb-i kahir

Devletin şan ile nam-i vükelaya dokunur
Ebedi hicv ü ezel olmadı benden sadir

Haric-i tavr-ı edeb nazm u nesir söylemedim
Bilir ehl-i dil ü daniş şuara-yı sair

Sadr-ı Ali keremin bunce sene bendesiyim
Borcudur boynumun ihsanına olmak şakir

Ömr ü ikbalin ede hazret-i Mevlamız dad
Olmuşum leyl ü nehar ediyesinde zakir

Kıt'a takdimimi yazmış hüner yanında anid
Etmış olsaydım o nazmımla olurdu Fahir

Hadd-ı edebi bilir devletin edna kuluyum
Arza etseydim emel kıt'alarım var vafir

Yazdığım kıt'aların neşredebeyim bak birini
Haklı nazm eylemişim gün gibi zahir ü bahir

Bunce lütf ü ni'am-ı padişaha mazhar iken
Mülteci oldu kim Efrence Ziya-i bedkar

....

Hamemi etti mülevves ateşe yakdım anı
Ana yetmez mi bu reddiyemiz evvel ü ahir

Göremem şanıma layık o köpekle itişim
Ben şerif ibn-i şerifim nesebim de tahir

Ömrü oldukça ola san'at ü kesb-i hezeyan
Çin ü Hinde o nekes olsun anında tacir

Eylesin hicv ile enfas-ı hayatın ikmal
Eyledim Hakka du'a ede kabu l ol Kadir

Daha sonra Bosna'ya döndü. 1295'te Avusturya devletinin Bosna'yı işgal ettiği esnada yine İstanbul'a geldi. 30 Muharrem 1300'de vefat etti. Mezarı Üsküdar kabristanındadır. Vefatını ilan eden "vakit" gazetesinde yaşının doksana karih ve Sicilli Osmani'de sekseni mütecaviz olduğu muharrerdir.

Tezkire-i Fatin' de "tabi latif bir fazılı zarif olup bir miktar tevarih-i güzidesi vardır." deniliyor.

Fazıl Paşa'nın babası Nakşi tarikine mensub olduğu halde kendisi Galata Mevlevi hanesi Şeyhi Kudretullah Efendiye (H.1261-M.1845)'de intisab eylemiş. Mevlevi evradını tercüme ve şerh ederek (H.1283-M.1866/67)'de bastırmış, bu hizmetine karşılık Konya'daki Dergâh-ı Mevlâna postnişini Sadreddin Çelebi tarafından hilafet verilmiştir. Hazreti Mevlana'ya olan hürmet ve muhabbeti dolayısıyla gazellerinin maktânda mesnevi nazmını hürmetle yad eder.

3.2. Sanatı:

Çok sayıda gazel ve tarih yazmış olan Fazıl Efendi divan edebiyatının son güçlü sanatkarlarından. Devrine göre açık ve anlaşılır bir dille yazmış olan Fazıl Efendi'nin Mevlevi şairlerinin yanı sıra, sadeleşme konusunda Nedim'in etkisinde kaldığı söylenebilir. Karmaşık ve ağıdalı tasavvufi terimler ve mazmunlara çok başvurmayan Fazıl Efendi Mevlana'nın etkisi altındadır. Tahmisini yaptığı şairlerin bile çoğu Mevlevi şairlerdir.

Fazıl Efendi divanını oluşturma sebebini de ;

"Değildir maksadım arz-ı hüner itmede bu alemde
"Ubudiyet beni sevk itdi imlaya bu divanı" ile belirtmiştir.

Fazıl Efendi, Tarikatına sıkı sıkıya bağlı bir şairdir. Mevlana ve mesnevisinin etkisinde kalmıştır. Bunu ;

Çün Mesnevidir rehberim icaz-ı guy-ı yaverim
Ol nutk ile fahr eylerim kim olmaya manend ana" beytinden anlamaktayız.

Bosna ve çevresi ile İzmit vilayetinden azda olsa şiiirlerinde bahsetmiştir.

Gazellerinde ilahi aşktan ve Mevlevilikten bahseden Fazıl Efendi, Kaside ve tarihlerinde bol bol mehdıye ve övgülere yer vermiştir. Fazıl Efendi'nin az sayıdaki hicviyesinin en önemlisi Ziya Paşa'ya yazdığı hicviyesidir. Bunu cevap niteliğindeki hicviyenin şu beyitlerinden anlıyoruz:

“Devletin şan ile nam-ı vükelaya dokunur
Ebedi hicv ü hezel olmadı benden sadır

....

Bi sebep zatıma gadr ile adavet etti
Sırası geldi hicv yazdım o şahsa dair.”

3.3. Mevleviliği:

Fazıl Efendi Galata Mevlevi hanesi şeyhi Kudretullah Efendiye intisab eylemiş. Mevlevi evradını tercüme ve şerh ederek bastırması , bu hizmetine karşılık Konya'daki Dergah-ı postnişini Sadrettin Çelebi tarafından hilat verilmiştir. Bunu:

“Tac-ı izz ü şerefim sikke-i Mevlanadır
Baş olundu oradan hil'at-ı tecdid bana” beytinden anlayabiliriz.

Fazıl Efendi'nin tüm şiirlerinde Mevleviliğin etkisi görülmektedir.

Fazıl Efendi, Mevlana methiyeleri yazmış ve gazellerinde Mevlana, Külâh-ı Mevlevi gibi redifler kullanmıştır.

Rehberinin mesnevi olduğunu;

“Çün mesnevidir rehberim icaz-ı guy-ı yaverim
Ol nutk ile fahr eylerim kim olmaya manend ana” beytinde söylemektedir.

Yine Mevleviliğini ve nutkunun sebebini;

Bu süluk sairanda bir hakir mevleviyim ben
Kitab-ı mesneviden nutkuma izin müdam oldu” beytinde söylemektedir.

Fazılın şiirlerinde Mevleviliği, Mevlana sevgisini Mevlana ve Şems-i Tebriz ilişkisini görmekteyiz.

3.4. Eserleri:

3.4.1. Şerh-i Hakayık-ı Ezkar-ı Mevlāna

Evradı mevlanayı mufassalan tercüme ve şerh ederek “Şerh-i Hakayık-ı Ezkar-ı Mevlāna” isimlendirmiş ve sonuna çelebilerin muhtasar tercüme-i hallerini ve İstanbul ve vilayattaki Mevlevihanelerden ve şeyhlerinden bahsetmiştir. Dört yüz elli sekiz sahifeden ibaret olarak 1283’te tab edilmiştir

3.4.2. Divan

Mehmet Fazıl Paşa’nın yüz elli sekiz büyük varaktan oluşan divanında üç besmele manzumesi, bir istiğfar manzumesi, dört münacat, dokuz na’t, bir çaryar medhiyesi, iki mersiye, dört Mevlāna medhiyesi, bir Mevlevi sikkesi medhiyesi, üç yüz seksen üç tarih, yirmi sekiz tahmis, üç yüz yedi gazel, yüz beş kıt’a, rubai serlevhasıyla yazıldığı halde hiç biri rubai vezninde olmayan elli üç nazım, bir Mevlevi evradı icazetnamesi sureti, Galata Mevlevi hanesi Şeyhi Kudretullah Efendi’nin hal tercümesi, Fazıl paşa’nın bastırıldığı Mevlevi evradı şerhinin baskı tarihi, Sadreddin Çelebi tarafından kendisine verilen hilafet namenin sureti yazılıdır.

Seyyid Mehmed Haşim tarafından (H. 1296 –M1878-79) tarihinde yazılan bir nüshayı Süleymaniye Kütüphanesine vakf etmiştir.

3.4.2.1. Tavsifi:

İstinsah tarihi: H.1296- 1878/79

Yazan: Seyyid Mehmed Haşim

158 varak,260*168- 204*117ölçülerinde talik yazı,19 satır, sarımtırak avrupa kağıt, tezhipli bk, kırmızı szb, ilk çift sayfa yıldız, diğerleri kırmızı cilt, vişne rengi meşin, kenar sulu, miklepli cilt.

Başta Fazıl Paşa'nın (Şevval1296/eylül 1879) tarihli vakfiyesi yazılı ve zat mührü basılıdır.

2. METİN

(Vr. 1^a) **Divān-ı Fāzıl-ı Bosnevi**

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

İdelim her dem ü ān isti^cāze mekr-i şeytāndan
Giyelim cevşen-i şavn-ı Hudāyı bāb-ı Rahmāndan

Her emr-i hayra miftāh-ı bidāyet oldı bismillāh
Gelir mahzen-i bedi-i kıraā't oldı bismillāh

Bütün mahlūka rahmāniyyet ile muttasıftır Hāk
Bu vech üzre ^cibādullāha hüccet oldı bismillāh

Rahimiyyet ile tebşir-i kıldı ehl-i imānı
Buña ^calemde bürhān-ı hidāyet oldı bismillāh

Anıñ sininde islāma selāmetler muharrerdir
Bağılsa mimine ^cayn-ı ^cināyet oldı bismillāh

^cAceb mısra^c-ı berceste ^culūmūñ cümlesin şāmil
Ma^cānide nazār kııl bī-nihāyet oldı bismillāh

Benim ^cişyānıma yoğdur nihāyet evvel ü āhır
Hemān gufrānıma fikr-i selāmet oldı bismillāh

İlahi sen zünübun Fāzılıñ lutfuñla ^cafv eyle
Ki divānında miftāh-ı bidāyet oldı bismillāh

Be-hakḳ besmele yā Rabbi bu ʿāciz ḳulmı afv it
Cemʿi-i cürm ü ʿisyānım yem-i gufrān ile maḥv it

(Vr. 1^b) **Manzūme'-i İstıg̃fār u İʿtirāf-ı Ḥaṭā**

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

İtmişim bî-ḥad ḥaṭā estağfir-ullāh el-ʿazīm
Rabbenā fāğfirlenā estağfir-ullāh el-ʿazīm

Ḥalveti ve celveti kesretde vaḥdet gösterir
Zıkr ü fikrim dā'imā estağfir-üllāh el-ʿazīm

Derd-i ʿaşḳa bulmak istersen devā ey derd-mend
İşte iksir-i şifā estağfir-ullāh el-ʿazīm

Çeşme-i ʿayn tütüyā mir'at-ı ḳalbe incilā
Baḥş ider şubḥ u mesā estağfir-ullah el-ʿazīm

Olma ezḳār u şalāt u şavm ile mağrūr kım
Dā'ima derdiñ ola estağfir-ullāh el-ʿazīm

Ümmet-i merḥūmeye oldı berāt-ı mağfıret
Eyle reyb ü riyā estağfir-ullāh el-ʿazīm

Ḳālben ḳālben ḥaṭāñı müterif ol Fāzılā
Kim m'uin ola sañā estağfir-ullāh el-ʿazīm

Diger MÜNACĀT-ı Beder-Gāh-ı Hazret-i Kādī -ül Hācāt

Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün / Mefā'ılün

Dürüst eyle İlāhī dilde dā'im nūr-ı imānı

Kerīmā zıkr ü tevhidinle i'cār it o vīrānı

Ġarībim hem ğarık-i baħr-ı 'ısyānım dü 'alemde

Dil-i nālānıma raħm eyle luṭf it ey kerem-kānı

Benim zenb ü günehten özge māl ü servetim yoħdur

Meded setr eylesün yā Rab beni ğufrānıñ 'ummānı

Ne işlersem ne efkār eylesem zāhirdir 'indinde

Benim şū hālime sen kıl hemān luṭf-ı firāvānı

Ķapuñdan ğayrı 'arz-ı ihtiyāc itmeme bu dünyāda

Bañā yā Rab sen iħsān eyle rūhānı ve cismānı

Bütün 'ālem lebāleb tıldı ĳubħ-ı vizr-i nefsimle

O deñlü zālīmim yā Rab ki yoħdur ĳadd ü pāyānı

Terahħım eyle Fāzıl mücrime dünyā ü 'uħbāda

Anı dūr itme āl-i Muştafādan kıl bu iħsānı

Diger Mūnācāt-ı Beder-Gāh-ı Hāzret-i Qādī-ül Hācāt

(Fā'ilātün) Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün (Fā'lün)

(Vr. 2^a) Yā ilāhī banā kıl merhamet ihsān eyle

Rahmetinle dil-i mahzūnımı şādān eyle

Nūr-ı imānıma tefviti son demde

Luţfuña nā'il edüb mazhar-ı gufrān eyle

İsmiñi zıkr iderek hatm-i kelām eyle naşib

Cürmüm afv it beni āzāde-i nīrān eyle

Nefs-i şūmın yed-i qahrında esirim lutf it

Dest-i gır ol banā her kārımı āsān eyle

Amel-i hayrdan zerre eşer yok bende

Bār-ı luţfuñla beni dāhil-i mīzān eyle

Çare-sāzım olacak sensin aziz ü Mennān

İki alemde benim derdime dermān eyle

Fāzılı eyleyüb evlād-ı Aliye bende

Yā ilāhī ānā kıl merhamet ihsān eyle

Na^ct -ı Şerif -i Hazret-i Seyyid-ül-Enâm ^cAleyhiş-Şalavat-Ves-Selâm

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Gel berû ey bülbül-i gülzâr-ı ^caşk itme figân
Nâle itdirmez bize Hayy-ı Kadim-i lâ-mekân

Bizi ümmet eyledi bir mürsel-i zîşâne kîm
^cAşıkâne va^cdi çok lutf u ^catâsı râygân

Hazret-i Ahmed Muhammed Muştafâ Mahmûd-ı Hak
Mürsel-i âhîr-zamân şüret-nümâ-yı kün fe-kân

Âl-i Hâşim hem Kureyşî nesl-i Âzerdan gelüb
İftihâr itdi anîla ceddi bî-reyb ü gümân

Ol nebiy-i muhterem ol rahmeten-lil ^câlemîn
Mâder-i vâlididen eşfağ ol şefî^c-i ^câşiyân

Öyle bir şâh-ı risâlet gelmedi dünyâya hiç
Müftehîr zat-ı şerif ile zemîn ü âsumân

H^v âce fazl u kemâl vâkıf-ı sırr-ı celâl
Neyyir-i evc hidâyet dest-i gîr-i ^câşikân

Şâhib-i mühr-i nübüvvet menba^c-ı ^cilm-ül yakîn
Mîhr ü mâh ehl-i imân server-i kevn ü mekân

Cevher-i baħr-ı kerāmet ma^cden-i feyz-i Ĥudā
Kuhl-i çeşm kâ'ināt-ı tütüyā-yı ins ü cān

Mazhar-ı luṭf-ı Ĥudā maħbūb-ı Rab-bil ^cālemīn
Şāh-ı iklīm-i vilāyet zübde^c-i ĥalk-ı cihān

(Vr. 2^b) Rūħ-ı ^cālem nūr-ı baħş-ı meclis-i fevz ü felāħ
Cāmi^c-i cūd u sehā dürr-i yetim ħadr ü şān

Ķāfile sālār-ı cümle enbiyā ü mürselīn
Şehsuvār-ı mülk-i lāhūt şāhib-i kehf-ül-emān

Ĥazret-i Ĥaħ zātına virmiş ^culüvv-i ^cizzeti
Ķadr u şānı vaşfına geldükde ^cācizdir zamān

Mürsel-i ĥayr-ül-varīddir şadık-ül-va^cd-ül emīn
Bunca tebşirāt ile ħıldı cihānı şād u mān

Olmayız maħrūm-ı raħmet mazhar-ı ħufrān olub
Şāh-ı kevnine çün itdi bizi ümmet müste^cān

Ol ĥabībe ümmet olmaħdır dü ^cālemde şeref
Luṭf idüb ancak ħabül it bizi ol ħadr-i dān

Ķül ne mümkün Fāzılā sebt eylesün evşāfını
Midhatinde ^cacziñi hassān itmişken beyān

^cArz-ı ĥāle cür'et itdim büseye yüz eyle ben
Cürümüñi ^cafveylesün oldur şefi^cim el-amān

Na‘t-ı Şerif-i diğ̃er H̃azret-i Fahr-i Alā Nebiyya ‘Aleyh-i Efdal-üt-Tehiyye

Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün

Risālet mülkünün sultānı sensin yā Resūl Allāh
Nübüvvet tahtının hākānı sensin yā Resūl Allāh

Şefā‘atle şifā bahş ol bu ‘āşī kullara dā’im
‘Aşāt-ı ümmetĩn dermānı sensin yā Resūl Allāh

Kebā’ir ehli için v‘ad-i rahm ü şefkatinĩ bĩ-hadd
Riyāz-ı cennetĩn bir yānı sensin yā Resūl Allāh

Hitāb-ı ‘izzet-i levlāk ile taltĩf olundun sen
Hudānĩn sevgili cānānı sensin yā Resūl Allāh

Sanā cibrĩl ile inzāl olundı H̃azret-i Kur‘ān
Cihānĩn şāhib-i fermānı sensin yā Resūl Allāh

En evvel ehl-i küfre sell-i seyf ile ğazā itdĩn
O şĩfnĩn düşman-ı sāmānı sensin yā Resūl Allāh

Kerem kıl merhamet kıl Fāzıl-ı ‘abdi günahkāre
Dü ‘ālemde şefā‘at kāmı sensin yā Resūl Allāh

**Müseddes-i Na^ct-ı Şerîf-i Hazret-i Risâlet-i ^cAleyh-i Efdâl üş-Şalavat ü Ekmel-üt-
Tehiyye**

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

(Vr. 3^a) Hâtem-i hatm-i risâletsin Habîb-i Kibriyâ
Nâm-ı pākîndir seniñ Ahmed Muhammed Muştafâ

Ümmete sensin mü^cin ey padişâh-ı aşfiyâ
Sen şefi^c-ül müznibîn ve mücrimînsin bi- riyâ

Koyma dūzahda beni cedd-i şehid-i kerbelâ
Mücrimim eyle şefâ^cat yâ ab-ı hayrün-nisâ'

Reşk-i hurşid-i cihân bedr-i münir-i âsumân
Seyyid-ül kevneyn-i rûh-ı pāk-i cism-i ins ü cân

Efdal-ı maḥlûk-ı bârı muktedâ-yı mürselân
Vâşıl-ı mi^crâc-ı ^cizzet mürsel-i âḥir zamân

Koyma dūzahda beni cedd-i şehid-i kerbelâ
Mücrimim eyle şefâ^cat yâ ab-ı hayr-ün nisâ'

Kâb-ı kavseyne iren sensin ^cizz ü muḥteşem
Bezm-i ğayb-ül ğaybe vuşlatla ^câzîz ü muḥterem

Mecma^c-ı envâr-ı rahmet ma^cden-i luḥf u himem
^cÂşî ve mücrimlere senden olur olsa kerem

Çoyma dūzahda beni cedd-i Őehid-i kerbelā
Mūcrimim eyle Őefā'at yā ab-ı hayr-ün nisā'

Li-ma'allāh bezminin sensin karin-i ā'zamı
Vākıf-ı esrār-ı hikmet 'ilm-i haqqın ā'lemi

Sāye-baħş ehl-i imān eshıyanın efhemi
Enbiyānın iki 'ālemde sen olduñ erhamı

Çoyma dūzahda beni cedd-i Őehid-i kerbelā
Mūcrimim eyle Őefā'at yā ab-ı hayr-ün nisā'

Pek büyük ta'dād olunsa cürm ü işyanım benim
Çaresiz eyler Őehādet cümle 'āzā-yı tenim

Birr ü tātaden beridir nefis-i Őuriş efkenim
Sen Őefā'at eylemez isen saķardır meskenim

Çoyma dūzahd beni cedd-i Őehid-i kerbelā
(Vr. 3°)Mūcrimim eyle Őefā'at yā ab-ı hayr-ün nisā'

Hālimi dergāhınā 'arz etmeđe yokdur yüzüm
İ'tirāf-ı ma'şiyet etmekden özge yok yüzüm

Raħmeten-lil-'āleminsin 'afvini gözler gözüm
Luţfuñ olmazsa yanār nār-ı cehennemle özüm

Çoyma dūzahda beni cedd-i Őehid-i kerbelā
Mūcrimim eyle Őefā'at yā ab-ı hayr-ün nisā'

Mürsel-i kazî' -l hâcât u nebiyy-i kâinât
Merdüm-i çeşm-i cihânın müşfik-i hâl-i 'uşât

İns ü cinn oldı sañâ vâcib-i ihdâ-yı şalât
Fâzıl -āsâ şâlih ü tâlih umar senden necât

Koyma dūzahda beni cedd-i şehid-i kerbelâ
Mücrimim eyle şefâ'at yâ ab-ı hayr-ün nisâ'

Tahmîs-i Na'at-ı Şerîf-i Sultân-üş Şu'arâ Merhûm Sâmi

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Kemâl-i luţfuña yok iştibâhım yâ Resûlallâh
Egerce yok günehden intibâhım yâ Resûlallâh
'Inâyet eyle sensin pâdişâhım yâ Resûlallâh
Cemâlin ârzü eyler nigâhım yâ Resûlallâh
Çıkar her şeb anınçün 'arşa âhım yâ Resûlallâh

Meded-res ol banâ luţf u firâvânîla luţf eyle
Kebâr'ir ehline mev'ûd-ı fermânîla luţf eyle
'Uşât-ı müslimine 'izzet ü şânîla luţf eyle
Şeb-i 'işyânda kaldım mihr-i ihsânîla luţf eyle
Beyâz eyle meded rûy-ı siyâhım yâ Resûlallâh

Zünübî irtikâb etmek banâ emr-i bedîd oldı
Gönül 'işyâna meyl etmekle güyâ müstefid oldı
Günâhım bulmayüb noķşân mezîd ender mezîd oldı
Anı luţfuñla def'it kalbime sedd-i sedîd oldı
Vücûdumdur benim cürm ü günâhım yâ Resûlallâh

(Vr. 4^a)Yüzüm yok hâlimî dergâhına i‘lâm u inhâya
Ne dürlü eyleyem bilmem cesâret nakş u imlâya
Sadâ-yı fisk u ‘isyânım irişdi çarh-ı bâlâya
Kerem senden yapıştım halkâ’-i bâb-ı temennâya
Kapûndan mâ-‘adâ yoğdur penâhım yâ Resûlallâh

Şefi‘-ül müznibîn olmâğ seniñ‘âlemde şânındır
Şefâ‘at kıl ‘uşât-ı müslimîne bende-gânındır
Huşûşiyle bu ‘âciz Fâzıl ‘abd-i nâ-tüvânındır
Dür-i sertâc-ı iğbâlim gubâr-ı âsitânındır
‘Ubüdiyyetdir ancak ‘izz ü câhım yâ Resûlallâh

Tahmîs-i Na‘t-ı Şerîf-i Meşâ‘ire Leylâ Hânım

Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün

İmâm-ı enbiyâ ve evliyâsın yâ Resûlallâh
Habîb-i Kibriyâsın müctebâsın yâ Resûlallâh
Marîz-i cürmesin ‘âyn-ı şifâsın yâ Resûlallâh
‘Alîl-i derd ü ‘iyâna devâsın yâ Resûlallâh
Bize sūy-ı cinâna reh-nümâsın yâ Resûlallâh

Meh ü hürşid olur pūyân-ı bir bir hâkipâyinde
Bulur her rûz u şeb envâr –ı diğêr hâkipâyinde
Melekler şaf şaf olmuş hidmet ister hâkipâyinde
Sanâ ‘âşık olanlar secde’ eyler hâkipâyinde
Cem‘-i ümmete kıble-i nümâsın yâ Resûlallâh

Senin nûruñ Hudâ halk eyledi yokken bu âdemler
Cemal-i pâkine mir'ât idindi ânı çok demler
Kudümünle vücûda geldi nice emr-i mübhemler
Yaradılmazdan evvel pâdişâhım heb bu 'âlemler
Cenâb-ı Hağ ile sen âşinâsın yâ Resûlallâh

Umâr ihsânını â'lä u ednâ dâ'im 'id eyler
Eger ermezse lutfun kendi kendin nâ-bedîd eyler
Şifâ olsa daği bir kul anı Mevlâ sa'id eyler
Cihânda fâsık u fâcir kerem senden ümîd eyler
Şefâ'at kıl Habîb-i Kibriyâsın yâ Resûlallâh

(Vr.4^b) Senin şân-ı şerîfin rûşenâdır gökde hem yerde
Gubâr-ı hâkipâyîñ tütüyâdır çeşm-i her mürde
Bu mücrim Fâzılı maħrûm kılma kaldı bu derde
Ne yüzle varacak Leylâ huzûra rûz-ı maħşerde
Anâ rahm eyle şâh-ı enbiyâsın yâ Resûlallâh

Tahmis-i Na't-ı Şerîf Bursevî Şeyh Merhûm 'İffet

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Sanâ hâl-i perişânım 'ayandır yâ Resûlallâh
Şefî olmaz iseñ kârım yamandır yâ Resûlallâh
Beyân-ı hâle hâmem tercümândır yâ Resûlallâh
Niğâh-ı iltifâtın câna cândır yâ Resûlallâh
Gam-ı aşkın hayât-ı cavidândır yâ Resûlallâh

Hudā halk itmedi 'ālemde mişl-i hilye'-i zātĩn
Anā imānı vardır ins ü cinle her nebātātĩn
Değil bürhāna hācet gün gibi zāhirdir işbātĩn
Nice dem-beste oldu bülbülān-ı ravza'-i na'cĩn
Cemālĩnle cihān-ı reşk cināndır yā Resūlallāh

Olub mi'rac u kurb-ı hazret ile kām-bin-i cismĩn
Cihānı eyledi hatm-i nübüvvetle rezĩn cismĩn
Hem oldu bā'is-i ibdā'-ı āfāk u zemĩn cismĩn
Sezā eflāke kāt kāt nāz iderse nā-zenĩn cismĩn
Bu hāk-ı 'anberĩn içre nihāndır yā Resūlallāh

Hudā cem' eylemişdir şefkat ile raḥm-i māyēnde
Cihāna gelmemişdir bir peyember kadr u pāyēnde
Zemĩn ü çarḥı koydı ser-te-ser cümle ḥimāyēnde
Sen ol sultān-ı örnek-i nübüvvetin ki sāyēnde
Felek encüm mücevher sāye-bāndır yā Resūlallāh

Mu'teber itdi ān-ı maḥdemĩn kevn-i gül-āb-āsā
Vücūd-ı müşrikini yākdı yandırdı şehāb-āsā
Cihānda nūr-ı zātĩn zāhir oldu māh-ı tāb-āsā
Münevver tāb-ı maḥşer dīn ü şeri'n āf-ı tāb-āsā
Mücevher tāc-ı şemşirĩn revāndır yā Resūlallāh

(Vr. 5^a) Kuluñ Fāzıl ider ümmid-i luṭfuñ cümleden āḳdem
Şefā'atdır cenāb-ı devletden matlubı her dem
İki 'ālemde senin sine'-i mecrūḥına merhem
Nigāh-ı merḥamet kıl ümmetĩndir 'iffet-i pür-gam
Ġarib ü derd-i mend ü bĩ-kesāndır yā Resūlallāh

Tahmis-i Na't-ı Şerif-i Neccârî- Zâde Şeyh Rıza Kıddise Sırrahu

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Benî Hâşim nebiyy-i necilasın yâ Resûlallâh
Şifâ-bahşında' cümle-i 'alâsın yâ Resûlallâh
Ne rütbe medhîñ eylersem muhalsın yâ Resûlallâh
Melâhat-ı kişverinde bî-bedelsin yâ Resûlallâh
Leţâfetde güzellerden güzelsin yâ Resûlallâh

Muhammed Ahmed ü Maḥmūd-ı ḥaḳ ism-i latîfîndir
Kureyşî ü nübüvvet ḥâtem-i nâm-ı nazîfîndir
İmâm-ül enbiyâ 'üvnân-ı vâlâ-yı redîfîndir
Nebiyy-i zül-ḥisab ümmî laḳab u vaşf-ı şerîfîndir
Muḥaḳḳaḳ ḥ'âce'-i 'ilm-i ezelsin yâ Resûlallâh

Cemâl-i ḥaḳ-ı kevnîn mir'at-ı şuhûduñdur
Mela'ik ins ü cin sañâ musaḥḥardır cünûduñdur
Mücerred raḥmetel-lil 'âlemîn 'âlî vücûduñdur
Civânımdan 'âlem pek büyük muḥtâc-ı cûduñdur
Kerem şadrında destûr-ül 'amelsin yâ Resûlallâh

Erişdiñ ḳâb-ı ḳavseyne añâ özge kemâl olmaz
Ḥiṭâb-ı 'izzete bâ-lezzât erdiñ ḳıl ü ḳâl olmaz
Vücûduñ nûr-ı ḥaḳdır añâ mânend ü mişâl olmaz
Şu'â'-ı maşrık -ı ikbâliñe hergiz zevâl olmaz
Ḥabîb-i lâ-yezâl ü lem-yezelin yâ Resûlallâh

Bu fâcir Fâzılîñ 'işyânı bî-ḥadd ü nihâyetdir
Kerimdir meşreb-i zâtîñ ümidî heb 'inâyetdir

Esir-i nefsidir muhtac-ı ihsan-ı şefâ'atdir
Rızâ-i zıll hümayunuñda muhtac-ı himâyetdir
Penâ-gâh-ı ümem kehf-i milelsin yâ Resûlallâh

(Vr. 5^b) Medhiyye-i Hazret-i Çehâr-ı Yâr-ı Güzîn Rıdvânullah-i Te'ala 'Aleyhim
Ecma'in

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Gice gündüz bunâ şıdk ile dâ'im olsun imânîñ
Rızâsı maqşadın ise Hudâ-yı Hayy-ı Mennânîñ

Fedâkâr ol yolunda hândan âl-i .....
Ebubekr ü 'Ömer 'Osman u Haydar çâr-ı erkânîñ

İmâmîn-i şehidîn nür-ı 'ayn-ı server-i Yezdân
Hasan ile Hüseyin için fedâ kıl cism ile cânîñ

İki 'âlemde kâfidir sanâ bu devlet ü 'izzet
Çalış kulluk ile kıl iftihâr ol şehr-i yârânîñ

Kulak verme şağın erbâb-ı inkâr olmadı âgâh
Nedir âl-i 'abâya hubb u 'aşkı ehl-i 'irfânîñ

Mürüvvet lâzım iken âl-i fahr-ı 'âleme dâ'im
Diger efkâr idenler münkir ider naşş-ı Kur'ânîñ

Beni haşr eyle kıtmîri ile aşhâb-ı kehf-âsâ
Bu yüzden bendene olsun ilahî lutf u ihsânîñ

Gönül diğeri bir ümmidin yok illâ rahmet-i rahmân
Hudânın bahar u gufrânıdır ancak derde dermânın

Cenâb-ı mevlevîdir zülcenâhın nesl ü nisbetle
Ebubekr ü 'Aliyy-ül murtażâ şâhân-ı ekvânın

Bir ednâ çakeriyim iki şâh-ı 'âlem ü fazlın
Cenâb-ı Mevlevî vü Şems-i Tebrîzdir dırağşânın

İlahî Fâzılı dūr itme bâb-ı intisâbından
Çehâr-ı yâr-ı ser-verle veliyy-ullâh-ı zîşânın

Mersiye'-i Hazret-i İmâmın-i Hümâmın Radiyallahü-'Anhümâ

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Unutulmaz eli yevm-ül kıyâm eyyâm-ı mâtemdir
O rüz -ı pür-mihen dünyâda kim mağşerle tev'emdir
Gözünden kân dökülsün yaş yerine mevsim-i gamdır
Meded 'aşk-ı muharremdir bu günki günde mâtemdir
Anınçün gece gündüz dide'-i terden akân demdir

(Vr. 6^a) Bugün bir kara gündür görmedi emsâlini insân
Bugün aşhâb-ı habib âl u ehl-i beytedir efgân
Bugünde oldu sultân-ı şehidân kânıyla püyân
Meded 'aşk-ı muharremdir bu günki günde mâtemdir
Anınçün gece gündüz dide'-i terden akân demdir

Nasıl kıydı o şāh-ı ʿāleme bu bī-nemekler bāk
ʿAceb nice taḥammül itdi bu zulme felekler bāk
Bugün āh u figān etmektedir ins ü melekler bāk
Meded ʿāşık muḥarremdir bu günki günde mātemdir
Anıñçün gice gündüz dide'-i terden aḳān demdir

Bu ayda verdi ser ol şāh-ı envār ḳopdı vāveylā
Ḥafīd-i seyyid-i ʿālem şehīd-i kerbelā ḫālā
Ḥüseyn ibn-i ʿAliyy-ül murṭazā şāhen şeh-ı vālā
Meded ʿāşık-ı muḥarremdir bu günki günde mātemdir
Anıñçün gice gündüz dide'-i terden aḳān demdir

Şabāḫ-ı ḫaşre dek ḫayr-ün nisā' kim Fāṭıma Āna
Çeker-pārem diyü āh-ı dil ile başlar efgāna
Revān olsun sirişkin cūş idüb ʿālemde her yāna
Meded ʿāşık-ı muḥarremdir bu günki günde mātemdir
Anıñçün gice gündüz dide'-i terden aḳān demdir

Yezīd-i kāfir ü bed ḫilḳat ü bī-raḫm u bī-dīnī
Ḥudā-yı lā-yezālīñ düşman-ı şāyān-ı nefrīnī
Her ān laʿnetle yād it ol ḫabiş fitne-i ebīnī
Meded ʿāşık-ı muḥarremdir bu günki günde mātemdir
Anıñçün gice gündüz dide'-i terden aḳān demdir

Cihānı eyledi ol ḫā'in-i bed-ḫū bütün maḡmūm
Sürer ḫaşre deḡin bu daʿva-i āl-i ʿabā maʿlūm
Yezīdīñ cinsine laʿnet oḳu kim olasın merḫūm
Meded ʿāşık-ı muḥarremdir bu günki günde mātemdir
Anıñçün gice gündüz dide'-i terden aḳān demdir

İki  alemde F zıl Őanımızdır haydariy z biz
DeĐil  unv nımız z hir dal letden beriy z biz
(Vr. 6^b) D   alem i re evl d-ı  Alin n  akeriy z biz
Meded  aŐk-ı mu arremdir bu g nki g nde m temdir
Anın n gice g nd z dide'-i terden a an demdir

Mersiyeye-i DiĐer H zret-i İm min- l Ma b lin Radi anh m  H lk - l Kevnin

(F 'il t n) Fe' il t n / Fe' il t n / Fe' il t n / Fe' il n (F 'l n)

Eyledi s l-i cedid h zn   mel li tevdid
D d-ı  h ile t tuŐdı dil-i ehl-i tevhid

 nki bu Őehr-i mu arremde im m oldu Őehid
L 'net ol k fire olsun ki anı itdi Yezid

AĐlayub  aĐlayalım m h-ı mu arrem geldi
Kanlı yaŐı d kelim g n gice m tem geldi

GelmemiŐdir bu cih na daĐi bir  yle la in
Ser-i Őehz deyi h k  zre yuv rlatdı m hin

A ıdub seyl gibi h n-ı Őehid nı hemin
K ne bulaŐdı KızılirmaĐa d ndi bu zem n

AĐlayub  aĐlayalım m h-ı mu arrem geldi
Kanlı yaŐı d kelim g n gice m tem geldi

Bu cih n halk olalı g rmedi hi  arz u sem 
Ehl-i beyte ne vuk c buldı bu zulm ile bel 

Şübhe yok haşre deĝin bitmeyecek bu dā[‘]vā
Sūziş-i dille eder mü’min olan vāveylā

Āĝlayub çāĝlayalım māh-ı muharrem geldi
Kanlı yaşı dökelim gün gice mātem geldi

Olma bu ‘aşr-ı muharremde şaķın hurrem ü şād
Kanlı yaşı ile dā’im idüb āh u feryād

Eyle la‘īn ile Yezīd ü refikāsın ta‘dād
Habib-i āl ile dü ‘ālemde olasın dil-şād

Āĝlayub çāĝlayalım māh-ı muharrem geldi
Kanlı yaşı dökelim gün gice mātem geldi

(Vr. 7^a) İtmedīn zerre kadar merhamet ey çarh-ı denī
Niçe kıydīn iki şehzādeye dōkdūn bu kanı

Ŧutmasun yāver ü yār dehrde bir kimse seni
Acımaķ gelmedi çūn sāna Hüseyn ü Hasanı

Āĝlayub çāĝlayalım māh-ı muharrem geldi
Kanlı yaşı dökelim gün gice mātem geldi

Dūzehe koyma beni ‘afvın ile mültefit it
Fāzılīn ma‘şiyeti çok ise de maĝfired it

Soñ nefesde Allāh Allāh dememi ‘ākıbet it
Hasanın ‘aşķına Rabbim bu kula merhamet it

Āğlayub çāğlayalım mäh-1 muharrem geldi

Kañlı yaşı dökelim gün gice mâtem geldi

Medhiye'-i Hazret-i Mevlânâ Kıddise Sırrahu Al-i 'Alâ

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Mâlik-i tãc-1 hidâyet şah melik-i ma'nevî

Hı'ace'-i 'ilm-i ledündür zât-1 pāk-i mevlevî

Şark u garba münteşir olmuş ş'ua'-1 pertevî

Sözleri iksir-i â'zim nazmının yok peyrevî

Tercümân-1 'âlem-i 'irfân şahib-i meşnevî

Zâtıdır ser-levha'-i cümle nüfûs-1 serverî

Meyve'-i nahl-i halîl ü hüner-i peygamberî

Nesl-i Bekir sâlik-i râh-1 cenâb-1 haydari

Muktedâ-yı evliyâ mülk-i hakikat dâverî

Âstân-1 pākidir kehf-i imân-1 uşrevî

Bir nazarda etdi ihyâ nice mürde zâhidî

Mihr ü mehdîr kutb-1 â'zim olduğının şahidî

Zâtıdır müstağrıq-1 nür-1 cemâl-i Âhmedî

Zâhir ü bātın odur evlâd-1 pākîñ erşedi

Kuvve'-i kudsiyesi mænend-i nutq-1 'İsevî

Sikke-i 'ulyasının vârdır kemâl-i rif'atî

Her mücevherden girân-terdir felekde kıymeti

(Vr. 7^b) Kûl edinmişdir bu dünyâya gelân her devleti

Pâdişahlar mahv ider bir demde şân u şevketi

Zerredir yānında ānīm efser-i genc-i servī

‘Āşıkān ism-i Celāl ile idince iştigāl
Devr iderler eyleyüb tenevvüre bî-çün perr ü bāl
Zāhir ü bātında oldur mecma^c-ı ‘ilm ü kemāl
Fāzıl itdi saye’-i kudretde ānā imtisāl
Gülşen-i ehl-i vefādır ‘ālem içre pīr adı

Müseddes Medhiyye’-i Tarīk-i Feyz-i Refīk-i Hazret-i Mevlevī Kudise Sırrahu

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

Ķov libās-ı māsivāyı luḡf-ı Hakkā lāyık ol
İtme münkirler ile ülfet muhibb-i şādık ol
Cān fedā kııl keş-i İsmā‘il-i āsā fā’ik ol
Ateşi ‘aşkıyla yān ‘abd-i muṭī‘-i Hālīk ol
Ānla sırr-ı vaḥdeti dā’im anīnla zā’ik ol
İntisāb-ı mevlevī ise murādīn ‘āşık ol

Dā’imā ḡalbiñ senin āgāh itsün yārdan
Hüküm-i bārīyi bilüb itme ḡazer āgyārdan
‘Aşık ile kııl kendini maḡfūz-ı zehr-i mārđan
Bülbül-āsā eyleme ‘arz-ı şikāyet ḡārdan
Ānla sırr-ı vaḥdeti dā’im anīnla zā’ik ol
İntisāb-ı mevlevī ise murādīn ‘āşık ol

Girme dürlü dürlü renge bāḡda sünbül gibi
Keşf-i esrār eyleme her āşināya mül gibi
Sābit ol rāh-ı ḡaḡīkatde açılma gül gibi

Çekme ğam zevk ü şafāya bāk hemān bŭlbŭl gibi
Ānla sırr-1 vaĥdeti dā'im anınla zā'ik ol
İntisāb-1 mevlevī ise murādın Ğāşık ol

Zikr-i Ğakla kıl tevaġġul kim budur dāb u uşŭl
Cümle Ğāşıklar bu yolda buldı matlŭba vuşŭl
(Vr. 8^a)Çıkma rāh-1 müstakimden eyle bu nuṭkum kabul
Ğakķı bil nā-Ğakķı bilme doġruca git şāġ u şol
Ānla sırr-1 vaĥdeti dā'im anınla zā'ik ol
İntisāb-1 mevlevī ise murādın Ğāşık ol

Ğazret-i Ğakķa tevekkŭl ūzre ol leyl ū nehār
Ğāşık isen rŭtbe ū cāh ile itme iftiĥār
Mā-Ğaşıl cān u gŭnŭlden kıl bu Ğāle ibtidār
Her ne cŭrmŭn Fāzilā var ise eyle i'tizār
Ānla sırr-1 vaĥdeti dā'im anınla zā'ik ol
İntisāb-1 mevlevī ise murādın Ğāşık ol

Ehl-i Ğakl u dānişe bu nazm u iş'ārım yeter
Zāhide ise riyāyı itdi şeytān derd-i ser
Meclis-i nādāna dāĥil olma Ğāşık kıl Ğazer
Rŭz u şeb devrāna ġir mānende'-i şems ū kamer
Ānla sırr-1 vaĥdeti dā'im anınla zā'ik ol
İntisāb-1 mevlevī ise murādın Ğāşık ol

Medhiyye-i Sikke-i Şerif ü Tarîk-i Feyz-i Refik-i Hazret-i Mevlevî Kıddise Sırrahu

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Söylenür efsānelerde efser-i genc-i servî
Ehl-i aşka özgedir āndan külāh-ı mevlevî

Sikkeye olduŋsa nā'il itme minnet bir kese
Müftehir ol efserinle dünyevî hem uhrevî

Cevher-i ʿirfānı bulmak maqşadın̄ ise eğer
Māʿden-i ʿilm-i ledündür oqu nazm-ı mesnevî

Hacle-gāh-ı vehme düşme sālîk-i tevhid ol
Feyzinî senden dirîg itmez o şāh-ı māʿnevî

Zā'il olmaz haşre dek devrān ider bu ʿālî
Müstemirdir Şems ile Monla-yı Rūmuñ pertevî

İʿtikāf u zühd-i kov şūfi semāʿ u zikre gir
Varsa ʿaklın̄ dā'im ol ehl-i sülūkuñ peyrevî

H^vāce geç cümle taaʿşşubdan çalış ʿirfāna kim
Bezm-i ehl-i aşka gir olma mürāyî münzevî

(Vr. 8^b) Deşt-i ʿirfāna sefer kııl Kays-ı veş Leylā için
Bu tarîk-i mustakîmin̄ mürşid ü piş-revî

Vir cilā āyine-veş Hu zikr ile mürde dile
Ol Mesih-āsā hayat-ı cavidānın̄ reh-rūy

Bülbül-i şeydâ gibi gülzâr-ı ʿaşkı kıl mekân
Kâh şehidin sanâ evveli cāy-ı çadır peyrâvi

Dergeh-i Monlâdadır şahbâ-yı vahdet sâgarı
Fâzilâ nûş eyle ândan mest-i ʿaşk it cân-evi

Tahmis-i Medhiyye'-i Nazîm-i Der-Hağ Sikke'-i Şerif-i Mevlevî

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Dürre-üt-tâc-ı sa'âdetdir külâh-ı Mevlevî
Kisvet-i aşhâb-ı cennetdir külâh-ı Mevlevî
Kubbe-i kaşr-ı selâmetdir külâh-ı Mevlevî
Şems-i gerdün-ı kerâmetdir külâh-ı Mevlevî
Ya kamer devrin işâretidir külâh-ı Mevlevî

Menba^c-ı iksirdir arz-ı yeri zîr eyler geçer
Cevşen-i feyz-i Hudâdan cüz'ü â^czimdir meğer
Bâd-ı vahdetde gelür cüş ider def^ci keder
ʿAşık-ı müstağrıq-ı baħr-ı tecelli mevc ider
Dürr-i girdâbı haqîkatdir külâh-ı Mevlevî

Olmaz aşhâb-ı şek-i beyt-i sülûkûn ʿâkifi
İtmedin taşdıq-ı hâl ü vücud-ı kul sâlifi
Eyleyan ser-püş-ı güş eyler nidâ-yı hâtifi
Eyler Eflâtün devrân cām-ı feyz-i ʿarifi
Hatm-i pür-esrâr-ı hikmetdir külâh-ı Mevlevî

Cümle erbāb-ı hıred buldı anıñ ile kemāl
Oldılar ehl-i vefā heb eyleyanlar imtişāl
İns ü cinden irmez ol aşhāba bir kevne zevāl
‘Alemler itmiş uşul-i vecd ile pür –vecdü hāl
Çarh-ı gerdün-ı vilāyetdir külāh-ı Mevlevi

Bilmez erbāb-ı hākiqat renciş-i yās u keder
Vāşıl-ı tūr-ı tecelli ehl-i ‘aşk olur gider
(Vr. 9^a) Reşk ider envārına her rüz u şeb şems ü kamer
Kā’inātı pertevi-lebriz-i nūr-ı feyz ider
Şem‘-i bezm efrüz-ı vahdetdir külāh-ı Mevlevi

Eyleyanler meslek Monlā-yı Rūma iktidā
Oldılar rāh-ı şevāb-ı hāqda halka muqtedā
Gülşen-i tevhid-i bābın anlar açdı ibtidā
Bülbül-i cān u dile gelse ola büy-ı hüdā
Gonce’-i bāğ-ı hidāyetdir külāh-ı Mevlevi

Müftehirdir Fāzılā ānıñla her ‘aql-ı selim
Āña rağbet itmede āgāh-ı esrār-ı ‘alim
Kadrini bilse bilür ancak anıñ merd-i fehim
Padişāh eyler cihāna bir gedāyı ey nazim
Serde ikkil-i sa‘adetdir külāh-ı Mevlevi

(Vr. 9^b) Kaşide Be- Hengām Cülüs-ı Sultān ‘Abdülāziz Hān

Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün

Taalallah zihī elṭāf-ı bī-pāyān-ı subhānī
Muvaffaq oldı tahrice qalem bu genc-i ‘irfānı

Zihî ikbāl-i ʿaṣr-ı maʿdelet haṣr içre kim oldı
Beyāzā almağa tesvididen tefsîr-i Kurā'nı

Zuhūr itdi nice şād u meserretler bu hengāmda
İrişdi tabʿ-ı aşhāb-ı sülūka lutf-ı Yezdānı

Uyāndırdım kulüb-ı ehl-i zikri hāb-ı gāfletden
Nedir yazdım cenāb-ı mevlevinîñ vird ü erkānı

Yazarken eyledim Haḫka tazarruʿ ʿac-z-i hālidle
O dem ilhām ile imdada geldi Kutb-ı Rabbānı

Yine eltāf u ihsān-ı Hudānıñ mazharı oldum
Reside olmamışdır böyle vaḫte Bilge Hāḫkāmı

Esub bād-ı şabā maḫşūdum üzre cānib-i haḫdan
Gül-i maḫlub açıldı görđi çeşmim bu gülistānı

Taşavvur eyledim mūr-u Süleymān vaḫʿasın derhāl
Yazub ʿarz eyledim medhiyye'-i sultān-ı devrānı

Şehinşāh-ı muʿazzam hażret-i ʿAbdülʿaziz Hān kim
Odur şimdi hüdaverd-i mükerrem zıll-ı Yezdānı

Cülūsı sâʿatinde köhne ʿālem gülsitān oldı
Nevāy-ı ʿadl u dāda başladı mürğ-i hoş elhāmı

Hayāt-ı tāze buldı sāyesinde ser-te-ser ʿālem
ʿAdālet ile icrā itdi iksir āb-ı hayvānı

‘İnāyet merḥamet luṭf u ‘adālet buldı fer anda
Tanin endāz-ı āfāk oldu ūit ü ūöhret ü ūānı

Tefevvuk eyledi Nūūirevānı ‘adl ile birden
İḥāta eyledi dūnyāyı sīt-i luṭf u iḥsānı

Semend-i ṭalī‘-i iḳbāline ḳıldı tecelli Ḥāḳ
Zihī iḳbāl ü iclāl ‘arūasında itdi cevḫānı

Ne semte ‘azmi derse ūevket ü iḳbāl ile oldım
Miūāl-ı mihr-i enver eyler ol aḳlımı nūrānı

Cihānı ūöyle teshir eyledi inūāf u ‘adlile
Kavulur bāy u gedā dā’im yolunda cümle ḳurbāmı

Kemāl-i ‘adl ile zabṭ itdi dūnyāyı Süleymān-veū
Murād itse alūr teshirine İrān u Tūrānı

(Vr. 10^a) Demādem muntazırdır Ḥıẓr u İlyās rehḡüzārında
Cenāb-ı ūevketidir vār ise İskender-i ūānı

ūu deñlü heybeti ṭütdı cihāt-ı rab‘i meskūnı
Tuyunca nāmını dūūman ṭutār rāh-ı girizānı

Vücūdunā zineti ḥāḳ olunmuūdur ‘ināyetden
ūehinūāh-ı cihānĩ gelmedi dūnyāya āḳrānı

Hesāb u ḥaddi yok iḥsānlar etdi nev‘-i insāna
Meserretle ferahla ḳıldı memlū mülk-i imkānı

Miṣāl-i mahrume itmiş tecelli zātına Mevlā
‘Ayandır ŧems-i veŧ iḥsānınıñ ŧem‘-i fūrūzānı

Bir ednā bendeye cevr itmeğe yođ ḥaddi bir ferdin
Naşıl medḥ itmesün ehl-i ḳalem ol ŧāh-ı zīŧānı

Cihān mesrūr-ı hurrem sāye-i luḧf u ‘aḧāsında
Beyāna var mı ḥācet kimse inkār eylemez ānı

Gedā u ađniyāya luḧf u iḥsānı firāvāndır
Ne mŧmkŧn ‘arz ide biñde birini nuḧḳ-ı insānı

Kim itse ‘arz-ı ḥālin serra’-ı ‘ulyāsına taḳdīm
İrer maḧlŧbuna elbet olur maḥcŧb-ı iḥsānı

Kuŧād oldu der-i genciye’-i ‘irfān-ı ‘aşırında
Pŧr itdi dŧrr-i derc-i mā‘rifet ađuŧ-ı imḳānı

Zamān-ı devletinde dŧŧdi ‘ilm ŧ dāniŧe ‘ālem
Ḥilāfım yođ hŧner-mend ile lebriz oldu her yānı

Odır iklāl iden nāmŧs-ı milk ŧ milleti el-ḥaḳ
Anıñ ile yeniden buldı revnaḳ taḥt-ı ‘Oŧmānı

Felātŧn zātını görse olırdı dālle vŧ ḥayran
Selefde varsa görmŧŧ sŧylesün bŧyle cihān bānı

Zihī feyz-i ilāhī āña mazhardır ŧāh-ı ‘ālem
Murād itse ider mŧnḳād-ı emri seyr ŧ ceylānı

Bulunsaydı Feridün u Sikender devr-i ʿadlinde
Olurlardı der-i iclâliniñ her biri dermânı

Cihânda kâlmadı cevr azmayân Hakkâ hamd olsun
Hudâ şol rütbe virdi zâtına ʿadl-i firavânî

Cihan zîr-i cenâh-ı şevketinde râhatı buldı
Reʿâyâ ve berâyâ görmede her dürlü sāmânı

İdüb izhar-ı ceht ecdâdınıñ ervâhını şādân
Bunuñla iftihâr eyler mülük-ı âl-i ʿOsmânî

Odır fahr-ı selâtin-i selef yok iştibâhım hiç
ʿAdâletle unutturdu geçen şâhân-ı devrânı

(Vr. 10^b) Nice âşâr-ı hayra Hakk muvaffak eylesün zâtın
Fünün-ı harbe teşvik itdi halkı zât-ı zîşânı

Ne resme koydı mülk ü milleti görse nizâmın heb
Mülük-ı sâlîfe tahsîn iderlerdi bu âvânı

Mezâlim bâbını sedd itdi efrad-ı raʿiyyetden
Bütün âʿlâ vü ednâya müsâvî oldu ihsânı

Zaman-ı devletiniñ her günü bir ʿid bir nevrüz
Düşer emtâr-ı ihsânı mişâl-i âb-ı nisânî

Cenâb-ı şevketidir müftedâ-yı ehl-i imân kim
Revândır maşrık ile mağribe tâ emr ü fermânı

İder şāhib-i şerī'at mu'cizātı hükmüni te'yid
Odir şāh-ı güzin ü hāmi'-i dīn-i müslümānı

Bütün 'ālem revādır iftiḥar eylerse zātıyla
Füruğ-ı 'adli tutdı 'ālemi çün mihr-i rahşānı

Kemal-i 'aciz ile ben cüre't itdim vaşfin imlāya
Ne ḳabil medḥ idem ḫaḳḳ ile ol zāt-ı hünerdānı

Geleydi şāhib-i şehnāme Firdevsī bu 'aşr-içre
Çekerdi medḥ-i eslāf-ı mülūka ḫatt-ı butlānı

Cesāret geldi takdime şāh-ı devrāne bu nazmı
Bilür her cevheriñ ḳadrin odır her gevheriñ kānı

Hüner da'vāsı itmem kendimi sāhib hüner bilmem
İderken nazmımı teslim benim 'örfi vü ḫāḳānı

Hünerden gerçi pek bī-behre bir 'abd-i gedāyım ben
Dü 'ālem mū'cinimdir benim āyāt-ı Qur'ānı

Bañā luṭf-ı Hudā irdi özendim ḫidmet-i pire
Hemān imdāda geldi himmet-i sultān-ı dīvānı

İki elle yapışdım ḫāmeye tā olmayım muḫtī
Ḥaṭāmı 'afvide ancak Hudāniñ luṭf u iḫsānı

Yeteydi ḳudretim manzūme'-i kibrī iderdim cem'
Cihānda mediḥet elṭāfiniñ yoḳ ḫadd ü pāyānı

Hitāme irdi bu nüshā-i pākize-i tebyīzi
Bu nazm-ı dil-güşā oldu baña ilhām-ı Rabbānī

Değil haddim bir ednā çākeriyim şāh-ı devrānī
Naşib oldu hitām ser-hadde olmak senā-h^vānı

Tamam eyle sözi Fāzıl yetişmez kudretin[~] artık
Kuşurun ʿitirāf it böyledir resm-i sühān-dānı

(Vr. 11^a) Demādem şıdık ile hayır duʿāsm itmedir kārım
Şeb ü rüz ide teşvīk eylerim bu käre ihvānı

Duʿāsıdır hülāşa dāimā evrād u ezkārım
Muʿammer eylesün Mevlā o şāhensāh-ı zīşānı

Vücūd-ı nāzenini şāh-ı şihhatde olub mevcūd
Terakki eylesün günden güne iclāl ile şānı

Süleymān gibi taht-ı saltanatda ber-ķarār olsun
Meh-i iķbāl ü bahtı bulmasun ʿālemde noķşānı

Olub her dem muzaffer ismine mazhar bu ʿālemde
Ola fermānına münķād anın āʿdā vü haşmānı

Nice şehzāde kānıyla Hudā mesrūr ide zātın
Felek devr eyledikce yād ola ʿAbdülʿaziz hānı

Cülüs-ı hayr me'nusunda yazdım tam-ı tārihin
Cisim buldı cihān ʿAbdülʿaziz hān oldu sultānı 1277

(Vr.15^b) **Ma'a Kaşide-i Tārīḥ-i Berāy-ı Şadāret –i ūlā Rüşdi Pāşa**

Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün / Mefā'īlün

Şehinşāh-ı cihān ʿAbdūlmecīd Hān-ı kerem-güster

Ki olmuş burc-ı devletde tecelli zātına yāver

Cülūsından berü şīt-i ʿadāletle cihān tıldı

Olur tevfiḳ-i Hāḳ tedbirine her hālde rehber

Hudā-yı müstaʿān zātın ḳarīn-i ḥayr-ḥʿāh itsün

Saʿādetle ola ʿālemde dā'im-i ziver efser

Umūr-ı müşkülātın ḥalline Allah itmişdir

O Eflāḫūn-ı Fikret şāh-ı Risto ḥikmet-i mazhar

Şuʿā-ı mihr ü meh gibi ola iḳbāli heb rüşen

Ola da'im felekde ḫāl-i-i şahānesi enver

Bu defʿa şāhib-i şadr itdi bir destūr-ı zışānı

Bulunmaz öyle bir hümām-ı server dāver-i bihter

Kim ol Rüşdi Muḥammed nāmı ile maʿrūf bir āşaf

Bütün erkān-ı devlet ʿakl u rü'yetden ālur ziver

Re'is-i bezm-i tanzīmāt iken ol āşaf-ı devrān

Kemāl-i rüşd ile mühr aldı şadrı itdi rengin-ter

Müşār-ı bil benān dürr-i zātı ʿālimi bu devletde

Kemāl-i Fāzlını teslim ider cümle hünerverler

(Vr. 16^a) Hıdiv-i mekremet-pirā müşir-i m^cādelet-ārā

Kibār-ı devlet içre yok āna mānend bir cevher

Buyurdu mühre şāyān zātını şāh-ı felek kudret

Maḳām-ı şadı tenvır itdi ol mihr-i ziya-güster

Kelāmı kimya dūr-i ehl-i dāniş farḳ ider ānı

Kılar r^cey-i zerini külçeyi ḳaşd itse hāliş zer

Bu mısrā^cla mücāb olsun o zātın münker-i ḳadrı

Zer-i hāliş ayār u ḳıymetin farḳ itmez ahenger

Nazır ü mişlini görmüş deḡildir dide'-i ^cālem

Şadāret-mend nede ^cilm ü ^cirfān ile müsteşhir

O destur-ı mufahḫam vāḳıf-ı aḫvāl-i ^cālemdir

Ḳalur ehl-i hüküm bezminde dā'im ^cāciz ü kemter

Budur el ḫaḳ zamānın āşaf-ı zışānı bī-şübhe

Anın meddāhıdır ^cālemde cümle sākin-i ḳişver

Felātün gelse vaktinde olurdı zātına şākird

İderdi ḫāşıl-ı ḫāşıl vukūf-ı ḫāl-i baḫr u berr

Bu kevne zü-l-cenāḫın mā^carif-i zātın evşāfin

Olamaz şebte ḳādir ḫāme'-i nāçiz ü ^cāciz-ter

Tefahḫur ile tebşir eyledim aşḫāb-ı ^cirfāna

Du^ca-yı ḫayra nā'il olsun ol zāt-ı hüner-perver

Maḳām-ı şadırda devlet ile iḳbālî ferzen olsun
Olub tevḑîḳ-i Ḥaḳḳa mazḥar ol zāt-ı ‘inayet-ger

Nice āşāre zātın eylesün Ḥayy Ḳadīm maḳardan
Cihānda yād olunsun dā’imā ḥayr ile ol dāver

Deḡil lāyîḳ-ı ḥuzūr-ı āşāfiye ‘arza bu nazmım
Ḳuşurın i‘tirāf eyle cesāret itdi bu aḥḳar

Efendimdir der-i ‘ulyāsı her anda penāhımdır
Ḥaḫā vü cürmümi luḫf eyleyüb elbette ‘afv eyler

Benim hünkār-ı muḡanĩ bir edna çākeri Fāzıl
Kitāb-ı meşneviden itmişim şem büy-ı feyż-āver

Du‘ānĩ vaktidir ḳaḫ eyle taşdıḳı yeter artık
Heman tevḑîḳ-i Bāri rüz u şeb āna ola yāver

Şadāret-mendinde Ḥazret-i Ḥaḳ eylesün dā‘im
Ola Ḥızır ile İlyas zat ‘ālî şānına rehber

Müberrādır riyādan sāde bu mısra‘-ı tārîḫi
Muḥammed Rüşdi Pāşā geçdi şad-ı mühre virdi fer

(Vr.16^b) Ma‘a Ḳaşıde-i Tārîḫ-i Sadāret Def‘a-ı Rāb‘ia-ı Meḫmed Emin ‘Ali Pāşā

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

Zib-i örnek hilâfet ya'ni Hân 'Abdül'aziz
Mağdem-i pākī ile oldu bu 'âlem pür-şafâ

Ol şehinşâh-ı Ferîdün haşmetin bi-intibâh
Toldı şîd ü şöhret ü şanı ile çarh-ı 'alâ

Devlet ü iclâlini Hallâk-ı 'âlem gün be gün
İzdiyad üzre ide döndükçe bu arz u semâ

Hasr-ı evkâd itmede ihyâ-yı mülk ü millete
Sâye'-i 'adlinde 'âlem rahat itdi bî-riyâ

Sadre lâyıķ buldı bir zât-ı 'ulüvv-i himmeti
İtdi tefvîz-i umûr âna zihî luţf-ı Hudâ

Mührü virdi 'âlemîn memdûh-ı müstesnâsına
Mühre mânend rûşen oldu hüsn-i tevfiķ rev-nümâ

Hamdüli'l-lah ehlini buldı şadâret mesnedi
Oldı pür-zinet yine ol câb-ı câh-ı dil-güşâ

Defa'-ı râbi'dir itdi zîb o câh-ı devleti
Olsa tâ yevm-ül kıyâm nâm âveri ânîñ becâ

Habbeza 'Âli Emin Pâşâyı maḥmûd-ül-ḥişâl
Efhem-i erkân devlet-i mecmâ'-ı fehm ü zekâ

Sadre teşrifin gelüb bād u şabâ virdi haber
'Âlemi hürşîd-i veş itdi meserret pür-ziyâ

Halk-ı ʿālem birbirin tebşire sürʿat eyledi
ʿAbde emşāl tutdı ol ruzı hemen bāy u gedā

Cāh-ı şadı yūmn ile dört kere teşrif eyledi
Her birinde ʿāleme geldi diğēr zevk ü şafā

Rubʿ-ı meskūn içre şāyiʿ oldı nām u şöhreti
Reʿy ile tedbīrde mişl ü nazīr olmaz ānā

Gıbtā eyler ʿaql u istiʿdādına şımf kibār
Hak ānā virmiş o rütbe-i daniş bī- intihā

Zātıdır iksir-i āʿzīm-i ʿaşrda bu millete
Hāk-i pāy olsa aceb mi āna aşhāb-ı nühā

Öyle destūr-ı kerim-üş şān şahib-i rahm-ı kem
Kāʿil olmaz mūr-ı ahkār görse vaktinde ezā

Zātıdır ʿālemde el-hak mecmaʿ-ı halk-ı hüsn
Kimseyi āzürde hātır itmemişdir hāliyā

(Vr. 17^a) ʿİlm ü fażl u māʿrifet ʿaql u feţānet kanidir
Rükn-i din ü millet-i İslāmdır dinse sezā

İltifātı bende eyler ʿālemi dergāhına
Her sözi bir cevher-i yektā-yı bī- mişl ü bahā

Fende Eflātūn olsun ānā şākird-i kemāl
Eylesün taşşil-i ʿilm ü hikmeti bī- intihā

Re'y ü tedbirin Aristo görse hayretde kalur
İbn-i Sinā 'ilmine teslim eyler bī-riyā

Nef'i-i mu'ciz beyān olsaydı 'ālemde eğer
Hakķına tertibi derdi nice dīvān-ı şenā

Taze cān geldi bu 'abd-i kemtere birdenbire
Maṭlab-ı maṭşūdımı virdi Hudā-yı zül- 'atā

Devr olaldan āsitānından o 'ālī hidmetim
Bosna kendi mevlidimken oldı bir zindān bañā

Oldıgımçün dergeh-i 'ulyāsının ednā kulı
İftihārımdan bu nazmı şebt itdim ictira

Hāzret-i Hünkār-ı 'aşķın olmasaydı sāyesi
Hāric-i vüs'amdır el-ḥak nazma itmek ibtidā

Şā'ir-i mu'ciz -beyānım iftiḥār itsem ne var
Kavlimi taşdıķ ider aşķāb-ı 'irfān ḥālişā

Merḥamet luṭf u 'ināyet 'ātıfet zātındadır
Bende-gāñın cürmini elbet görür 'afv-ı revā

Kes sözi taşdı' -i eylersen veli-i ni' meti
Şıdķ ile şimden gerü eyler heman ḥayır du'ā

Hak mübārek eylesün āñā bu cāh-ı devleti
Kevkeb-i iķbāli olsun ş'ule-dür şubḥ u mesā

An-be-an efzūn idūb iclālını feyz-i ezel
Zātına göstermesün bir vech ile rüy-ı cefā

Sāye-i lutfunda ʿālem rüz u şeb mesrūr olub
İster ehad üzre olsun görmesün renc ü ezā

Söyledi Fāzıl kulu tārih-i cevher-dārını
Sadrı tezyīn itdi nāzik ʿAlī Pāşā rābʿiā 1278

(Vr. 17^b) Ma^c Kaside-i Tārih-i Berā-yı Def^ca-ı Sānī Şadāret Kabr'i Leyli Muhammed
Pāşā

(Fā'ilātün) Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün (Fā'lün)

Hamdüli'l-lāh yeni esdi eser-i bād-ı şabā
Gül açub goncesini rayiha oldı peydā

Geldi eyyām-ı şafā vakt-i feraḥ köhne bahār
İçre güyā Hızır-āsā yine oldı dünyā

Mecd ile mühri yine aldı şeh-ı ʿālemden
Müjde hem-nām yeni āşāf-ı hātem-ārā

Şāhib-i seyf ü kalem farḥ-ı besāletle ferīd
Mesnet-ārā-yı şadāret yine oldı hālā

Def^ca-ı şāniyedir oldı vekil-i devlet
Zatıdır merdümīn çeşm-i fahām u kilā

Kıldı ʿizzet ile teʿrif o muʿallā cāha
Müstehakdır dimeğe zātına şadr-ül vüzerā

Şāhib-i şān u şeref mālīk-i nīk-i haşlet
Saʿd ide mesret-i şadri āna zāt-ı Mevlā

Celseʻ-i sābıkasında o maʿālī himmetīn
Kimse incinmedi gördi keremin bī-hemtā

Ne luṭufdur āna iḥsān-ı Hudā bu ḫilkat
Görmedi cevr ü cefāsın daḫi murādınā

Şeh-ı ʿālem itdi taḫt-ı ʿalāya teʿrif
İtmemişdir buña akrān o maḫāma pāşā

Ruşen-i çeşm-i cihān zātınım ʿadl u dādı
Şerʿ ü kânūna tevessülde müselleme Dānā

Birr gibi ānım rʿey-i sevābı cārī
Der-i ʿulyāsı açık kʿabeʻ-ı erbāb-ı recā

Kim kıl olmaz bu gibi şāhib-i luṭf u kereme
Ben deḡil yanına gelse olur İbn-i Sinā

Zāt-ı zīşānını cāvid ide ḫāhında Hudā
Bārek Allah dir elbet ʿulemā u fuḫarā

Şāh-ı ʿālem olacaktır daḫi bī-şek mazḫar
Nice bīnle ʿacize eyleyecek ḫayr duʿā

İder elbette senā Hakkı tanur kim varsa
Ba-huşūş bī-kes olan ehl-i hıredle ğurabā

Şadr-ı vālāya sezā zātına yokdur emşāl
Değil efrāt ile ancak nice itdim inhā

Sayesinde ola āsūde cihānīn halkı
Na'il luṭfi ola zātının a'ālā u ednā

(Vr.18^a) Değilim şā'ir-i māhir ideyim Hakkı 'ayān
Virmişim 'aczim ile geleñe cevāz-ı imlā

Derd ü gurbetle gice gün ider iken zārī
Böyle hengām-ı meserret bañā sū söyletdi nevā

Olurum saye'-i luṭf u keremīnde bende
Vāşıl-ı mertebe'-i faḥr u mübāhāt 'ālā

O veliy-yün ni'ce oldu yeter bu 'arżım
Kılalım ḥātımede ḥayır du'āyı ifā

Heme Ḥallāk-ı Ḥudā eyleye 'ömrin müzdād
İderim rüz u şebī 'acz ile ben istircā

Rev-nümā oldu beşāretle bu beyt-i r'ānā
Yazdı Fāzıl ne bu tārīḥ dü-bālā-i ā'ālā

Şān ile oldu s'aid şadra Muḥammed Pāşā 1276

Geldi devletle belī şadra Muḥammed Pāşā 1276

Ma' Kāside-i Tārīḥ-i Berā-yı Şadāret-i Defa^c-ı Şalıŝe Kıabr-i Leyli Muḥammed Pāŝā

(Fā'ilātün) Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilātün / Fe'ilün (Fā'lün)

Ḥabbezā mevsim-i ŝadı sürūr-ı ḥabnā

Bārek Allah zihī 'āṭāfet u luṭf-ı Ḥudā

Oldı üŝkuŝte yine ğonce'-ı baĝ-ı āmāl

Naḥl-ı maḳŝūd cihān buldı 'aceb neŝvü-nemā

Şād-ı mān oldı cihān bu kerem Mevlādan

Bāb-ı maḳŝud-ı ğüŝād oldı ŝehā çok yaŝā

Ḥüsn-i tevfiḳ-i Ḥuda ile cihān buldı ferah

Oldı nām-āver-i ŝabık yine ŝadr-ül vüzerā

Zātıdır āsaf-ı himem ü ehl-i kerem

Şadra lāyık āna mānend bulunmaz aŝlā

Ḥüsrev-i kār-ı ŝinās-ı vükela-yı devlet

Dāver-i 'akde-ğüŝā-yı emel-i bāy u gedā

Nice yıldan berüdüür görmedi dünyā miŝlin

Nola ḥaḳkında disem cevher-i ferd-i vükela

Dāver-i dā'ire'-i emn ü emān-i'ālem

Mecm^c-ı mekremet ü menba^c-ı iḥsān u ŝehā

Bulmadı ŝāh-ı cihān zātına aḳrān u 'adil

Aḥir-ül emr anı ŝadrda kıldı ibḳā

Hak umurunda muvaffak kıla zātın dā'im
Sadr-ı devletde ide zevk ü şafā şubh u mesā

(Vr. 18^b) Sāye-i menabet ʿadl ü dādında ola
Zevk ü rāhatda cemiʿ-i fuḳara u zuʿafa

Ola mazhar nice ihsān-ı Hudāya zātı
İdelim şubh u mesā şıdk ile biz hayır dʿuā

Farḫ-i şādi-i meserretle olub nazm avare
Yine bir beyt-i laṭif eyledi Fāzıl inşā

Evveli mışraʿ-ı şāniye bir itse imdād
İki tāriḫ-i dilārā olur āndan peydā

Ziver-i revnaḫ-ı şadr oldı Muḫammed Pāşā 1277

Zinet-i şadr-ı behin oldı Muḫammed Pāşā 1275

(Vr. 19^a) **Tāriḫ-i Maʿ-Ḳaşıde-i Berāy-ı Defʿa-ı Sāniye Müşir-i Erdurum İli Serdār-ı Ekrem Pāşā**

Mefāʿilün / Mefāʿilün / Mefāʿilün / Mefāʿilün

Yine ʿid-i mübarek geldi irdi luṭfi Yezdānī
Hilāl-i şehr-i şevvālīn görüdü cism-i nūrānī

Yetişdi mevsim-i evvel-i bāhar sāl-i ferrūḫ-fāl
Ne āʿlā feyz-i yāb itdi zemini ebr-i nisānī

Cihāna taze revnaķ virdi bu hengām-ı fevz encām
Yeñiden itdi bir bir şād u ħurrem cümle insāni

Ta‘ālallāh zihī ‘id-i mübārek mevsim-i şādī
Gam u endūhiden āzāde kıldı fikr ü ezhānī

Bī- ħamdi’l-lah irişdi müjde-i nev-şehr-i nisānda
Cihānda ķalmadı hiç olmayan mesrūr u ħandānī

Meserretle o rütbe ‘id bir bālā-yı ‘id oldı
Tecelli itdi Bosna ħalkına luţf-ı cihān-bānī

Bu demde ‘andelibiñ nālesi şādī bi-naķl itdi
Dehān-ı gönçeden ğuş eyledim bende bu destānī

Ĥüdāvend-i mūfahĥam-ı na’il elţāf u feyz-i Ĥaķ
Şeh-i ‘Abdülmecid Ĥān-ı m‘uazzam zıll-i Yezdānı

Ne şāhensāh-ı ‘ālem mazĥar-ı tevĥik-i Bārī kim
‘Ulūvv-i himmeti teshīr ider insān u ħayvānı

Melāz-ı pādişāhındır dūr-i iclāl-i bālāsı
Odur şāhinşeh-i Dārā çeşm-i İskender-i şānı

İmam-ül müslīmin ü ħādimi şer‘-i nübüvvetdir
Füyūzāt-ı İlahiyle gider her mülke fermānı

Müşābihdir şehāb-ı himmeti bārān-ı nisāna
Dūr-i şehvār-ı luţf-ı taldırır bu derc-i imkānı

O deñlü Feyz-i bahşadır cihānda re'y ü tedbiri
İder bir lahzada bīn müşkil-i hal dest-i ihsānı

Cihān āsāyiş ü emn üzredir āvānı ʿadlinde
Kim olmaz böyle şāh-ı ʿadlīn-i her dem şenār hānı

(Vr. 19^b) D^ʿuā-yı hidmetin vird ü zebān itmek bañā vācib
Hudā kılsun m^ʿuammer ʿömr ü şevketle o hāḳānı

ʿAdūsı da'imā ḳahr-ı İlähiye ola mazhar
İhānetde olanlar göre her dem tiğ-i bürrānı

Müeyyed eylesün feyyāz-ı muṭlak zāt-ı zişānın
Yine bir zātı itdi bu diyāra sevke ihsānı

Bülend-āvāz ile āfāḳa tebşir eylesem çok mı
Gelir serḳade bu kez olan ihsān-ı sultānı

Dilim söyler ḳālem yazmaḳ diler efrāt-ı şādiden
Heman bir bende olsun vaşf-ı destūr-ı kerem-kānı

Zihī ilhām-ı Bārī re'y-i şāhenşāh-ı ʿadl-ārā
Ki tedbirinde oldı mūncelī elṭāf-ı Rabbānī

Biri ez-cümle bu sene ḳaḳına cārī olan luṭfi
Ki serdār itdi Rūma bu müşir-i merḳamet-kānı

Semi Ḳazret-i Farūḳ-ı destūr-ı müfahḳam ki
Bulunmaz mülk ü devletde anıñ emsāl ü aḳrānı

Ne pāşā muhliş-i luţfi ile meşhur-ı ʿālemdir
Ne āşaf himmet ü ihsānınıñ yok hadd ü pāyānı

Şecāʿatde saḥāvetde kemāl-i re'y ü fikrinde
Kātur mūr u meges-āsā yanında millet erkānı

Kātur ḥaclette Eflātūn görse ḥüsn-i tedbirin
Çıkarmazdı cenāb-ı bu ʿalī kāmūn-ı büldānı

Odur Behrāmı ʿaşrın şiddet-i kahr u şecāʿatde
Nümayandır düvel ʿindinde bir bir fark u rüçḥānı

Odur baḥr-ı feṭānet cevher-i kām-ı dirāyetdir
Hidiv-i pāk-i ḥaşlet dāver-i destūr-ı zışānı

Gözi yılmır ʿadunıñ kesret ü cemʿiyyetinden hiç
Beni aşfer gibi gelse yine ḥavf eylemez cānı

Deli ḥaşmıñ öter tel gibi ḥavfından o serdārıñ
Oḡur eyn-el mefer ʿadā görünce ceşş-i sultānı

Cünūde geldi ğayret her biri mānend-i şir oldı
Hücüm eylerse bir kez zabṭ ider İrān u Tūrānı

Kād u meyle ahāli bülada geldi bir ğayret
Nola birden bire zabṭ itseler Çin ile Ḥākānı

Gelür mi şadr-ı serdāriye yine ol emir-ül ceşş
Tecelli eyler idim eyledi ihsān-ı Ḥākānı

(Vrā 20^a) Taşavvur eylerim nevrüz irişdi ʿāleme tekrār
Müeyyed eylesün Allah o serdār-ı kerem-kānī

Eaʿlī vü ednā oldı hurrem dideler rüşen
Cihān pür-süz iken zevk ü şafalar buldı her yanı

Temeddühde tekellüf semtine vaʿz-ı kadem itmem
Meşāhir olmadıkça nutkımin āşār u bürhānı

Tehallüf var ise nazmımda şahn-ı tecrübe vasiʿ
İder şāʿir taşavvur mʿani-i rengin-i ʿirfānı

Cenāb-ı Mevleviye intisab itdim hulūs üzre
Anıñçün darb-ı nutkum hebt ider itrak ü igvānı

Qazandım sāyesinde ben bu rütbe şīʿir ile şöhret
Ab u ceddım benim mʿalüm ne Süryānī ne İrānī

Banā olmuş kadīmī böyle ilhām-ı Hudā mevhub
Sipih-ı tabʿadan eyler tuluʿ inʿāq-ı Rabbānī

Değildir maqşadım ʿarz-ı hüner itmek bu ʿalemde
ʿUbūdiyyet beni sevķ itdi imlāya bu dīvānı

Kadīm-i bende-i nāçizim biñ kez kuşūr itsem
Efendi şānıdır afv eylemek her cürm ü ʿarşānı

Şikāyet eyler iken ben her an baht-ı siyāhımdan
Uyandı tālīʿim yaqdı yine şemʿ-i fūrüzānı

Veliyyü'n ni'cmetâ bu çâkerin m'azûr olub 'afva
Diyâr-ı midhatînde eyledim bu rûtbe püyânı

Der-i iqbâliniñ dâ'im sitâyiş-kârıym bî-reyb
Yine evşafîñ ile aldım akrân içre meydânı

Hâkiqat üzre imlâya çalışdım nazm-ı garrâyı
Ne çâre hâmemiñ oldı nümâyân hayli noqşânı

Kaşâidde uşul ehl-i dildir ma'ani rengin
Gazel tarh itme tâze fikr ü mazmûn zer-efşânı

Nazar eyle şihâb-âsâ şitabında o cilânı
Şerrle zulmetin şebde ider dünyâyı nürânı

Döner heb halk-ı 'âlem karşusunda rakş u pervâze
Görünce ol mişâl âhu-yı çin-i çeşm-i fettânı

Cihân olmuş heves gerdan-ı hüsn-i şive tâzı
Yolunda ol periniñ heb olurlar fidye kurbanı

Şikâr u şayd-ı 'ançaya gibi 'âlem anâ mecbûr
Dudulmaz kâba girmez kim avâzdir hay-ı devrânı

(Vr. 20^b) Zebân u hâme 'âcizdir anîñ medhinde ey Fâzıl
Yeter dâ'vâ-yı i'câz itme kâlâ-yı sühandânı

Vücûdüñ 'âleme sermâye'-i 'izz ü sa'âdetdir
Ahâlî eylesün hayır du'â kim buldı sâmnanı

Ꞑutşadıđı yeter artık du'āya başla şıdk ile
Refik olsun o destür-ı güzine 'avn-ı subhānı

Ola şirāze'-i cem'iyyeti her yerde emn üzre
Bütün a'dası mesken eylesün rāh-ı perişānı

'Adūsı şūriş ü gavğaya düşsün birbiri ile
Hudā virsün umurunda ānā 'ālemdede āsānı

Bu beyt-i dil-guşa ile başka başka söyledim tārīḥ
Biri sāde biri tām-ül 'adedle buldı 'ünvānı

Pek'ala Rūm ili serdānı oldı kim 'Ömer Pāşā 1277

Yine mānend-i āşaf leşlerin geldi kumandām 1277

Ꞑaside-i Ma'-Tārīḥ-i Berāy-ı Vali'-i Velāyet Bosna-i Şerif 'Osman Paşa

Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün / Müstef'ilün

Şāḥib-i serir saltanat 'Abdūlmecit-i nīk-i baḥt
Şāhenşah-ı pür ma'celet müstağriḥ-i feyz-i Hudā

Ol şehriyār dād-gir virmekde mülke zīb ü fer
'Aşrında olsaydı eđer Kayser olurdu kul ānā

Her re'yi bir sırr-ı sedid lutfundan 'ālem müstefid
İkbālī gayetle medid mānendise pertev-nümā

Ol pādişāḥ bī- mişāl-i şāhenşah şāḥib-i kemāl
Zātın Hudā-yı lā-yezāl bu mülke itmişdir 'atā

İkmāl-i emr-i rahata i'cār-ı mülk ü millete
İklim-i şān u şevkete İskender-i fermān-revā

A'lādan a'lā haşılı ta'dād olunmaz 'iffeti
Cümle cihānı himmeti ma'mūr kıldı bî- riyā

İksir rahat-ı 'ālemde 'ayn-ı şifādır doğma
Bağ şit ü şān a'zme ihyāsıdır bāy u gedā

Ol şāh-ı şāhib mekremet itdi nagāh-ı merḥamet
İcrā-yı lutf u merḥamet tedbire kıldı i'tinā

Devrānda Rabb-i gānī kılsun mu'ammer zātını
İtsün ziyāde şānını fevz ü zaferle da'imā

(Vr. 21^a) Devlet ile iclāl ile dā'im bilinir iqbāl ile
Biñ yaşasun biñ sāl ile 'alem ider Hākdan recā

Ol dil-nüvāz bendegān kehf-ül emān bî-kesān
İhsānı ḥalkā rayegān yokdur bu nuṭumda riyā

Yazdım beray-ı iftiḥār buldum bununla i'tibār
Bu nazm-ı cevher-i āşikār ilhām-ı Bārīdir bañā

Māfi'z-zamir söyleyem imlāya cür'et eyleyem
Aşlın nedir 'arz ideyim ruḥsat olur ise buñā

Beğlerbeği zātı iken geldi Belgrada geçen
Anda olub sāye-fiken itmişdi ḥalkı pür-şafā

Hüsn-i Belgradın tamam i'cmarına kıldı kıyām
Ol zāt-ı şāhib ihtişām-ı tavşife her dürlü sezā

Akran içinden hāliyā çıkmışa vaşf güyyā
Dürr-i yemm-i lutf u 'atā yekdānedir dünya revā

İrdi 'aceb bu nev-haber buldı ferah nev beşer
Bosnaya virdi zīb ü fer bir āşaf-ı şāhib-i hayā

'Osman Pāşā-yı be-nām oldı vezāretle be-kām
Cāhında olsun müstedām durdukça bu çarh-ı 'alā

Şān-ı vezāret zātına şāyestedir bak hāline
Tercih olur eslāfına ol dāver-i fermān-fezā

Ol rütbe ü cāh-ı 'alā zāt ile buldı i'ctilā
Virdi bu mülke nev-ziyā yok iştibāhım muḫlaḳā

Zātıdır el-ḫaḳ kimyā bir cevher 'aql u zekā
Akrāna fa'ik pīr yā emr-i mehamma āşinā

Geldi vezir bī-nazir bu mülke bā-'avn-ı Kadir
Tedbir ü re'yi dil pezir mecmū'a-ı fehm ü zekā

Hadd-i 'azāmı zāt-ı pāk-ı nūr-ı keremle tāb-nāk
İtmez 'adlden infikāḳ rüşendir iş bu müdde'a

Oldı bu serḫad-ı dāveri tevfiḳ-i ḫaḳdır yāveri
İlkā ider şūr u şeri bi'ş şehri Fahrü'l- enbiyā'

Teşrif-i iksir neşât virdi bu mülke irtibât
Buldu kemâl-i inbisât oldu âhâlî dil-güşâ

Bulsun heman şevk-i cedîd mansıb ola ânâ sa‘id
Olsun hazrdan müstefid tevfiķ-i Hakkla dâ’imâ

(Vr. 21 b) Şems ü kamer ‘alemde heb devr eyledikçe rûz u şeb
İde nice hayra sebep ânı Hudâ-yı kibriyâ

İnkâr olunmaz ‘iffeti şer‘i şerifse hidmeti
Din-i mübine gayreti her dürlü tahsine becâ

Farḫ-i kemâliyle ferîd-i ‘ilm ü ma‘arifle vahîd
‘Akl u dirâyetle bedîd k’ eş-şems fi- cev ü’s sema

Oldı müzeyyen her taraf mânend şems zü’l-şeref
Ṭursun ahâlî şaf-be-şaf iken dü dest ber-güşâ

Buldu ahâlî rāhatı itsün du‘a-yı devleti
Ol zāt olsun şöhreti itsün heman zevk ü şafâ

Düşmesün du‘aya şıdk ile da’im hulûş-ı kalb ile
‘Alemd e ṭül-i ömr ile ṭursun o zāt-ı pür ‘atâ

İkbâli olsun ber-ķarar olsun şefâsı bî-şumâr
Evvel âşaf-ı ‘aîitebâr ‘alemde her şubḫ u mesâ

Hakkı ile ger itsem beyân biñ beyte sıgmazdı heman
Pek muhtasardır oldu ‘ayan bu nazm-ı pākize-edâ

Bahr-ı musahhiṭ felek ile çıkdım görũn zer kilik ile
Açdım yolu bu sũluk ile inhāya itdim ictira

Çũn meşnevidir rehberim ʿicāz-ı gũy-ı yāverim
Ol nutk ile fahr eylerim kim olmaya mānend āna

Fāzıl uzatma şohbeti şarf eyledĩn var kuvveti
Takdime şāyān mehdini yazmak deęil mũmkũn saña

Olmaz kuşursuz şāʿirān vākıfdır āna ʿarifān
Bu kavlim erbāb-ı beyān taşdik iderler hālişā

Hũnkār-ı mʿanĩ bendesĩ ihsānınnĩ şermendesĩ
ʿAbd-i duʿa-gũyendesĩ nazm itdi beyt-i cān fezā

Mışrāʿ-ı evvel cevheri taşsin olunsa var yeri
Tamından oldu dięeri tārĩḡ-i bĩ- mişl ũ bahā

ʿOsman Pāşā baş-şerif oldu muʿazzez bir vezir
ʿOsman Pāşā Bosnaya vali-i nev geldi becā

Kaşide Maʿa Tārĩḡ-i Berāy-ı Neżāret-i Māliyeʿ-i Defaʿ-ı Saniye Ḥasīb Pāşā

Mefāʿilũn / Mefāʿilũn / Mefāʿilũn / Mefāʿilũn

Ola şũkr ũ sipās bĩ-nihāye her-dem ũ ān
Görũndi gurre şehr-i recebde rahmet-i Raḡmān

(Vr. 22^a) Zuhūr itdi nice şevk ü meserret kalb-i mahzunda
Olunca olsa mes'ud saht-ı arza nūr-ı efşān

Açıldı ğonce'-i zerrini bir bir mevsim-i şayfīn
Be-lutf ullāh geçüb serma teḳarrüb eyledi nisān

Yetiştı bülbül-i mahirden gül-i şad berg matlūba
Aceb mi gülistān-ı dehrde itmez ise efgān

Kim m'irac-ı Nebiden evvel irdi mevsim-i şādı
Hezār-ı zār bāğ-ı dünyāda hiç olmasun nālān

Beyān-ı matlub ..... geldi hengāmı
Vuku'-ı ḫali bir bir eyleşem şekden beri i'fān

Ḥidiv dü ilhamım şāhib-i 'ināyet dāver efhem
Semiyy-i Fahr-ı 'Alem nāmdāş mecz-i furḳān

Ḥasīb Paşayı 'iffet-pişe ḫayr endişe kim dā'im
Dürr-i iḫsānını mensūbdur naşfetle 'izz- ü şān

Kemāl-i şıdḳ u ehliyet ile āfāk ide meşhūr
Anıñcün nāzır-ı maliye oldı ol kerim insān

Bu cāha nakli şāh-ı 'aşra ilhām-ı İlāhīdir
Nola Hızır yeni rehber olursa zātına her ān

İlāhi zātına tevfiḳini her dem refiḳ eyle
Kemāl-i devlet ü iḳbāl ile dā'im ola şādān

Cenāb-ı devleti ola dü insāb ile rūz u şeb
İdüb zevk ü şafā bulsun cihānda ʿömr-i bī-pāyā

İdüb hayr ile ibkā nām u ʿālāsı cihān içre
Ola Haq-pesendi ile dā'im fā'ik-ül akrān

Olub zāt-ı kerimi nazır-ı evkaf-ı hümāyuna
Nice hayratı iʿmār ile kıldı himmeti rah-şān

Ne mümkün hıame tahrir eylemek evşaf-ı ʿālisin
Bütün aşār-ı eslaf azāmi itdi abād-ān

Stanbul içre tʿamir olmadık hiç kalmadı maʿbed
Cihān turduqça tursun taht-ı şerikinde şah-ı devrān

İmam-ül müslimine badiʿ-i hayr duʿa oldu
Veżā'if ehlini kıldı ser-ā-ser mazhar-ı ihsān

Meratibce tefevvuk eyler eslāfa ʿumum üzre
Cāvamiʿle maʿbed de duʿa itmekde dervişān

Değildir maqşadım efrāt-ı evşāf itmek ey Fāzıl
Mübarek eylesün cāh-ı cedidīn Hāzret-i Mennān

(Vr. 22 ^b) İrişdim şübhesiz ʿavn-ı Hudāya hānümānımla
Bañā bir ʿid gibi kıldı bu rūzi Hāzret-i Yezdān

Değil elimde işʿar u belāgatde henüz mahir
Kuşurum ʿafv idüb eyler beni elbette pür handān

Yeter oldu du^caya başla atnāb-ı sūhandan geç
Getür amin-güyānı kurlusun zikrle dīvān

Cenāb-ı Hālīk Güzin dā'im eyleyüb zātını
Bu 'alemde iderken sa^cat rüz u şebidevrān

İki tārīh-i ğarra cem^c olunca beyt-i vāhdetde
Virir mışra^c-ı evvel mışra^c-ı şāniye bir 'ünvān

Hasib Paşaya cāy-ı māliye ref'etle cāh oldu
Zihī kıldı Hasib Paşa yine maliye-yi pür-şān 1275

Ma^c - Kaşide-i Tārīh-i Muşannā^c-ı Berāy-ı Riyāset-i Meclis-i Bālā Şaffeti Paşa

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Mekārım-pişe yani Şaffeti Paşayı zīşān kim
Felātün zamandır mişli nā-būd enām oldu

Umur-ı şer^c-i enverde nizām-ı mülk ü milletde
Müreccahtır kibāra re'yi maqbül 'avām oldu

Müdebbir-i āşaf-ı yektā muhakkak kāmīl-i Dānā
Ferāset ile bī-hemtā cihānda bu kelām oldu

Sezā var kibāri 'aşırdır zāt-ı kerem-kānı
Aniñçün meclis-i vālā riyāsetle be-nām oldu

Buñā ākrān-ı reyisi görmemiştir meclis-i 'ālī
O cāha zāt-ı pāki zib-bağş-ı ihtişam oldu

Dem-ā-dem s̄aid aşaf-ı kevnedir tebdīr-ı devletde

Bu mülk ü millete z̄atı esas intizām oldu

Ki hall ü ʿukad emre muḳtedir z̄atı gibi yokdur

Bu cāya yeminle naşbında ʿālem şad-kām oldu

Cihān āhvāline vāḳıf kemāl esrarına ʿārif

Devāmı zūhd ü taḳvada müselleme subḥ u şām oldu

Tecellide ne safvetdir anıñ her re'y ü tebdīri

Ḳabul ḥaş u ʿām ile ḳarin-i ihtirām oldu

Şeh ʿAbdūlmecīdīñ şā'ibāne re'y-i ʿālisi

Āña tevḳik-i Ḥaḳ elbet devam i ʿtişām oldu

(Vr. 23^a) Daḥī şadr-ı ferīdūn ḥaşmetīñ tertib-i vālāsın

Cehidi görse virdī bādi'-i ḥüsn ü nizām oldu

Ḥudā her demde ḳılsun cümlesin tevḳikine maḳrūn

Duʿā-yı ḥayrı itmek ʿāleme emr-i mehamı oldu

Eḡer Nef'i āñı görseydi ḳalurdı ʿāciz-i imlā

Şenāsında ḥaḳīḳat üzre inşā iltizām oldu

Efendimdir veliy-yi niʿmetimdir itmedim ifrāt

Bu manzūmem beyān-ı ʿaciz cylesiñ inhitām oldu

Bu sūluk sāiʿrānda bir ḥaḳīr-i mevleviyim ben

Kitab-ı mesneviden nuḳkuma izin müdam oldu

Cesāret eyledim taḳdime Fāzıl bîñ ḳuṣurumla
O zāt-ı efhamîñ ʿafv-ı niyaz ile tamam oldu

Sekiz vech üzre târîḥ-i mücevher eyledim inşâ
Ki bir mıṣrâ-ı ʿindimde bîñ genc-i merām oldu

Pesend oldu riyāset Şafvetî Pāşāya pekāʿlâ
Riyāset-i mansıbla Şafvetî Pāşâ be-kām oldu 1276

Maʿa-Ḳaṣide-i Diğەر Tārîḥ Muṣannaʿ-yı Berā-yı Risālet-Meşarileyh

Mefâʿilün / Mefâʿilün / Mefâʿilün / Mefâʿilün

Bi-ḥamdiʿl-lah tecelli eyledi eltâf-ı şubḥanî
Maḳam-ı meclis-i ʿulyāya geldi pertev ü iḳbāl

ʿAdāletle semāḥatle dirāyetle kıyas ile
Şeref virdi o cāha bir müşir şāḥîb-iül iclāl

Cenāb-ı Şafveti Pāşā-yı şāḥîb-i reʿy-i Eflātün
Kıbar-ı devletîñ danişveridir oldu ḥayra dall

Nice sāl ü sinin yâ Rābb bulub ʿömr-i füzün olsun
Devām-ı şān-ı saṭvetle cihānda fâʿik-ül-miṣāl

Heman dil-ḥıvāhı üzre heb tasaddur itsün aḳrānın
Ḥasudanı ānâ muḥtāc ḳılsun vahîb-ül âmāl

Veziñ buldı Ḥān ʿAbdülmecîd mʿadelet-pirā

Bütün ilkā-yı ʿarif hāḳḳı üzre vaḳıf-ül-āhvāl

(Vr. 23^b) Gürūh be-yeksan hiç tırnayub dergāhına gelsün

İderler ʿizz ü rifʿatle refāh hālī istiḥşāl

Nola taklid idersem nazmide şāʿir-i sūrūriye

Virilmiştir müverrihlik baña bir vech-i istiḳlāl

Benim Monlā-yı Rūmīn bendesi yazdım icāzetle

Baña karşı gelir mi hiç der-i pīrimde bir abdāl

Zebānım ʿāciz ü ḳāşrdır evşāf-ı cemilinde

Ney-i ḥamemle şebt oldu bu manzume bulub ikmāl

Değil şāyeste takdim o zātın bezmine ancak

Veliy-niʿmetimdir bāḳ anıñçün itdim ʿarz-ı ḥāl

İki mışrāʿ-yı ḡarrā eyledi tanzīm Fāzıl kim

Sekiz vech üzre tāriḥ-i mücevher oldu bālā cemāl

Behīn perter-ārā Şafveti Pāşā reis oldu

Bülend oldu riyāset Şafveti Pāşā ile bu sāl 1276

Maʿa Ḳāşide-i Tāriḥ-i Riyāset-i Meclis-i Vālā Defʿaʿ-ı Saniye-i Yusuf Kāmil Paşa

Mefāʿilün / Mefāʿilün / Mefāʿilün / Mefāʿilün

Ḥidiv luṭf-baḥşay cihān ʿAbdülʿaziz Ḥānım

Cülusı ʿāleme iḥsān maḥż-ı Ḥāzret-i Mevlā

Serir-i şevketi teşrîf idince ol şeh-ı devrân
Umûr-ı devleti tahkîke himmet itdi peka'îlâ

Zihî şahinşeh-ı 'âlem zihî şâhib-i 'adâlet kim
'İbâdallahı 'adl u dâd ile itdi bütün ihyâ

Hudâ-yı zül-celâl 'ömrin mezîd itsün bu 'âlemde
Cenâb-ı devletdir mefhari dünyâ vü mâfihâ

İdüb 'atf-ı nigâh ol meclis-i vâlâya bir kere
Riyâset câhına naşib itdi bir zât kerem-pîrâ

Odur mizân-ı 'adl ü dâd odur ser-levha'-ı âhķâm
Huķûķ-ı 'âlem ândâ hakkı üzre olmada icrâ

Getürdi bir müşîr-i şâhib-ül-tedbîri ol câhâ
Ki oldır Yûsuf-ı Mısr belâgat daver-i vâlâ

İde tevfiķe mazhar Hudâ zât-ı keremkârın
Riyâset-i mansıbı hiç görmemişdir öyle bir pâşâ

Dem-â-dem 'adl ü hakkâniyeti icrâdır efkârı
Odır beynel emâşil 'azl ile mümtâz-ı müstesnâ

(Vr. 24^a) Bilür gaddâr-ı ma'zûrîn gelince yanına der-hâl
Bu haşlet zâtına mahşûşdur hiç eyleme da'vâ

Cihanı gezseler bir bir bulunmaz zâtına âkrân
Riyâset câhına tekrâr âmînçün geldi bî-pervâ

Kibārīñ eḫhemi dehrīñ ferid-ül ʿaşrıdır zātı
Umūr-ı devleti heb ḫüsn-i şüretle ider ifā

Feşāḫatde belāğatde kemāl-i ʿilm ü dānişde
Eline devletīñ geçmiş bahāsız cevher-i yektā

Ne ḫasletdir bu kim aḫrānına fā'ik iken böyle
Nevā-zişle ḫiṭāb eyler gerek a'lā gerek ednā

Seḫavetde mişāl bir mekkidir zāt-ı ʿālīsī
Zer ü cevher yanında bir pula değmez bilür dānā

Niyāzım ḫakipāyinden budur ʿafv eylesün cürmüm
Değil şāyān-ı takdim eyledim bir iki beyt-i inşā

Medār-ı din ü devletsin müdebbir-i mülk ü milletsin
Hidiv-i şāḫib-i ʿiffetsin duʿā eyler sañā dünya

Ḳapūnda kimse incinmez sañā benzer müşir olmaz
Girāndır ḫıymetīñ dinmez budur ḫul-ı dil-i şeydā

Mücerred nüsha-ı mergube-i luṭf u ʿinayetsin
Ḥudā-yı müsteʿan itmiş seni devletde bī-hemtā

Yeter tasdiʿīm artık ol hidiv-i şāḫib-i ʿirfāne
Sañā vācibdir eyle baʿdezin ḫayr duʿā imlā

Ḥudā-yı zül menin zāt ʿulüvv-üş şānımı dāʿim
Ḳıla envaʿ-ı iḫbāl ü meserretle şeref-baḫşā

Ola tevfiḳ-i Rabbāni refiḳ ü rehberin her dem
Duā-yı devletin derd-i zebānımdır germ-kāna

Dedi bir mıṣraı-ı zibā eyle Fāzıl kulı tārīḥ
Yine kemāl-i re'is oldı ānā bir Ekremī Paṣa 1278

**Kaṣide-i Maā-tārīḥ-i Berā-yı Rütbe' Müṣir-i Mazlūm Pāṣa Kethüdā-yı Mehd-i
Ulyā**

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Hüsrev-i devrān ḥān Abdülaziz efheme
Feyz-i ilham-ı Hudā oldı mu'in ü dest-gir

Şöhret-ārā oldı ālemdede ne fermān eylese
Ol Hidiv zıll-ı bāri padişāh-ı bī-nazır

(Vr. 24^b) Hızır yā İlyās açar her yār bāb-ı devletin
Zatına eshel olur bī-şübhe her emr-i āsır

Taht-ı āli baht-ı teşrif itdiği gündende berü
Her maḳama ehlini naşib itdi ba-avın-ı ḳadır

Eylemiş Haḳ zātına şol tevfiḳin refiḳ
Müşteri olmuş Utārid olmağa ānā debir

Zātını ḥallaḳ-ı ālem mülk ü devletde ḳıla
Nice āvān u zamān şu hāl ile sāhib-i serir

O şehinşah-ı mu^cazzam emr ü fermān eyleyüb
Kethüdāsı mehd-i ^culyā oldu bir ^cismet-i semir

Fā'ik-i emsāl ü akrān şāhib-i tab^c-ı fehm
Mīr mazlūm kim odur memdūh ā^cla u fakir

Hāfiz-ı nāmūs-ı devlet hāmi-i dīn-i mübin
^cĀleme gelmiş değildir öyle bir rūšen-i zamīr

Rütbe'-i şān vüzerāt zātına müştāk idi
Sad-hezār ikbāl ile oldu bu yıl pīrāye kim

Din ü devlet çün dem-ā-dem şarf-ı evkāt itmede
Zātına akrān olmaz ^cālem içre bir vezir

Ahsen-i ahlāk olmuş zātına dād-ı Hudā
^cİffet ü ^cişmet ile olmuşdur ^cālemde şehir

Cūd u luḫ u merhametle muttaşıfdir şöyle kim
Kimseyi görmüş değildir dehrde ḫor u ḫakīr

Ehl-ü inş iftiḫār itse sezādır ba^cde-zīn
Oldı ol ḫadr āşinā zāt-ı mefhumda müşir

Ḫıymetin ehl-i dilīn bilür çü zāt-ı devleti
Şā^cir-i yektā-yı cevher āşinā-yı bī-nazīr

Bābinīn kemter-i gedāsı oldığım zātı bilür
Bir ḫatā itsem daḫi itmez beni ḫor u ḫakīr

Dā^ḥima derd-i zebānımdır du^ḥā-yı devleti
Zātını āfātdan maḥfūz ide Rabb-i Kādīr

Mülhem hünkār-ı ma^ḥnī olduğım da şübhe yok
Nazm-ı pākim ki virir ehl-i dile būy-ı ḥabīr

Fāzılā ne söyledim tāriḥ-i cevher-dārını
Oldı Mazlūm Beg bu yıl i^ḥzāz ile ḥāşir

(Vr. 25^a) Ma^ḥa-Kaşide-i Tāriḥ-i Me'mūriyyet-i Vediti Pāşā Bā-ḥAzā-yı Meclis-i
Vālā

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Şehinşāh-ı mu^ḥazzam ḥazret-i ḥAbdül^ḥaziz Ḥānīn
Cūlus-ı meymenet'-i menūs itdi ḥālem ihyā

Umūr-ı devlete ḥatf-ı nigeḥle i^ḥtinā itdi
Olunca taht-ı ḥālī baht-ı ḥOsmāniye zib-efzā

Umūr-ı mülke vakf-ı bende-gān şıdk-ı āşarı
İdüb taḥkīke himmet eyledi mansıbların icrā

Ḥuşūşa meclis-i aḥkāma i^ḥza eyledi luṭfen
Felātün zemān bir aşaf-ı devranı bī-hemtā

Semti Fahr-ı ḥĀlem dāver-i dād-ı āver-i zişān
Vezīr-i muḥterem şāhib kerem Paşa-yı r'ey-i ārā

Nice yıldan beridir Rūm u Anatol u ḥIrāk iḥre
İdüb icrā-yı āḥkām eyledi ḥayrāt-ı lā- yuhsā

Kitābetde feţānetde kemāl-i  ilm ũ dānişde
Naziri gelmemiřdir bir dađı bu  aleme ařlā

Vezir ānīn  ademde Őeyhidir ol dāver-i devrān
Deđil āhkāma a zālık re'is olsa dađı ađır

Muvaffak eyleyũb cũmle umũr-ı mu tenāsında
İde iclāl ile  alemde dā'im zātını Mevlā

Deđil Őāyān-ı ta dim ol mā rif-piřeye ancak
Sũrũrumdan bu nazm-ı bī-me'ali eyledim imlā

İřitdim nařibini Fāzil didim tārīh-i ğarrasın
Vecihi meclis-i vālāya oldu yeminle a zā 1278

 ařide-i Ma a- Tārīh-i Tevcihe Rũtbe'-i Mũřiri vũ Me'muriyyet Ordu-yı Anadolu Be-
Tevfik Muřtafa Pāřā

Fā'ilātũn / Fā'ilātũn / Fā'ilātũn / Fā'ilũn

 azret-i  Abdũl aziz Hānı nice ān u zamān
Kevne itsũn Fātır-ı arz u semā Őāhib-i serir

Her umũr-ı devleti kondurdu hũsn-i Őurete
Kim muvaffak eylemiřdir zātını Rabb-i  adir

İtdi terfi   adrini bir zāt-ı vālā himmetin
Virdi menřũr mũřir yaptı nev- alem-i mũřir

Muttâli^c oldu Anatol ordısının hâline
Muhtedir-i dānā-i müşîr gönderdi ol zāt-ı semîr

(Vr. 25^b) Rûm ili ordusunun mümtâz-ı ferîki idi kim
Muştafa Paşa-yı şâhib-i re'y ü tedbir-i eşîr

Askerîñ şol rütbe aldı gönünü şâh-ı cihân
Güş idince naşîbini oldu sipeh-mânend şîr

Ferî-i tedbîr ü şecâ^cat eyle zāt-ı muttaşîf
Yokdı erkân-ı asâkir içre öyle bir dil-ber

Vaşfını pek muhtaşar itdim hikâye yoḥsa kim
Bînde bir medḥ ü şenâsın yazmadı kîlk-i debîr

Ḥaḳ mübârek eylesün bu rütbe ü cāhın ānîñ
Aşafîñ mânendi oldu bir müşîr-i bî-nezîr

Maḥlaşı gibi ola tevḥîk-i Ḥaḳ heb yâveri
Na'il olsun maṭlub dil-ḥ^vâhına mafi'z-zamîr

Güş idince rütbesin Fâzıl didi târiḥini
Muştafa Pâşâ mücerred oldu mecd ile müşîr

1278

(Vr. 57^a) İbtida-yı Tahmisât-ı Mutarraff

Tahmis-i Mutarraff Gazel-i Cenab Haşmet Merhûm

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Hakayık âşinâ-yı 'âleme bigânedir dünyâ
Nazar kıll çeşm-i 'ibretle 'acib efsanedir dünyâ
Temâsil havâdisle tolu puthânedir dünyâ
Soni yok eşi yok hayme gibi kâşânedir dünya
'imâret-i bâb-ı istignâya bir virânedir dünyâ

(Vr. 57^b) Bu bezm-i ser-nigün-ı sağarda kim def'a-i humâr itmiş
Anâ ehl-i hıredde var mı birkes 'itibâr itmiş
Bu kaşpe kimsenin hükmünde var mı kim karar itmiş
Nice bî-çareler zabt itmek istersen firâr itmiş
Dökülmüş bade'-i şevki tehi humhanedir dünyâ

Yağar ehl-i dilin şem'i-şeb-ara-veş ceker gâhın
Arar çok bî-başiretler huşûle kâm-ı dil-h'âhın
İderler şubha dek pey-veste çarha her gice amin
Cihânda müşkil oldı bulması bu hale ağâhın
Çerağ-ı bezm-i nādâna yanar pervânedir dünyâ

Gürüb bî-râbıta etvârı düşme kayd-ı tensike
Yazar erbâb-ı dâniş namını elvah-ı tahmike
Harâbe-zârı hali üzre var mı çare ta'vike
Heves-kârâmi mümkün mi götürmek cây-ı taşdıke
Sebk-i mağzâne 'ağıl-ı 'akla divânedir dünyâ

Hümā buy-ı ʿarş-ı pervāz-ı tecerrüd it deġin Haşmet
Gönül virme bu fāni dehre Fāzıl eyleme raġbet
Sakın çekme solar bir gül için bülbül gibi zahmet
Gülistān-ı cihānda hāra ʿakıl eylemez minnet
Ki bî-had yevm-i şüm gaflete bir lānedir dünyā

Tahmis-i Mutarraf Gazel-i Muvakkit-zāde Emri Pertev Merhum

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Rakibin ʿarz-ı hāle ihtiyarı var benim yokdur
Dil-i zārin hezārān ah u zārı var benim yokdur
Egerçe yara çeşmin intizarı var benim yokdur
O ġaddarın baña çok ..... var benim yokdur
Anın her dürlü ʿarz-ı iftikarı var benim yokdur

Ne dürr ü yeşm ne bāy u ne gedāyım ben bu ʿalemde
ʿAlā'ikden biri ʿabd-i Hudāyım ben bu ʿalemde
ʿAceb fakr aşına bir bî-nevāyım ben bu ʿalemde
Harābātiler içre pür şafāyım ben bu ʿalemde
Cihānda her kesin bir kevne kārı var benim yokdur

(Vr. 58^a) Dil-i zārimda bu fert-i muhabbet ıztırar ider
Selefden intikal itmiş gönülde hükmi cār ider
Dil bî-çareye manend ʿillet-i ʿaşk mesarr ider
Beni mecbūr iden ol meh-veşe lutf-ı hezār ider
Güzel sevmekte halkın ihtiyarı var benim yokdur

Mübāhāt eylemiş pür-söz ʿaşk olmağda pervāne
Bilür kim ateş-i Nemrūd dönmüşdi gülistāne

Cihāna geldi gitdi hāsılı çok böyle divāne
Tefāhur eyle ‘aşık kendin ateş-i nār-ı suzāne
Demiş bak Kays u Ferhādîñ mezarı var benim yokdur

Cenāb-ı nişānîñ feyz ile buldı gün gibi şöret
Der menlā-yı Rūma eyleyüb ‘arz-ı ‘ubūdiyet
Olur mı bundan özge dü cihānda devlet ü servet
Kitāb-ı mesneviden Fāzılîñ almış dil-i lezzet
Ki Pertev almağa ānîñ medārı var benim yokdur

Tahmis-i Mutarraf Gazel-i Pertev Pāşā-yı Merhūm

(Fā’ilātün) Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilātün / Fe’ilün (Fā’lün)

Gül-i ‘izām saña sakızeli dibā yaraşur
Bülbül hoş deme zirā gül-zibā yaraşur
Bezme saķilik idersek mül ü mina yaraşur
Gel efendim saña her zinet-i dünyā yaraşur
İki yüzden helāl itmeğe ra‘nā yaraşur

Sen çemenzāra buyur gāh-ı kenar-ı cūya
Hasretiz hayli zamāndır o kader-i dil-cūya
‘Aşıkız tā ezeli yasemen ü şeb-būya
Bizde cem‘iyyet ile ‘azm idelim ol sūya
Serd-i nāzm bizede seyr ü nümāşā yaraşur

Bulunur mı hatt-ı rüyunda olan zibā-yiş
Görmedim bir daħi ben böyle edā-ārā-yiş
Haķķîñ ihsānidır ancak saña bu ālāyış
Döndür cāme olur ise saña fermāyış

Gerçe semmüre beğim kılklı zibā yaraşur

(Vr. 58^b) Harf-i düşnāmını düşmānına ʿatf itdim anıñ

ʿArz-ı hāl eylemeğe gün be dün gitdim anıñ

Mahremāne bir iki sözini işiddim anıñ

Bu ʿinayetler yine toğrusı ben bittim anıñ

Kalb ehli didiler işte bu maʿnā yaraşur

Pertev itmez hele bir cāmeʾ rengin taħşis

Eylediñ ol şehe bu vechle ʿarz u telhis

Umarız reʾyimizi itmeye kimse tenkis

Fāzılhñ kalbini endişeden itdik taħlis

Ne giyersen saña ey şüh-ı dilārā yaraşur

Tahmis-i Mutarraf Gazel **Meşih**-i Cenāb-ı Zekāʾi Merhūm

Mefāʾilün / Mefāʾilün / Mefāʾilün / Mefāʾilün

Seniñ cellād-ı ğamzen cām-ı ğaddariye dönmüşdür

Çekenler çilleʾ-i ʿaşkıñ bu ʿalemden uşanmışdır

Hülāğuya bedel olduğuna ʿalem inanmışdır

Egerçe gözleriñ sehharlık nāmın kazanmışdır

O zālīm güyyā şemşir müjgāna tayānmışdır

Efendim şuʿleʾ-i hüsnün beni ateş gibi yakdı

Cemālīñ görelī çeşm-i terimden seyyāleler aqdı

Gören āh-ı şerār-bārim şanur tir-i hevā çaqdı

Bu hāl-i hayret-engize bütün halk-ı cihān baqdı

Gönül pervanesi de galibe ol şemʿa yanmışdır

Nigāh-ı çeşm mestin günde bin aşık helāk eyler
Anınla sine-i uşşakı yer yer zahm-nak eyler
Giribanın seninçün aşıkān heb çak çak eyler
Gören bir kez cemālin cism ü cānın vakf-çak eyler
Anınçün nūr-ı aynım gözlerin kana boyanmışdır

Gönül mecnūn olub deşt-i bilad-ı mihnete duş der
Haķikatle eger aşık iseñ sende bu yola gir
Ser güyende āh u nāle eyle ol mehīn yer yer
Taħammül eyle yarın cevrine matlubuna dir ir
Bu vadide beni kendi gibi divāne şanmışdır

(Vr. 59^a) Hayāl-i vech-yār ile olub tā-şubha dek bidār
Bu hali Fāzıla şufi'-i har bilmez ider inkār
Tutar destinde sūbha dā'ima ol münkir-i ezkar
Bu sırrı fehm ider ehl-i sūlukı eyleyen ikrār
Zekā'i dide'-i dil çünki bu yüzden uyanmışdır

Tahmis-i Mutarraf Gazel-i Şeyh-ül-islām Celebi-zāde Aşım Efendi Merhum

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Reşk-i cennetdir derdin dağ dağ aşıkān
Gülşen içre rekz olunmuşdur otağ-ı aşıkān
Dür ü cevherle müzeyyendir āyāğ-ı aşıkān
Zāhid zāği koma yokdur mesāğ-ı aşıkān
Mihr-i mahşerdir gül-hod-rūy-ı bağ-ı aşıkān

Minnet-i būy-ı gül ümidi çekmez ba'is ile
Çār etrāfa bakub itmez işaret re'is ile

Teşne diller dā'imā seyre giderler kes ile
Zahidā girmek dilersen bezme gel lā be's ile
Kerden-i minā-yı şahbā der çerağ-ı 'aşıkān

Mürde diller şem'a'-ı kâfūr yansun bezmine
Her gelān pervāne-veş dönsün dolansun bezmine
Pir midir şāhı bu tahtın dayasun bezmine
Sūyımı nādān görüb ağzı şulānsun bezmine
Heb zükām efsurde' gamdır dimağ-ı 'aşıkān

Rind bī-dil destine aldıçça şāh-ı dehr olur
Derd ile hasretin şānın eşk-i çeşmi nehr olur
Merdüm-i rüsvāy-ı 'aşıka dār-ı def' zehr olur
Zir hüm erbāb-ı 'aşıka gāh 'ayn-ı şehz olur
Efser-ı cemşiddir güya ayağ-ı 'aşıkān

'Aşimā ben gördünse neşve'-i şahbāy-ı 'aşk
Şāh-ı 'alemde büyükdür katre'-i deryā-yı 'aşk
Fāzıla bitmez dükenmez halkda gavga-yı 'aşk
Kim tevarüşle gelüb devran ider minā-yı 'aşk
Haşre dek ol bādeden yokdur ferağ-ı 'aşıkān

(Vr. 59^b) **Tahmis-i Mutarruf Gazel Re'is-ül Küttāb 'Arif Efendi El-Merhūm**

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

O mahin hatt-ı ruhsarı nümāyān oldu gitdikçe
Gurūba irdi mihr-i hüsni pinhān oldu gitdikçe
Hayāl-i çeşm-i 'aşıkdan girizān oldu gitdikçe
Mişāl-i bedr iken bī-şevk ü tībān oldu gitdikçe

Meh-i evc letâfet hayf-ı noķşân oldu gitdikçe

Ne Rüstemler zebûndur bim ü tig ebruvân ile
O ħûnî gamze ol müjgân bî-rahm u emân ile
Cihânî tār u mār eyler nigāh-ı sitân ile
Anı bir tutma sen eski zamânîñ kahramânıyla
O nerm endāmı gör Őimdi nerimân oldu gitdikçe

Ĥayāl gerdun Őafînla ey meh mumlanub her Őeb
Olub üftâdeler bezm-i muĥabbet iĥre leb ber leb
İderler nāle ü feryād her demde seniñçün heb
Yaķub yakılmada pervane-veŐ gönlüm budur ‘izz āb
Dil-i bülbül-nevā Őevķ ile nālân oldu gitdikçe

O Őūĥ-lāle rüyîñ gerdun u nāfe heves ile
Hevesinden geĥer mi ehl-i dil cevri ü cefāsıyla
Yola girmedi üftadeler kendi rızāsıyla
Deli divanedirler ĥalka’-i zülfi belāsıyla
Giribân-ı dāmen ü demen-i giribân oldu gitdikçe

İder her görüşünde ‘āŐıkā bir nev-füsün peydā
Ne mümkün olmamak Fāzıl anîñçün valeh ü Őeydā
Dil-i divāneyi sermest ider peymāneden bālā
Ĥopar bezm-i muĥabbetde nice bîñ āĥ u vāveyla
O Őaĥir gamzeler ‘Arif ne fettān oldu gitdikçe

Tahmis-i Mutarraf Gazel-i Halim-Girāy Sultān-ı Merhūm

(Fā'ilātūn) Fe'ilātūn / Fe'ilātūn / Fe'ilātūn / Fe'ilūn (Fā'lūn)

Ey gönül ben seni rüsvā ideyim 'ahd olsun
Bir bir esrārımı ifşā ideyim 'ahd olsun
Yār u ağyarına inhā ideyim 'ahd olsun
Seni sevda germina ideyim 'ahd olsun
(Vr. 60^a) Bade'-i 'aşk ile şeydā ideyim 'ahd olsun

Fāş-ı esrār-ı muḥabbete eğer 'isyānım
Bu ḥatayı bilerek eyledi sultānım
'Afv idüb ḥaremimi luṭf eyle gücenme cānım
Saña 'arz itmeğe muradım idi ḥāl ü şānım
Ba'd-ezin cān gibi ihfā ideyim 'ahd olsun

Dimedik miydi baña resm-i vefādārlığı
Rūz ü şeb ḥaşr ideyim saña fedakārlığı
Saña layık göremem ben bu dil-azārlığı
Budur erbāb-ı ḥamiyyet olanın varlığı
Heb senin ḥaqqına icrā ideyim 'ahd olsun

Durmayub va'dine itdin bizi ağyāra fedā
Bī-sebeb nolsun 'aceb bu kadar āzār u cefā
Yakışur mı ola ḥaşmın dili pür zevk ü şafā
Eger itmez isen ey māh baña mihr ü vefā
Senden Allahıma şekvā ideyim 'ahd olsun

Bende bu nazm-ı nevā sebebini Ḥalimā yarın
Fāzıla ḥāme'-i gevher-i nutkın āsārın

‘Arz idem görmesün dil-zarîñ dârin
Okusun yâr daği nazm-ı belâgat-kârın
Hâk dergâhına ihdâ ideyim ‘ahd olsun

Tahmis-i Mutarraf Gazel-i Enderûn-i Vâsîf Merhûm

(Fâ’ilâtûn) Fe’ilâtûn / Fe’ilâtûn / Fe’ilâtûn / Fe’ilûn (Fâ’lûn)

Dirse bu kûlîma bir kimse yalan işte kûlûñ
Yoluna itdî fedâ-bâş ile hân işte kûlûñ
İstemez rahmet için ân u zaman işte kûlûñ
Aramaz başkaca bir nâm u nişân işte kûlûñ
Saña hem bende hem efgende inan işte kûlûñ

Gönül alay-ı peri var ise ‘akare hevesîñ
Olmasun kibr ile etvâr-ı kibare hevesîñ
Yoğ ise ‘azme seniñ başka diyâre hevesîñ
Münkesr itme beni var ise kâre hevesîñ
(Vr. 60^b) Saña sermaye’-i irâd dükân işte kûlûñ

Varsa ‘alemde şalâ ben gibi şâdık ‘aşık
Ben gibi vâlide vü validîñ olmaz müşfik
Eyle teftiş eger isterisen yollar açık
İhtirâz eylemesen çarşuda pazara da çık
Ara sor saña izin işte cihân işte kûlûñ

Nâr-ı ‘aşkımla yanar yok nice dirsın çekerim
Senîñ için gice gündüz nice hasret çekerim
Saña ‘arz eyleyecek âh nelerim var nelerim
Neyleri söyleyemem kimseye ben derd-i serim

Biri ez-cümle bu ateşte yanan işte kulun

Vāşifi defter-i 'uşşākīna tek kayd eyle

Çakerīn Fāzılı kālāy-ı vişāle ... ile

Varmıdır bir āna beñzer kulun ey meh söyle

Uyub ağıyara ānı nafıle yorma böyle

'Aşık isteriseñ ey tāze-civān işte kulun

Tahmis-i Muṭarraf Gazel Şāhib-i Tezkiret-üş-şu'arā Fatīn Efendi

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Mesiha ihtirāz eyler nigāh-ı cān sitānından

Dil-i 'aşık hazer itmez mi baht-ı ebruvānından

Gelür vahş-ı cihāna tiğ-i tiz hunfeşānından

Hülāgū Han okur ayn-ül maferr nām u nişānından

O kāfir kişi meyl itsün usanmış varsa cānından

'Aceb menūs 'aşkı olmuşum bir afet-i cānīn

Stanbulda odur bu 'aşırda sultan-ı hūbanīn

Alur vech-i cemili nurını mühr-i dirahşānīn

Ne mümkün destine girsün bu 'alemde bir insānīn

İder āhu gibi vahşet-i periler geçse yanından

İder her katresi bir lahzada bin derd-ser peydā

Ne kanlar nūş ider erbāb-ı dil manende'-i şahbā

Olur derd-i firāk-ı yār ile dil-i vāleh ü şeydā

İder rüz u şebi çünki almada āh u vaveylā

(Vr. 61^a) Naşil neşe' gelür bu 'alemin ratl-ı girānından

Zebūn pençe-i kahr itmesem bir demde biñ sāmī
Anıñçün almışım Timur-veş bu şöret ü nāmı
Getürmem bir zamān fikr ü hayāle gerd-i bed nāmı
Benim bu zer-megāhın rüstem pür-zūr eyyāmı
Baña kemdir diyān kimdir cihānın kahramānından

Fatini meclis-i cānāndan dur eylemek ister
Demin nūş idecek güya urur her nebze biñ neşter
Hazer itmez oña kara destine çeksem dahi hançer
Var ise Fāzıla bir gayrı çare rahını göster
Raķīb-i bed meniş mahcūr olsun hānümānından

Tahmis-i Gazel-i Cenāb-ı Şeyh Sezāyi Kuddise Sırrah

Fā'ilatün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Zāhid olmaz aşınası ʿarifin
Yok riyāya iptilāsı ʿarifin
Şemʿ-i vahdetdir ziyāsı ʿarifin
Nūr-ı Hakkdan iktibāsı ʿarifin
Reng bi-rengdir libāsı ʿarifin

ʿAşk-ı murāt dile virmiş cilā
Olmuş ol şuret ile celve-nümā
Safdır her .....ehl-i vefā
Pertev-i zāt Hudā virmiş safā
Dilde yokdur zerre pāsı ʿarifin

Kenz-i mahfi gibi kim sırr olmadı
Sırr-ı Hakkı öğrenüb redd olmadı

Hakkın ʿaleminden tehi yer olmadı
Şeş-cihāt içre muḳayyed olmadı
Gayrı maḥlūk oldu nās-ı ʿarifin

Geç hevāy-ı nefsdan ʿuşşaka bak
ʿAşıkı bul ol anınla müttefik
Kim olasın luṭf-ı Hakkı müsteḥak
Cān ile eyler semā ʿkul-ı Hakk
(Vr. 61^b) Mezhebi şanma kıyasi ʿarifin

Böyledir erbāb-ı ʿaşk içre uşūl
Bāb-ı Mevlānāya bulduḳda vuşūl
Eyledi Fāzıl ḥülüş ile duḥūl
Her ne eylese Ḥudā eyler ḳabūl
Yok serāy-ı na-sezāsı ʿarifin

Tahmis-iGazel-i Diger Cenāb-ı Şeyḥ Sezayi Ḳuddise Sırrah

Fāʿilātün / Fāʿilātün / Fāʿilātün / Fāʿilün

Ol ki sırr-ı ʿaşkı bilmeziz cihān olmaz baña
Her lisana āşınayım sırr-ı nihān olmaz baña
Münkir-i vaḥdet olanlar hem zebān olmaz baña
Bülbül gülzār-ı ʿaşkım aşiyān olmaz baña
Mürg-i lāhutun anınçün bir mekān olmaz baña

Bade almaz kerem ü serd-i dil şafalanmaḳdadır
Bağ-bān-ı ʿaşk bağ-ı şevkine bakmaḳdadır
Şebnem-i rahmet riyāz-ı ḳalbime yağmaḳdadır
Gülistānım taze taze güllerim açmaḳdadır

Arzūy-ı nev-bahār itmem hazān olmaz baña

Mayem ile bir hamir olmuş benim ecsād-ı ʿaşk
Kesb ile bulmaz vücūdū heb güherdir dād-ı ʿaşk
Fark itmez bilmiyanlar noldığın irşād-ı ʿaşk
Pūte-i zilletde kal itdi beni üstād-ı ʿaşk
Dürr-i şāfiyim mehek imtihan olmaz baña

Derdime itmem ümid ağıyardan dermānımı
Kimseye fāş eylemem sırr-ı dil-i suzānımı
Mümkün olsa vakf itmem hālime cānānımı
Şüretim seyretde pinhān eylemişdir cānımı
Siretim şüretde cān oldu zaman olmaz baña

Mevleviler içre derd-i şāne ben yekdaneyim
Hırka'-i pişine için cān virir divāneyim
Fāzıla bezm-i muḥabbetde ʿaceb mestāneyim
Ey sezāyi şem^c-i vaşla per yaқан pervāneyim
(Vr. 62^a) Hālet-i vuşlat şafasından fiğān olmaz baña

Tahmis-i Gazel-i Cenāb-ı Şeyḫ Galib Mevlevi Kuddise Sırrah

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Hezārīn olmaz ārāmı gülistansız çerāğānsız
Ne mümkün kameri turmak bağır-ı sırr u hiramānsız
Vezen üzre hava keşti karar eyler mi limānsız
Gelirsen gelme bezme zāhidā bir āfet-i cānsız
Bilirsin girmek olmaz bab-ı Hulda çünkü imansız

Ƙulađı dinc olurdu ĥalet-i dūřvārdan bilse
Ebed olmazdı pūr sōz ü elem ađyārdan bilse
Ba'id olmazdı bir dem intizār yārdan bilse
Cüda dūřmez idi ĥiç řōĥbet-i dildārdan bilse
Eden teklif-i cūnbūř jāleye mihr-i dırahřānsız

Serāpā bu uřūli heb bilür erbāb-ı bī-nokřān
Çalıř olmađlıđa āřĥāb-ı feyzin birisine řāyān
Ferūđ u ferle ehl-i dāniřin ol kesbine pūyān
Tecerrüdse murādin kūy-ı cānānda fedā kıl cān
Çıkılmaz came'-i ihrāmdan sa'y etme ĥurbānsız

Yolunda ĥāk-sār olmak kemāl ü řān u řōhretedir
Sebāt kesb-i nām-ı nik-i 'alem iĥre rif'atdır
Dil ehl-i vefādan řıdđ ile iĥlās müsbeddir
Saņa 'arz-ı muĥabbet sevdiđim 'ayn-ı muĥabbetdir
Sūĥan-saz-ı cūnūnuñ dinlenir da'vāsı bürĥānsız

Muĥabbet sırrına vađıf deđildir zāhid-i cāhil
Ƙalurdı öyle ebkem olmasaydı Mevlevi Fāzıl
Eđer bu nazma himmet etmeseydi mürřid-i kāmil
Eriřmek Pertev-i 'āli-cenābın gerdine müşkil
Gōñül bī-tāb Galib hem kümeyt-i ĥāme dermānsız

Tahmis-i Gazel-i řā'ir-i **Meřhur** Sābit-i Bosnevi Raĥmetullah-ı 'Aleyh

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Ĥ'aceniñ takrir-i nā-bercası hay hay baña
İtdiđi da'vā-yı bađıl cümle lāřidir baña

(Vr. 62^b) Kul kul minā-yı şahba nāle-i neydir baña

Maye-i kibrit-i ahmer cür^ca'-i meydür baña

Her hābab-ı sağarı bir efser-i keydür baña

Bülbül-i şeydā gibi feryāde himmet eyleyüb

Sinede bir dağ açdım hara minnet eyleyüb

Dil hemān pervāne-ves devrāne sır^cat eyleyüb

Şem'-i sūzān-ı haķıķatle hidāyet eyleyüb

Bu maķamı gösteren meyhānede neydür baña

Hiçe tutdım şadık u muhliş olan cānānımı

İhtiyār-ı gurbet itdim görmeden ihvānımı

Bu yola ^cazm ile bildim şimdi hal ü şānımı

Yokladım nabz-ı tabībi bilmiyor dermānımı

Dest-i luţf-ı yār dirlere çare bir şeydir baña

Dil-i taħammülümü ider her dem cihānīn kahrına

Hiç tükenmez mi gamum dehr-i halkın fikrine

İstemez dil-i miħnetin bir dem görüştük digerine

Serdi mihrin görüb cānım ısındı hecrine

Külhan-ı miħnetde kim kāşāne deydir baña

Nik ü bed ahvālümü derk itmişimdir Fāzılā

Yār ehl-i şıdkı temyiz eyledim ben halişā

Keffe'-i mizān-ı ^caķla koymuşumdur ibtidā

Ölçdüm döndüm harābāt-ı cihānda Şābitā

Dost-kāni muħabbet cümleden eydir baña

Tahmis-i Gazel Yenişehirli Akövalı-zāde Hatim Raḥmetullah-ı ‘Aley

Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün / Mefā’ilün

Cihān-ı hüsnün temāşā ideli mecnūnūn olmuşdur
Şeh-ı ‘alem bu kadr ü fer ile mā-revnağ olmuşdur
Cemālīn seyrine çün ehl-i dil me’zūnīn olmuşdur
Gönüller her biri bir vechle meftunūn olmuşdur
Dil-zārım çerağ-ı tarz-ı günā günūn olmuşdur

Senīn derbān-ı bağı olmağa ‘alem çeker-i ḥasret
Bu deñlü kadd-i bālāya kim olmaz tālib-i ḥidmet
(Vr. 63^a) Bu şahn-ı ‘alem içre yokdur emsālīn ne bu devlet
Hezārān kameri serd āşina-yı gülşen-i ‘iffet
Dil-aşüb nihāl-i kāmēt mevzūnūn olmuşdur

Feramūş eyledīn ‘uşşak-ı şāy‘i oldı bu dehre
Rakıbe luḥ idüb bel bağladīn ol fettān-ı şehre
Mürüvvet şıdık u gayretten mi oldīn şimdi bī-behre
Ḥilāf-ı tarz-ı āyn-ı vefādır ey peri cehre
‘Adüvler nev-ş.... bendeler maḥzūnīn olmuşdur

Nedir bu kāmēt-i dil-cū ne sende bu hilāl-i ebrū
Belādır ‘aşıka rüyında ki o fülful-i Hindū
Hezār-ı zār ider şubḥ u mesā teşrifini arzū
Açılsun mihr-i ruḥsār güle gülşen gülsün ey meh-rū
Dehān-ı gönçe şubḥ-ı ḥande-ves memnūnūn olmuşdur

Budur erbāb-ı ‘aşıkıñ ḥal ü şanı ey gül-i ra‘nā
İdüb ḥār-ı sitemden dā’imā bīn ah u vaveylā

Miṣāl-i Fāzıl-ı şuride itmez sırrını ifşā
Tekellüf ber-ṭaraf ma‘lumîñ olsun ey şācı leylā
Senîñ bîñ cāñla Hâtîm ḳulîñ mecnûnuñ olmuşdur

Tahmis-i Gazel-i Sultān-üş- Şu‘arā-ı Rûm Rağîb Pāşā Rahmetullah-ı ‘Aleyh

(Fā’ilâtün) Fe’ilâtün / Fe’ilâtün / Fe’ilâtün / Fe’ilün (Fā’lün)

Çarḥ-ı gerdune baḳîñ ḳuvvet ü ḳudretle döner
Her kesîñ necm-i tecellisi bu ḳuvvetle döner
Rızḳ-ı mefsûd mı cihānîñ bu ‘inayetle döner
Şanma kim dā’ire’-i şeyḥ-i kerāmetle döner
Ehl-i cûd eylediği feyz ü semāhatle döner

Devrini gördüğüyle cām-ı cem-i gümşüdenin
Ne ‘aceb şevḳi gelür ‘aşîḳ miḥnet-zedenîñ
Fasıḳ u şeyḥde ḳalmaz eṣer-i ‘arbedenîñ
Ab u ḥākinde var aşar-ı ferah-ı mey-gedenin
Kim ki endûh ile ‘azm itse meserretle döner

‘Aşîḳîñ fikr ile endişesi cānāne vişāl
Başḳa bir nesne ḥayāl itmek āña emr-i muḥal
(Vr. 63^b) Dūd-ı āhı çıkarır gāz gibi eyler iş‘āl
Oldı rûşen bana hem şuret-i fānûs-ı ḥayāl
Çarḥ-ı ser-geşte daḥi tāb-ı muḥabbetle döner

Başub aşub ğam eyler dil bî-tāb-ı ḥarāb
Bundan özge olamaz ehl-i dile fahr u ‘itāb
İdesin semt-i rakibe giceler ‘azm ü şitāb
Görse aġyār ile cānā seni hem bezm-i şarāb

‘Aşıkın bağı kebābā tef ğayretle döner

Fāzılā ehl-i dil iseñ saña kadr u şandır
Söylenür haşre deĝin bu ne güzel ‘ünvandır
Ademe derd-i muhabbet daħi bir ihsandır
Derdü şāfi ne ise raĝbet heb yeksandır
Bendelikden ānı zann itme keduretle döner

Tahmis-i Gazel-i Diĝer Sabit-i Bosnevī Raħmetullah-ı ‘Aleyh

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

Bezmede aĝyār var şabra kıyām itmekde güç
Ol şeh-i maħfi bulub ‘arz-ı meram itmekde güç
Keyf ü mest olmuş bu şeb teklif-i cām itmekde güç
Alub aĝuş-ı merāma yārı rām itmek de güç
Şam-ı ĝamda yārsız ‘azm-i meram itmek de güç

Padişāha sırr-ı ferd itmez iken merd-i başır
Ehl-ü şāhib himemdir güya şāhib-i serir
Düşmene minnet ider mi olsada āña esir
Paye’-i hüsran ile nā-ķamlık emr-i ‘asir
Maye’-i irfān ile taħşil-ikām itmek de güç

Maṭlub u āmālden keff bera‘t-ı mümteni‘
‘İzzet-i nefse çalıřmaķdan ferāĝat mümteni‘
Kuşe’-i ālāmda şabr ile ‘uzlet mümteni‘
Şubhesiz nān pāre’-i huşke ķanā‘at mümteni‘
Arzū-yı nefis ile meyl-i ħarām itmek de güç

‘Akl-ı Eflātūn iriřmez iřine bu bir kārdir
Ehl-i dāniř hātıra almaz bu ne efkārdir
(Vr. 64^a) Buña hiç çare bulunmaz pek ‘abes etvārdir
Gerçi kim evza‘ına řabr eylemek dūř-vārdir
Kām iün gerdūne amma iltiyām itmek de gū

Mā’il āmāl u efkār oldıđıün neylesün
Mümteni‘ dūnyāyı ‘imār oldıđıün neylesün
Fāzıla bu hal-i dūř-var oldıđıün neylesün
Sābit dildāra çün yār oldıđıün neylesün
Cümleniñ itmām-kārın iltizām itmek de gū

Tahmis-i Gazel-i Sā‘ir-i Ateř-zebān Nedim-i Meřhūr Rahmetullah-ı ‘Aleyh

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

Kamil isē ey dilārā hem-zebān lazım saña
Eyle řūfiden hāzer çün ‘ařıķan lazım saña
Ney ile hem-dem olursañ dastān lazım saña
Çünki bülbülsün gönül bir gülistān lazım saña
Çünki dil koymuřlar adın dilistān lazım saña

Ko dūřūñ baķmıřsın elbet řana‘t-ı ūstadına
Çünki řalib olmuř idin himmet ū irřādına
Bir nařihatdir murādım gelmiřim imdādına
Nev civānlıķ ‘alemin tā kim getirsen yādına
Dađi pek pīr olmadan bir nev-civān lazım saña

Bülbüle baķ hār u řasla uğrařur heb derdi gül
‘Ařıķ-ı bī-çārede dā’im arar mey ile mül

Sakiye muhtâc olmazsañ eger buraya gel
Çünkü tîr-i hecr ile olduñ zaḥm-nāk ey gönül
Çek çevir kendîñ ki bir kaşî kemân lazım saña

Ehl-i dil neymiş bilir mi ‘adet-i halk-ı cihân
Nice anlar noldığını ḥüsn ü ‘aşkıñ suhte-gân
Olmayınca anda ihlâş u ḥaḳîkatden nişân
Vaşf-ı la‘l-i dilber ise kaşdıñ ey kilk-i beyân
Tercümân olmaḳlıḡa şirin-i zebân lazım saña

Fâzıl olmaz ehl-i dāniş arasında kıl ü ḳal
Eyler eslâf eserine āşḫâb-ı diḳḳat imtişâl
(Vr. 64^b) Cün ki pîr-i dest-gir ne dir seniñ şems ü celâl
Kıl metâ‘-ı nazmîñ arayış-ı sūḳ-ı kemâl
Ey Nedim-i pür hüner zîb-i vakâr lazım saña

Tahmis-i Gazel-i Şevket-i Rûm Mustafa Na’ili Raḥmetullah-ı ‘Aleyh

Mefâ’îlün / Mefâ’îlün / Mefâ’îlün / Mefâ’îlün

Dil-i ‘aşḳda dil rübâ dâ’im nümâyândır
‘Aceb bülbül müdür kim kârı her dem āh u efgandır
Hevâ-yı gönül cānân ile zihnim perişândır
Gönül bir cevānîñ şu‘le’-i ḥüsnüyle sūzândır
Ki bir kemter şerârı afet şad-ḥürmen-i cāndır

O ḥun-in ḥunfeşānlıḳ resmen itmiş ‘adet evvelden
Anîñçün tiḡ-i berânın çıkarmaz bir zamân belden
‘Aceb gâddarlıḳ öğrenmiş ol üstad-ı echelden
Ḳomaz cām-ı gururu bezm-gāḥ ḥaşre dek elden

O mestâne nigeh kim teşne'-i h n-ı Őhid ndır

Taĥamm l m lkini itdi ĥar be-z r ol afet
Dil b -ĉarede Őabr   mesk na ĥalmadı taĥat
Heman bir n m-nig ha razı olduĥ virmedi ruĥŐat
Nola ĉ ker-i girib n itmeyince bulmasa raĥat
Teni erb b-ı  aŐka came'-yi ĉ ker-i zind ndır

O serv-i n za g lŐende g l-ter i tizaz eyler
Zeb n-ı naliŐ ile b lb l-i Őeyd  niyaz eyler
O ĥunı ehl-i  aŐka damen-i cevri deraz eyler
Ser-ı z lf nde dil b d-ı Őab dan ihtir z eyler
Meĥer mecruĥ-ı nevg-i ĥanĉer-i ĥun-riz m jgandır

İder r sv y-ı  alem  aŐk ile her k mil ĥ snin
Deli div ne itdi ey peri b n  aklı ĥ snin
Ķap nda bende eylesse acib mi F z l-ı ĥ snin
TemaŐa-yı bihiŐt eyler g renler Na'ili ĥ snin
O b t kim ĉin-i z lfi raĥne-d r-ı din   im ndır

Taĥmis-i Gazel-i MeŐ ir-i MeŐ ur Ĥam  Emri Raĥmetullah-ı  Aleyh

(F 'il t n) Fe' l t n / Fe' l t n / Fe' l t n / Fe' l n (F 'l n)

(Vr. 65^a) B yle Ő r de beni ol ĥadd-i dil-c  itdi
Her ne itdiyse ba na ol g zi c d  itdi
Dil-i biĉaremi  Őufte o meh-ru itdi
Dile Őordum sa na Őeyd l ĥi kim ĥu itdi
G sterir z lf-i semen b y nı kim bu itdi

Niçe bîñ bendesi vardır ulû dergahîñ
Hayret el virdi baña şan^çata bak Allahîñ
Dil-beran içre ^çaceb var mı eşi ol şahîñ
Ser kadini görüb didelerim ol mâhîñ
Dil-i ğamhar sirişkim akıdub cû itdi

Ateş-i ^çaşkı dile eyledi şöyle teşîr
Eylemiş levha meğer hame'-i kudret tahrîr
Eylemek bir dahi mümkün mi o fikri tağyir
İtdim ağuşa hayâlimde meyamin taşvir
Suret-i cismimi hecr ile şehâ mu itdi

Meclise yâr olamaz va^çzını serd-i şita eder
Eyleyüb bahş-i diĝer güzine pey-veste eder
Cümle erbâb-ı haķiķat ânı dem-beste eder
Hâldir şanma dil zâhidi ser-keşte eder
Mestler vecdini meyhânedede ya Hû etdi

Dem-be-dem baħr-ı hünerden çoĝalub neşe'-i feyz
Felek ^çaşkı o heva ile şalub neşe'-i feyz
Fâzıla mutrib ü ney dilde çalub neşe'-i feyz
Tab^ç-ı erbâb ma^çarifden alub neşe'-i feyz
Hâmiyi gör ne edâ-senc saħn gû itdi

Tahmis-i Gazel-i Şâ^çir ^çArif Mevlevi Faşih Dede Kudlise Sırrah

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

Dil-i bimâre ^çaceb murış-i dermânsın sen
Ba^çis-i zevk ü şafa mâni^ç-i eĝânsın sen

Kadr u kıymetde girān la^l-i Bedaḥşānsın sen
Sağar-ı bade değıl mihr-i dırahşansın sen
Hırmen ^çaklı yaқан ateş-i sūzānsın sen

(Vr. 65^b) Berk ü esrar ^çaklı divāne iden
Va^çizīn pendini manende'-i efsāne iden
Şulesi her nefsi-ehl-i dili mestāne iden
Mihr ü māh u felegi kendüye pervāne iden
Meclis-i dehrde bir şem^ç-i fūrūzānsın sen

^çAşıkın din ile imānın idersek tāriḥ
Var iken sende bu ṭali^ç ile bu istidrāç
Nāvek emrine aşḥab-ı dil olmuş amac
Bir seniñ gibi kañı dilber-i aşūfte mizāç
Nice dil-i cem^çin ider ṭurfe perişānsın sen

Görmeden ben gibi bu dehrde bir sīm teni
İtdi bir nīm-nigehiñ ^çaşık-ı üftāde beni
Vech-i aḥsende bir itmiş seni Hallāk-ı Gani
Her gören ṭuṭi'-i gūyā olur elbette seni
Saf bir ayine tab^ç-ı sūḥandansın sen

Oldı ilhām-ı Hudā Fāzıla bu nuṭḳ-ı melih
Toğrısın ister isen işte budur kul-ı şahih
Bir şehiñ bendesiyüz itme ne lazım taşriḥ
Saña maḥşuş bu vadide ğazel tarḥı Faşih
Sūḥan-ı rast bu kim Rūmda ḥassānsın sen

Tahmis-i Gazel-i Şeyh-ül İslām Çelebizāde ʿAsım Efendi Raḥmetullah-ı ʿAleyh

Mefāʿilün / Mefāʿilün / Mefāʿilün / Mefāʿilün

Nice aşḥāb-ı dil fāriḡ olur ʿaşḡm̃ hevāsından
Geçer mi ʿaşḡ-ı şeydā bu gūnki gūn şafāsından
Dil-i şūrīde kurtulmaḡ ne mūmkūn ibtilāsından
Ne ḡam-ı dil feyz-yāb olmazsa dehriñ aḡniyāsından
Ki yekdir ʿarife āzādelik minnet belāsından

Tevekkül bābına merbūt olmaḡ cūmlenden evlā
Cihāñm̃ böyledir ḡālī geḡi sermā geḡi germā
Buni bī-şübhe fark eyler gerek ʿalā gerek ednā
Bilen her kār-ı Hāḡdan ṭālī^cn zem eylemez zirā
Hudāvende olur rāci^c şikayet kethūdāsından

(Vr. 66^a) Her emri fark u temyīz etme lazım ibtidāsından
Tefekkür ile ādem kurtulur dūnya belāsından
Şifa irmez ṭabibiñ ʿaleme her bir devāsından
Nihādın fehm idüb ʿibretle baḡdıḡda liḡāsından
Keff-i ümidimi kaṭ^c eyledim çarḡm̃ ʿaṭāsından

Kayırmaz şāhibin bir vechle nefsi-i Melami için
Düşer girdāb-ı ʿişıyana olur ahirinde ümmet çün
Bu nuṭḡı eylemiş irād bir zāt-ı kerāmet çün
Kıomaz ḡark-āb teslim olmaḡa ʿaḡlı selāmet çün
Gezindi keşti cism̃iñ olur heb nā-Hudāsından

Benimde itdi sebḡat baḡriyem Fāzıl-gū gerçektir
Edāni vü e^caliñiñ kimi aḡa kimi beḡdir

Bütün ehl-i hıred taşdik ider bu kulı bî-şekdir
Kenārın sâde dil-i meh-rûsi ‘Aşım-ı ülfete yeğdir
Sitanbul şehriniñ ülfete meşreb bî-vefâsından

Tahmis-i Gazel-i Meşhur ‘Am Halim Girây Sultân Rahmetullah-ı ‘Aleyh

Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün / Mefâ’ilün

Sağar olduğun bu deñlü ben biçâre bilmezdim
Giderdim bülbül ile her gice gülzâre bilmezdim
Taħammül eyler idim dahme’her hare bilmezdim
Baña ruḫşat olurmuş yârdan güftâre bilmezdim
Görünce lâl olub ‘aşkı ile yalvare bilmezdim

Ne sürür ol şahın seyr-i cemâlinden cüdâ oldum
Mukavves ebruvan çün helalinden cüdâ oldum
Nola ārâm itmezsem vişalinden cüdâ oldum
Raķib ile cidâl itdikçe yârimden cüdâ oldum
Medâr eylemek lazım imiş ağıyâra bilmezdim

Ederdim su be su ‘arz-ı muḫabbet dâ’imâ saña
Olur dı şevk-i didârın ile gönüm sürür-efzâ
Ne ağıyâra ne aḫbâba iderdim sırrımı ifşâ
Saña ben af-tâbım mâh-tâbım der idem ammâ
Efendim namını billah ben meh-pâre bilmezdim

(Vr. 66^b) Devam üzre idüb ülfet katı çok ḫaletin gördüm
Nice yıllardır ey server-dânım ḫametin gördüm
Gice gündüz mişal-i mehrû meh-imeh ḫametin gördüm
Umardın lalini kendin gibi bir afetin gördüm

Aman ey serv-nazım ben seni mey-hūra bilmezdim

Sebeb neymiş bunu a^lā bilur erbāb-ı isti^ldād
Ha^lı^lı^lkat olmasa eyler mi kāmīl bu sözi isnād
Ne yazmış Fāzīlā cānānına ba^lḥ hazret-i üstād
Bu mısra^lla Ḥalimā eyledi nuşret biri irşād
‘Alā^lḳam ba^l‘iṣ tekdir imiş dildāra bilmezdim

Tahmis-i Gazel-i Ber-rūsūy-ı Şeyh ‘İffet Kuddise Sırrah

Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilātūn / Fā’ilūn

Ṭalī^l’in yaver ise eyler seni irşadını
Ḥazret-i Ḥaydārdan aldı himmet ü imdādını
Va^lḳf-ı esrardır ço^lḳ mı olursa şādını
Şanma zahir-i nāliş beyhūde feryādını
‘Aş^lḳ ta^llim etme^lḡe ehl-i dile mu^ltādını

Kendü kendin ḳalb-i ḡayre heman ifra^lğ idüb
Menzilinden ayrı düşmüş terk ra^lḡ u ra^lḡ idüb
Bezm ehl-i dilde ḳader ü i^l‘tibārdan sa^lḡ idüb
Ḥancer-i ḥasretle yer yer sinesin bir da^lḡ idüb
Derd ile kuyunda sırr herçe bād abādını

Tekyede va^lḥdet-nişin ebr-i mürşid memūr gibi
Aya^lḡın pus itme^lḡe şāh u gedā mecbūr olur
Ehl-i ‘aş^lḳın i^l‘tibārında şeh-i fa^lḡfūr gibi
Ḥidmete bel ba^lḡlamışdır şāh iken mansūr gibi
Nükte’-i ḳārāya raşitdir na^lḡme-i isnādını

Cahilânîñ sözine guş urmadı tanbūr-veş
Çehre'-i ehl-i riyâti görmedi tanbūr-veş
Meclis nâ-ķābil içre turmadı tanbūr-veş
Musikide kimse gūşın burmadı tanbūr-veş
Kıl ķadar itmez haķāyı mu-şıkaf azādını

(Vr. 67^a) Fāzıl-āsā bāb-ı lutfunda idüb kendin fedā
İstikamet üzre ehl-i 'aşka itmiş iķtidā
Olmuş 'alemde dem-a-dem kārı āh ile nevā
Hāzret-i Monlā-yı Rūma bende olmuş 'İffetā
Anıñçün mu'teberdir dem-be-dem feryādını

Tahmis-i Gazel-i Diđer Ber-rūsū-yı Şeyh 'İffet Kıddise Sırrah

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Cihānın rahatın görmez ider ehl-i riya şūfi
'Azab-ı ahiretten bahş ider çün dā'imā şūfi
Mürayilikle bulmuş cerre-rāh nā becā şūfi
Ne çāre almamış 'aşķ-ı muħabbetden şafa şūfi
O zeyn fark itmeyüb zāhir olmuş mübtelā şūfi

Olur zāhir pür-mest olmuş haķikatden cüdā şūfi
Odur dem-i 'ilm-i batından ne hikmetdir gedā şūfi
Tururken mescid ü miħrāb arar kıble-nümā şūfi
Yezidi iltizām eyler añılsa Kerbelā şūfi
Geçer şadra olur kābūs-veş bezme bela şūfi

Temāşā-yı cemal-i yār-i gönüm kim emel kılmış
Sebāt etmiş bu yolda münkirān ile cidāl kılmış

‘Aceb meyhāne-i ‘aşkı nice demdir muhal kılmış
Bizi mest ü harābāt eyleyen ham ezel kılmış
Saña şahn-ı Ayaşofyayı menzil eya şūfi

Saña emrettiği efa‘ide güya musahharsın
Seni ol saye’-i lutfunda zan eyler mu‘ammersin
Sanur takvāsının aşārına ‘alemde mazharsın
Eda-yı şükrün et cennetle güya kim mübeşşirsin
Eger bir nīm tebessümle iderse merhabā şūfi

Haberdār ol nuşūş ile ehādiyet-i nübüvvetden
Rumuzāt-i İlahiyi oku ehl-i hakikatden
Sakın ayrılma Fāzıl mütenevvi ile tarikatden
Ümidin ancak ‘İffet Hazret-i Sahib-i Şeri‘atden
Eder dīvār zühd ü ittikāya ittikā şūfi

(Vr. 67^b) Tahmis-i Gazel-i Şa‘ir-i Yektā Fuzūli-i Bağdādī Kuddise Sırrahu

Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilātün / Fā’ilün

Diline madam ol şehin müstağrik ihsānidir
Cān fedā eyler yolunda dā’imā kurbanıdır
Muntazırdır emrine zirā anin derbānidir
Ol peri-veş kim melāhat mülkünün sultanıdır
Hüküm ānin hükümüdür fermān fermanıdır

‘Aşık olmaz olmadıkça mazhar-ı sevdā-yı ‘aşk
Gayeti yok ol kadr ü sa‘adetlidir şahra-yı ‘aşk
Mevc urur tufan ider dillerde ki deryā-yı ‘aşk
Sürdi Mecnūn nöbetin şimdi benim rüsvā-yı ‘aşk

Doğru derler her zamān bir ʿaşıqın devrānıdır

ʿAşıkın āhıdır ey dil böyle dünyā-yı yağan
Yaş kıyas etme gözümde Baħr-ı Ahmerdir ağan
Hālime eyler terahhum vechime bir kez bağan
Laħza laħza gönlüm odundan şererlerdir çıkan
Katre katre dökdüğün şanmañ sirişkim kânıdır

Sabra tākāt yoğ ise bu yola siz hiç gitmeniz
ʿAşıkannın nale'-i han-gāhını işitmeniz
Hātır erbāb-ı ʿaşkı bir zamān incitmeniz
Çaklar göğsümde tiğ-i ʿaşkıdan ʿayb itmeniz
Kim cünün gül-i zārının bunlar gül-i handānıdır

Na'il olmaz mı ʿaceb Fāzıl senin ihsānına
Böyle me'yūs eylemek ey meh düşer mi şānına
İlticā etmişdir eltāf-ı bî -pāyānına
Ey Fuzūli ola kim yār ide yār efgānına
Ağlagil zār nice kim zār ağlamak imkanıdır

Tahmis-i Gazel-i Şeyh-ül İslām ʿİsmet Beğzāde ʿArif Hikmet Beğ Rahmetullah

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

O hüsn-i ʿalem arayana ʿalem rağbet etmişdir
Ruħ-zibāsına şems ü kamer teb'ıyyet etmişdir
Kad-i mevzūnuna şimşadı şair nisbet etmişdir
Leb-i meygunı yārin nūş-ı cām-ı ʿişret etmişdir
(Vr. 68^a) Soruldukça anınçün keşf-rāz haclet etmişdir

Tevahhuş eyleyüb insāndan gitmişdi bir yana
Kemāl-i şiddet ü hiddetle düşmişdi beyābāna
Tekarrüb eylemez idi civār-ı nev^c-i insāna
Gazāl vādi'-i vahşet iken o çeşm-i bigāne
Nigāh-ı şūh-ı mrdümle 'aceb ünsiyet etmişdir

Revādır nutk-ı pāki hasta-gān 'aşk-ı bī-tāba
Çıkar 'uşşak-ı hasret dide-kānı seyr-i mehtāba
Açılur çeşm-i mahmūri bakınca ol ruh-ı nābe
Mişāl-i rūh olur hiffetle cismi bezm aḥbāba
Meyān ülfetinde kim ki tarḥ-ı külfet etmişdir

Görülse dide'-i 'ibret ile bu cümle maḥlukāt
'Ulüvv-i kudret ḥakka değıldir zerre mevcūdāt
Heman ol şani^cin kıl birliğin şad şıdḳla işbāt
Değıldir çeşm-i siretle ḥakāyık bīn maşnū^cāt
O kim ayinesin meşgūl ḥüsn-i şuret etmişdir

Fidanlar bīn şukūfe ḥaşıl eyler bağda ḥālā
Kemāl-i sun-ı Yezdān ile nergisler olur peydā
Olur her birisinde ğayr-ı kevne renk ü ḥakka
Füyüzāt bahār-ı şun^cla ḥallāk bi-hemtā
Gül-i ruhsāra ḥatt-ı renk meşk-i nükhet etmişdir

Yaratmış 'ālemi Ḥak bir birinden fevk ü mā-dūnda
Görür yüz bīn şanāt^cı çeşm-i diḳkat rūb^cı meskunda
Anındur kudret ol sende bu kul şıdḳ-ı maḳrunda
Temaşil havadiş şafḥa'-i mirāt-ı gerdūnda
Nice hikmet-şināsı mübtelā-yı ḥayret etmişdir

O taḥrîr-i zebânîñ cümle âsârı dürr-i yektâ
Ne mümkün ḥame'-i şâ'ir ide taḥmis ile imlâ
Kıla zâtın Hudâ-yı zül Metin Ḥassan ile hem-pâ
Sünûḥ itdi baña Fazıl bu a'lä mışra'-ı garrâ
O zât ercmenđ meskenin Ḥaḳ cennet etmişdir

(Vr. 68^b) **Taḥmis-i Gazel-i Ḥafide'-i Keçecizâde Hemşire'-i 'İzzet Molla Rahmallah**

Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün / Mefâ'ilün

Cihân nûr vire döndi şidet-i sermâ irâğ olsun
Şafanîñ vaḳtidir seyr ü temâşâyâ mesâğ olsun
Çiçekler şahn-ı gülşende şafâ-baḥş-ı dimağ olsun
Bahâr eyyâmıdır bir kere câna 'azm-ı bağ olsun
Açılsun laleler 'aşkıñla sinem dâğ dâğ olsun

Muşavverdir ḥayâl-i dilde vaşl-ı dilber-i ra'nâ
Müsâ'iddir muḥabbet ehline çarḥ-ı feraḥ peymâ
Ḥaberdâr olsa sür'atle gelür ol şüh-ı bî-pervâ
Müheyyâ oldı bir meclis ne meclisdir behişt-âsâ
Heb erbâb-ı şafâ gelsünde ağıyâra yasağ olsun

Ṭutuşmuşdur ḥıyâr-âsâ bütün 'uşşâḳ-ı suzânı
Sevindirmez ḥavale itsek ânâ baḥr-ı ummânı
Yanar pervâne-veş bezm-i muḥabbetde dil ü câmı
O şâh-ı kişver-i ḥüsniñ olursa baña iḥsânı
Gelüb divâne gönüm yansun amma pür-çerâğ olsun

Yine bir şüh-ı şahib luḫfa 'aşıklar 'abd oldı
Nigah-ı iltifât itdikçe cem'iyet mezîd oldı

Gidüb ālām ü gam-ı dilden meserretler bedīd oldı
Haberdār eylesek yāri mübarek rüz-ı ʿid oldı
Elin ʿuşşaka öpdürmez ise bāri ayāğ olsun

Aceb bilmez mi derd-i ʿaşık nālān-ı şeydāyı
Anınçün devrider ʿālemde dā'imā deşt ü sahrāyı
Mişāl Fāzıl-ı āvāre itmeme ʿarz u şekvāyı
Eğer rahm eyleyüb bir kez su'al eyleser Leylāyı
Telefdır rāh-ı ʿaşkında anm̄ koç başı sağ olsun

Tahmis-i Gazel-i Meşhur Enam-ı Halim Girāy-ı Sultān Rahmetullah

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Ol mehe hüsn-i nazar kim bende vardır kimde var
Öyle bir vālā-güher kim bende vardır kimde var
Söylenilmez bir keder kim bende vardır kimde var
Sinede ol dağlar kim bende vardır kimde var
(Vr. 69^a) Nār-ı ʿaşkından eşer kim bende vardır kimde var

Hasret-i yār ile gezdim şark u garbı her yeri
Kays-veş deşt ü beyābanı dolaşdım serseri
Küh-ken-veş tişe'-i āh ile yaqdım dağları
Hayli etlāf eyledim sermāye'-i eşk-i teri
Maldan böyle zarar kim bende vardır kimde var

Eylemem sevķ-i meserret bu dil-i gamhare ben
Bülbül-i şeydā gibi düşmem gül için hāra ben
Etmezdim aşla tekāpū tā ezel ağıyāra ben
Hamdülillah mālīk oldum āh ateş-pāre ben

Düşmeni ber-bād ider kim bende vardır kimde var

Lutf idüb yapıdı yine bu hātır-ı virāne mi
Koymadı feryād u āh etsün dil-i divāne mi
Aşinādan farka kudret kalmadı biğāne mi
Yār teşrif etmeğe ve eylemiş ğamhāne mi
Bu neşāt-efzā haber kim bende vardır kimde var

Fāzıla terk et riyāyı dāhil ol bu dergaha
Sāye'-i Monlada etme ser-fürū şāhensāh
Eylemez ruşen-tir 'atf-ı nigah mihr ü mehe
İftihār mıdır Halimā 'aşık olmak ol şehe
Dilber-i 'alī güher kim bende vardır kimde var

Ḳaside'-i Medhiyye'-i Sultan-ül-'Uşşakın Hazret-i Mevlānā Ḳuddise Sırrahu

Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün / Mefā'ilün

Değildir nuṭḡ ehl-i dilden āna zāhid-i nādān
Ḥaḳıḳat sırrına vaḳıf olur şa'irle derd-i şān

Ma'arifdir şehrine varmaksızın 'arz-ı kemāl eyler
Oḡur şarf ile nahvi rüz ı şeb şūfi'-i bi-iz'an

Girişür fa'ıl ü mef'ule izhārı ider ezber
Sanur erbāb-ı mantıḳ şoḡbetinden kesb ider 'irfān

Ḥayālinde heyülā devr eder dā'im cehāletle
Şoḡulmaz ders-i 'irfana ḳalır hey'etde çün ḥayvān

Mutavvel ile azmir gice g nd z olur megul
Ak aid erhine balar ki tahi eyleye im n

(Vr. 69^b) Hele keretde vadetde nedir esr r-ı Ha bilmez
M cerred nefi   ib t ile eyler kend yi ayran

Nice tarif olunsun zahire b rh nı im n n
Taasubla olur her mezheb ire taib-i eyt n

İder ul m cerredle aıat ilmini ink r
A na itmez eser tefsir olunsa sure'-i Ram n

Deil p ide esr r-ı a yık g n gibi z hir
Bu  lemdede  ni seyr eyler ancak  hib-i iz an

Yeter bu na p r feyzim girelim arz-ı masuda
S z m ihlas ile g  eyley b fehm eyles n c n n

Ulum-ı z hir   b tın rumuz-ı evvel   air
Ebubekr    mer Om n ı Hadarla olub il n

Cen b-ı e,ref-i mahlukdan az eyley b c mle
eh r-ı y r-ı zi n itdi talim aleme yeks n

Tesels l vech ile oldu icazet ehline vaı
Hai   na ile buldı kem l-z de'-i ins n

Eridi azret-i Sıddık-ı Ekber nesl-i p kinden
Cih na fer ile bir m h-ı rek mihr-i nur-efan

Kim ol hem-nām Fāhr-ı Enbiyā Sultān-ı ‘Uşşakın
Celāleddin Rūmi pişvā-yı cümle’-i pirān

Odur kutb değil hāmī’-i dīn-i müslümānı
Odur hadiī-i rāh-ı mürsel hallāk-ı zül-mennān

Haqikat mülkünün hānı vilāyet sāhib-i erkānı
‘Ulümün cevher ü kani odur el-Hağ ulū sultān

Sāna ey suhte-dil feyzin tariķin eyleyim ta‘rif
Dil-i nā-puhteni beyhūde etme cehl ile sūzān

Gel ey şufi hemān hazf eyle dilden cāzu mahrūri
Sema‘ u heva ile ol mesnede bir dem dāhil-i devrān

Süren dergāhına yüzler füyūzātı görür rüşen
Odur miftāh gibi sırr-ıpāk-i halk-ı ekvān

Benim ‘aşıkların dergāhı içre post-ferş itmiş
Cenāb-ı Mevlevinin lutfuna ben olmuşum şāyān

Olaldan zakir ism-i celāl-i ‘alemde ey Fāzıl
Benim şadr-ı güzin ehl-i dāniş sāhib-i fermān

Ne istersen taleb eyle bu dergāh-ı mu‘alladan
Sāna mev‘uddur Şems ile Monladan nice ihsān

(Vr. 70^a) Besmele levha yazub aldı ulū şanı kalem
Āna terdif edüb rahmet-i rahmanı kalem

Ehl-i imanı rahim-i ism ile kıldı tebşir
Yem-i ğufrana ğarik itdi müselmanı kalem

Bunça müddet çalışub kıldı köşede levha
Oldı kim bismelenin vāla u hayrānı kalem

İsm-i tevhide idüb zeyl-i habib Haqqı
Zib etdi bu 'ala levha'-ı zışānı kalem

Kıldı Haq u Hayy emin eyle Resüle ihdā
Etdi izbara bede' Hazret-i Kur'an kalem

Takdir düşük ise vahdeti kıldı ikrār
Ne refi' mürebbidir yazdı bu i'lanı kalem

Emr-i Hayy-ı Ezeli dā'im ider sebt ü 'ayān
Erdi bu hidmete buldı fer ü meydānı kalem

Sim u zer her gevherin ma'deni bir nesne değil
Cevher-i ma'rifetin olmuş iken kānı kalem

Eyledi şıdk u seha ile Ebubekri şenā
Haşre dek yād olacak yazdı o bürhānı kalem

Etdi iman ile izhār bu din-i haqqı
Buldı zāt 'Omere 'adl ile 'ünvanı kalem

Cem'-i Kur'āna muvaffak idüb ol zātı Hudā
Yazdı bu künye ile Hazret-i 'Osmānı kalem

‘İlm ü irfân iledir şah-ı velâyet nâmı
Eylediböyle şenâ Haydâr-ı merdâmı kalem

Şhidâ kafile sâlâr Hasan ile Hüseyin
Yazdı şâhân-ı şhidân o imamanı kalem

Vaka^c-yı merg-i hafidân Resûl-ı hakkı
Yazar iken akıdub seyl gibi kanı kalem

Yâd olur haşre deĝin kim bu hafid-i sıfyân
Ha’in-i al-i ‘abâ yazdı o nâdânı kalem

(Vr. 70^b) Kim o merdûd-ı Hudâ katl-i sâdât-i kiram
Ebedi la^cnet ile yazdı o şeytânı kalem

Erdi tâ ‘arşa deĝin âhı o mazlumânî
Zâlîme yazsa mahall-i duzeḥ-nirânı kalem

Toĝmadı bir ânâdan kevne Yezid gibi ḥabis
İki ‘alemde yazub kâfire ḥüsrânı kalem

Meded Allah meded Ḥazret-i Raḥman u Raḥîm
Mücrimim cürmümü ‘afvedeler ihşâmı kalem

Şafi^c ehl-i kebâ’ir o şefi^c ḥürmet için
Müznibim yazsa nola ‘afvıma fermânı kalem

Ya İlahi Hüseyin ḥürmetine merḥamet et
Baña yazsun dilerim hüccet-i gufrânı kalem

Rûz u şeb kesb idem cürm ü ma'asidir heb
Bende yok hüsn-i 'amel-defter ide anı kalem

'Afv ile olmaz ise cürm ü ha'tamız emi
Ab-ı rahmet silemezse yazar 'işyâni kalem

Çâker-i âl-i 'abâ etdi bu nazmı tanzim
Yazdı tertib-i heca üzre bu divânı kalem

Oldı kim bülbül-i şeyda gibi 'aşık Fazıl
Etdi ser-levhaya imlâ bu gülistâni kalem

Besmele ser-levha oldu harf-i bādan ibtidā
Hāzret-i Allah āna virdi eşref bī-intihā

Etdi Raḥman u Raḥim evşafını hayra delil
Hāmd ola ol Hālık-ı Hāyy-ı Kādime dā'imā

Na't-ı Şerif Hāzret-i Fahr-ı Alā-Nām Aleyh-iş-Salatü-ves-Selām

Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilātün / Fā'ilün

Cān verirler hilye'-i pakīn gören cānlar saña
'Abd mahz olmaqdadır Hākān-ı devrānlar saña

'Aşıkān ḥasret-keş nūr-ı cemālīndir bütün
Oldı heb āzādsız kul ehl-i imānlar saña

Sen o 'ali şāh-ı 'alemsin ki mişlin gelmedi
Bendedir kevne gelan bil-cümle sultānlar saña

Mürsel-i Hak oldığın i'lan için bu 'aleme
Nâzil oldu nass u Kur'an ile fermânlar saña

(Vr. 71^a) İns ü cine eyledin din-i mübini âşikâr
Cânib-i Hakdan verilmiştir nice şânlar saña

Zâhir oldu mu'cizânın maqdemînle 'aleme
Etmeyüb inkâr iman etdi ruhbânlar saña

Mukteda kıldı guruh-ı enbiyaya zâtını
Hak meleklerden müretteb itdi derbânlar saña

Zâtını levlâk ile Mevlâ muhâtab eyleyüb
Eyledi bu vechle ihsân 'ünvânlar saña

Hür u gilmân cinân-ı halk zemin ü âsmân
Da'vi'-i ikrârda müştâk u hayrânlar saña

Ümmet için kıldın istişfa' huzûr-ı Hakka çün
Bahş olundu mücrim ü 'aşi müslümanlar saña

Rûz u mahşerde şefâ'at eyle Fâzıl-ı kemtere
Va'd olundu Hazret-i Hakdan bu ihsânlar saña

SONUÇ VE ÖNERİLER

Eski edebiyatımızın son şairlerinden olan Mehmet Fazıl Efendi'yi ve şiirini tanıtmış olduk. Kaside ve tahmisleriyle devrine ışık tutan Fazıl Efendi'nin transkriptini yaptığımız bu şiirlerinin güzel ve ilgi çekici bulunacağını umuyoruz.

Aslen Bosnalı olan İzmit vilayetimizde mutasarrıflık yapmış, Mevleviliğe bağlı Fazıl Efendi'nin hayatının ve eserlerinin incelenmeye değer olduğunu söyleyebiliriz. Oldukça geniş ve güzel olan divanının en kısa sürede tanınarak inceleneceğini umuyoruz.

Çalışmamız 19. yüzyıl divan edebiyatının önemli bir şahsiyeti olan Mehmet Fazıl Efendi'nin kasideleriyle özellikle tarih düşürdüğü kasideleriyle orijinal bir şair olduğunu gördük

Edebiyatımızın bilinen en çok tahmis yazan şairlerinden daha çok tahmis yazdığını ve böylelikle en çok tahmis yazan şair olduğunu ortaya çıkarmış olduk.

Geniş bir divana sahip olan ve devrinin devlet adamlarından olan Mehmet Fazıl Efendi'nin ve çok sayıdaki şiirinin ne kadar önemli olduğunu görmüş olduk.

KAYNAKLAR

Bilgegil, M.Kaya, “ Ziya Paşa Üzerinde Bir Araştırma”, Atatürk Ün.v. Yay No:100 Ed Fak. Yay.29 Araş Seri 21 1970

Çıpan, Mustafa, Fatin Divanı , M.E.B. İst. 2003

Devellioğlu, Ferit, “Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lugat” Aydın Kitabevi Yay. ,Ankara, 1997

Fazıl, Mehmed, “Divan”, Halet Ef. 703

Fuzûlî Divanı, Akçağ Yayınları, Ankara 2000

İnal, İbnülemin Mahmut Kemal, “Son Asır Türk Şairleri” İst. 1974 s.370-372

Kabaklı, Ahmet ,Türk Edebiyatı, Cilt 3 sa. 84

Karacan, Turgut (Bosnalı Alaeddin Sabit) Divan, Cumhuriyet Ün.v. Yay. Sivas, 1991sa. 353-373

Nailî Divanı, Akçağ Yayınları, Ankara, 1990

Nametak, Fehim, Fadıl Paşa Şerifoviç Pjesnik I Epigrafičar Bosne, Sarajevo, 1980

Nedim Divanı, Akçağ Yayınları, Ankara 1997

Sami, Şemseddin, Kamus-ı Türki, Çağrı Yay., İst. , 1996

Süreyya, Mehmed, “Sicil-i Osmani”İst. , Sebil Yayınevi , Cilt 4/1 s.7

Şeyh Galib Divanı, Akçağ Yayınları, Ankara, 1994

Tuman, Mehmed Nail, “Tuhfe-i Naili”, İst. ,Bizim Büro Yayınları, Cilt 2 s.749-750

Türkçe Yazma Divanlar Katalođu, IV. Cilt sa:956-57

Yorulmaz, Hüseyin, Koca Ragıp Paşa, T.C. Kültür Bakanlığı, Ankara 1998, sa. 114

EKLER

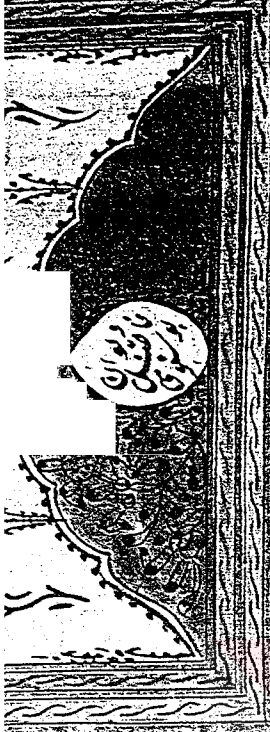

بسم حمد خطا استغفر الله العظیم
 خلوت و جلوت گزیند و حدت کوستر
 در عشق بولمن استسک درای اند
 چشمه عین نوبیا فرات قنبره الجلا
 اوله آکار و صلوة و صوم الی غیر ذلک
 است مزبور به اولی برات مغفرت
 انما غفر لنا استغفر الله العظیم
 ذکر و تکرم و انما استغفر الله العظیم
 است که شفا استغفر الله العظیم
 بخش بدر صبح و ما استغفر الله العظیم
 دانما و در کت اول استغفر الله العظیم
 ایله ربیب و دریا استغفر الله العظیم

فانما قلنا خطا کی مغفرت اول فاضلا
 کیم صعبان اوله سکا استغفر الله العظیم
 بگوینا جانات بدر که مغفرت نامی یانان

درست ایله الهی دلده دالم نوزارمان
 عزیزیم هم عزیزیم بجز عیبنا هم و عالمده
 هم ذنب و کهنده ان اذ که مال نوزوم نوزید
 یار شد رسم نه انکا ایستغفار هر عیب کنده
 نیکو کردن عزیز غرض حیا بیایم بوزینده
 بتون عالم لبالب طولدی تیغ و زلفیلمه
 کویما ذکر و توحید کلاما عاربتا و درانی
 دل نالانتمه رحم ایله لطفت کی کریم
 مدد مستیستون باب بنی مغفرتکف عانی
 بنم شو حال کسین بیل همان لطف زاواید
 بکا بارب سن احسان ایله در ما و جهمان
 او کتو کلام بارب کویوتقر حد و یابان

نرم ایله فاضل مجرمه دنیا و عیباده
 آنی درو رانیمه آل مصطفیان بیل کلام
 بگوینا بنجا بدر که مغفرت نامی یانان

ایده لم هر دم وان کنفا ذه مکر شیطا ندان
 کیه لم خوشن صون خدایه باب رحمان ندان

کعبه حزن بدنا فرات اولدیسم الله
 بودجه اذ دره و عباد الذممت اولدیسم
 بو کاکا عالمده بره ایدیت اولدیسم
 باغلمه نیمینه عین عنایت اولدیسم
 سعائیده نظر نینجه نهایت اولدیسم
 همان غفرانمه کمرک هت اولدیسم
 که دیواننده مغفاح باریت اولدیسم
 بحق سلسله باریت بو عا حرقو ککی مغفوتیت
 جمع جرم و عیبنا هم غفران ایله مغفوتیت
 فکله مناجات بدر که حضرت خدا

نمایانده رنگش غفران بگوینا حاجت باریت
 اگر چه بود بدر عالمده بکا نوام معاصیده
 در عای خالصانه نم بیل قبول کسجا باریت

روح عالم نور بخش محسوس نوز و نوح	جامع بود و سخا و زینب زنده در شان
فاطوس لاجرم سوره انبیا و رسدین	نسوسا رکعت لاهوت حکیم کف لانا ان
حضرت حق ذاتنه در شمس علقه خوتنه	قدر و شان و صفه کف کف که علقه در بان
حسین خیر الودید صادق الوعد الایمان	بویختر سیرات ابونهدی جهانت است در شان
اولین محرم رحمت مظهر غفران اولوب	سان کونبسته چون بندای زینب زینب است
اولین مسیحا است اولمقدردو عالمه نوبت	لطف بدو رب الجی نبوت لیت زینب اول در شان
قول نه ممکن فاضل بنیامین لارستانی	در خنده عجزی است ان تبت کن بیان
عصا له جزات اندم بوسید لوز الیمین	
جرمی غفوا ایسور اولدر شفعیم الامان	
لنت زینف دیگر حضرت خیر الانبیا علیه افضل التحیا	
رسالت کلکنت مظهر سنسن بر رسول الله	نبوت شگفت خانای سنسن بر رسول الله
شفاعت علی بن ابی طالب و علی بن ابی طالب اولم	عصا است تکلف در مان سنسن بر رسول الله
کبار اهل بی چون و عدم و شفقت بجد	رباض بشفقت بر مان سنسن بر رسول الله
خطاب عزت اولانیکه طیفنا اولکر سنسن	خداک سولکن جانا سنسن بر رسول الله
سکا جبریل علیه انزال اولندی حضرت زوال	همانک صاحب زمان سنسن بر رسول الله
ان اول اهل کوه سنسن بیدر انبیا نیکه	اول شفقت دشمنان مان سنسن بر رسول الله
کرم نبل رحمت نبل فاضل عبد کنده کاره	
دو عالمه شفاعت کل سنسن بر رسول الله	
سنت زینف زینف حضرت رسالت علیه افضل القلوة و اکمل الخیة	

با الهی کاتبین رحمت احسان آید	رحمتک دل خرد کنی شان اولم
نور ایما تلاوتی صوکت داده	لطفک نامی بدوب مظهر غفران آید
اسکی ذکر آید رکعت شکر کلام الیصب	جرم غفایت بنی آزاد نه میزان آید
نفس بگوشت بد نهد زده سیر لطفیت	دستگیر اولانکا هر کار می آید
عمل خیر دن ذره اثر بوف بنده	بار لطفک کفر بنی داخل میزان آید
چاره شانم اولم جی سنسن غرزدونکا	ایکی عالمه بنم در دم در مان آید
فاضلی بیوب اولاد علی بی بنده	
با الهی اک قبل رحمت احسان آید	
لنت زینف حضرت سنسن اولان علیه صلوة و استلام	
کبر و ای بهیل کلزار عشق اینه نغان	نامه استبر زمره زینب قدم لامکان
زینب است بیدی بر بر سنسن زینب تکیم	عاشقانه و عدوی هوی لطف غفلت ارطکان
حضرت احمد محمد مصطفی محمود حق	حسین آخر زما صورت نماهی کن دککان
ال اسم هم قرین بنی نسل زرد کوب	فتی را بیدی انکه جدی بر رب دککان
اول نبی محترم اول رحمت للعالمین	مادر والد دن شفقت اول شفیع عالم
اولید بر سنسن رسالت کلدی فایا بیج	منقذ ذات زینب علیه زبان آسمان
خواججه نفضل و کمال انفس ستر جلای	زیر اوج هدایت دستگیر عاشقان
صاحب مهر نبوت منبع علم الیقین	مهر و ماه اهل بیان سرور کون و مکان
جوهر لحوک است معدن نفض خدا	کل چشم کاشفات نویسان لوس جان
مظهر لطف خدا محبوب زینب العالمین	سان ما تعلیم و لایت زینب فاضل جهال

فصله من جاست بدرگاه حضرت قاضی خان جاست	بکابوطلایی صبح و سادریاربت
بنی ظلمتده فو لوبوب الهی که زندان	دانا شعله عشقه ضیا ویر یاربت
مدرسته حضرت چهار بار	کرین رهبران الله علیه السلام
کجه کو دوز بوک صندیه و اولم اولم کجک	رفضای نفعه کجک نسه غلای قی شاکش
فدا کار اول بولنده خاندان آل کجک	ابوبکر و عمر عثمان و جدر چار کجک
امان شهیدین نور عین سرورین ددان	حسن ابدی حسین ابوجون فدین حسین
ایکی عالمده کافینه سکا بود لرینه	جاش قوس ایله قیل تجاران آل کجک
فولاق ویر مرصعین ارباب نکاز اولم	ندرال عبا چه سب و عشنی اهل ناکش
سودت لازم کین آل خیر عالمده انم	دیگرا فکار ایدر نکور نکور نطق ز کجک
بنی مشر ایله نظیری ایدم اجماسه کجک	بولوز دن بنده کوا کیش اولم کجک
کوکلی دیکر بر ایدم کجک بوق آل جت	فد کجک کجک دفعه بند لرینی اوده دره مانک
جساب بولوب ویر و ذالجان صحن سلسله	ابوبکر و عقی الرضی آل ان کجک
برادری جاکری بکم لکیم عالمده کجک	جساب بولوی و نس نیر زرف کجک
آلهی قاضی ویر ایدم بابت کجک	چهار بار سرور و ولی الله ذین کجک
مدرسته حضرت امامین همایان الله عزوجل	
اولوندر اولی یوم القیام ایام مانمدر	اوروز برین ایشاد و حکیم مشر لولمدر
کوزدن قان و کلک ایشی بینه بولمدر	مدد عاشق حردر بولونکی کونده مانمدر
آنکون کجه کوز دیده زدن اتان مدد	

فوک کافوس بر ایدم لطف حکم دن قدم	شفا عند ربنا اب اولمدرن صلی علیهم
ایکی عالمده سنبان سنبه بولمدر	نگاه مرحمت قیل ایتکدر عرف بر غم
غریب و در دیند و یک ندر بار رسول الله	
تجربس لغت برف بخاری زاده شیخی رضانا کجک کجک	
بنی پشم بنی خلیف ابن بار رسول الله	شفا کجک بنده جمعه خلیف ابن بار رسول الله
نه رنبه مد کجک بولمدر علم ابن بار رسول الله	علاقت کجک بنده بیبک ابن بار رسول الله
لطافتده کوز لدر دن کوز ابن بار رسول الله	
محمد احمد و محمود حق اسم لطف کجک	زینبی و بیوت خاتمی نام لطف کجک
امام الانبیا عنوان اولای ایدم کجک	بنی ذی الحسب خلیف و صف برف کجک
محقق خواجه علم ابن بار رسول الله	
جال خالق کوز بنین و زنت بولمدر	طاک کجک نرس معین سکا مستور جند کجک
محمد و رحمة لعل امین عالی و بولمدر	جوانمزدان عالم بکجک کجک
کم صدقه دستور العلی ابن بار رسول الله	
ایر کجک کاب کجک اکان او کجک کال کجک	خطاب عترت بالذات بولمدر کجک
وجود کجک نوزوق آکانا نند و ناولمدر	شعاع مشرق اقبال کجک هرگز زوال بولمدر
حبیب البزالم بولمدر ابن بار رسول الله	
بولمدر نفا کجک عصبانی به خود بنام	کدر در سرب ز کجک ایدم ای صفا کجک
اسیر لطف در محتاج ان شفا کجک	رضای قیل هم بولمدر و محتاج طایب کجک
باناکا کجک کجک ابن بار رسول الله	

دو عالم ایچره اولاد علی کاش جا کوی یوزوز	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
میرینه دیکر کهنه سار مایه ایله شوبان غمی غمنا خان اکتوبین	
ایله کی سال عهدید خزان و علای تجدی	دوداه ایله طرشه ی دل اهل نوب
چو که بو شهر محمدده امام اولدی شهید	لغت اول کال فرده اولسون کونکی نیدی یزید
انجیوب جا غلیبه لم ماه محرم کلدی	
قائلی باشی دو که کون کجه ماتم کلدی	
کله ش بر بو جهان غمی بر اولدی لعلین	سهر سزاده یه خاک زور بارانده ی ایلان
آقیدوب سیل کبی خون شهیدان یوان	قانه بولاسمده ی نزال را غمزدن ی اوتز
انجیوب جا غلیبه لم ماه محرم کلدی	
قائلی باشی دو که کون کجه ماتم کلدی	
بو جهان خلق اولدی کور مدی ایچ ارفی	اهل ینسه نردو خیر لری بو نغم ایله بلا
سینه بوق خیره دکابن تمیمه جک بوکوا	سوزش دلله اندر مونس اولان وارلا
انجیوب جا غلیبه لم ماه محرم کلدی	
قائلی باشی دو که کون کجه ماتم کلدی	
اوله بو عصره محمد صفتین غم زم و س	قائلی باشی ایله داکم بدوبه و زیا
ایله لعین ایله یزید و زلفاس کس لعلد	حب آل ایله و عالمده اولکس لعل
انجیوب جا غلیبه لم ماه محرم کلدی	
قائلی باشی دو که کون کجه ماتم کلدی	

بو کون بر قوه کوندر کور مدی شالی انک	بو کون اصحاب حب ال ایله یته درانک
بو کونده اولدی کلا شهید قائله یوزبان	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
نعل قیدی اوشه عالمه بو بی شکلیان	عجب نجه تحش نیدی بو نغمه کلکلیان
بو کون آه و فغان کیده درش و کلکلیان	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
بو ایلعه وردی سزلون انور نوز یوز ایل	حفید سینه عالم شهید کر بلا حالا
حبان بن علی المرتضی س ایل اول	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
صباح صوره کون خیر انک ایتم فاطمه	چکر باره م دیوا ده دل ایله بهنار لغانه
روان لک سکلک بیژن بو سطله هر نه	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
یزید کافر و بد خلقه ت به رم و بی	خدای لایزالکف دشمن یان غم زین
هر آن خنکله ادا یست اول خست نشتا یینی	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
جهانله بدی خال خال خیر خیر خیر خیر	سورر خیره دکلین بو دعوی ال ایله سلام
یزید بن خست لغت او تو کجا اولکس لعل	مدد عاشق محمد بر بو کونکی کونده مانده
انجیون کجه کوندر دیده نردن آقان ددر	
ایکی عالمده ناله ناز سیدری یوزوز	دکل عنوانم زار به ضلالتدن بری یوزوز

قول بیشتر روزیانه سخنان هر دولتی بادشهر محو اید بر دیده سالان و نونکی
 ذره در پاشند آنگه انگر بخسره وی
 عاشقان ستم حلال اید ایچ استغفال دور اید از ایوب تنوره چه چون ببال
 ظاهر و باطنده اولد جمع علم و کمال نهلس بندیک پنه قدرده اکاستمال
 کلشن اهل و قادر عالم ایچه پیرای
 مسترس وقتیه طریقین فیض برین حضرت مولوی فکرسه
 قوباس سواسی لطف صفا لایق اول ایتمه تنکر را ایلد الفت تحت صا ذی اول
 جان فدایینک سس استامیسکی خان اول انش تقبیل بان عبده طبع خانان اول
 آنگه تهر وحدتی دائم آنکله زانین اول
 انتساب مولوی ایسه کرکوش عاشق اول
 دانما فکلیک شگفت گاه تسون باردن حکم باری بی بیلوب نهنه هدر اغیار دن
 عشق ایلد نیکل کنیدی محو ظاهرا برارد بیلیک استایمه عرض شکایت عار دن
 آنگه تهر وحدتی دائم آنکله زانین اول
 انتساب مولوی ایسه کرکوش عاشق اول
 کیمه در لولو در لولو زکر با غده منبر کیمی کشف اسرار ایله هر استایه بل کیمی
 ثابت اول راه حقیقه آملک کل کیمی کیمه غم دون وصفایه بان با هم بیلیکیمی
 آنگه تهر وحدتی دائم آنکله زانین اول
 انتساب مولوی ایسه کرکوش عاشق اول
 ذکر حقیقه قبل نطق کیم بود در ایضاصول جمده عاشق بیولوله اولوی طلوبه وصول

اینکله ذره قدره حرمتم ای عرض دنه بیخیز کیش ایکی سهندا ده بدو دلک بوکمانه
 طوطسون باوز بارود هر ده برکسه سخا ایجتم کلدی چون کس بسان کوشنی
 آغلیوب جا غلبه لم ماه حرم کلدی
 قانلی باشی دو که کم کون کجه اتم کلدی
 دوزخه قویم بنی عفتون ایلد بلکفایت فاشکف معصیتی جوق ایسه دره غفلت
 صکون لفره الله الله دیمی عاشقیت حسنیان عشقنه برتم بو قول و حرمت
 آغلیوب جا غلبه لم ماه حرم کلدی
 قانلی باشی دو که کم کون کجه اتم کلدی
 مدینه نورش مولانا کوشس کتره الاعلا
 نکت تاج پادشاه کلک مندی خواجرا علم لذت ذرات اکل مولوی
 سرن و غزبه شسته ارس شمع بر لوی سوزاری اکر ابر عظم لفظکف بونی بیروی
 بزجان عالم عرفان صاحب مندی
 ذابید سر لوله جمله لکس سرودی میوه نخل خلیل در خضر بیغیر
 لک بگریک کلک آه کتاب حیدر کا مقدای اولیا کلک حقیقت ذور
 آستان یکبر کدر کشف امان اخروی
 بز نظر ده ایتدی ایلیانجه مرده زاری هر دهر در قطب اعظم اولد شگفت مانده
 ذابید ستر غرق نور حال احمدی ظاهر و باطن اورد اولد با کلک ریزدی
 قوه قدسه سی مانند طلق عیسوی
 کدر علی کلک وارد و رکال منعی هر مجهر دن کراته در فکده نبتی

دشت عازان سوسولین سوس پلا بون	بوترین مست جفت کشت شد و پسر دی
و بر جلایا بیسته و ش بود که اید مردود	اول کسج کجا جات جا و اکتف روی
بیل سید که می کوزار جفتی قبل کان	کاخ نهدن سکا اولی جایی جا پاره روی
در کمر مندا ده در صهای و حدت صاخوی	
فاصله نوس اید اندن کشتی ایت لجاوی	
تختیس بدینه نظیم در من سکته شریف مولوی	
در قاناج سما دندر کلاه مولوی	کسوه اجماب چندر کلاه مولوی
قنیه قهرت نامندر کلاه مولوی	شمس کردون کراندر کلاه مولوی
باقر دورن اشاندر کلاه مولوی	
منبع کسیر در از بری زری ایدر کج	جو کشتی نض خدا ن خزان غلدر کج
باد و حدت ده کلور جوشیدیدر قنیه	عاشقی مستغرق کج غلی منج ایدر
ذکر داسب جفتدر کلاه مولوی	
اولر اصحاب تکلیت ملکف عانی	ایندن تصدین حال و وجود تو کانی
ایمان سربوش کوش یازندی اتنی	ایران اطون دوران جام فیعی عانی
قمر بر اسرار حکمدر کلاه مولوی	
جله ارباب خرد بولدی اکثرا تکمال	اوله ایدر ایل فایب بیلا لرا منتال
انس و چندن ایز اول اصا ایدر کوزدال	عالی ایتیمس اصول و جلایه بر حدو حال
چرخ کردون و لایندر کلاه مولوی	
بجز ارباب جفت بخش باس ایدر	داصل طو بر تجلی ایل عشق اولور کیدر

حقیقی بیل نام حقیقی ایلده دروغ و بیستعلی بوز	حقیقه راه مستفیدون ایلده رنظم بیون
	اکله تر و حدتیه داعم آنکله زانوی اول
	انتساب مولوی بیسه و اکت عاشق اول
حضرت صفه تو کل و زوره اولین نهما	عاشق اسکف زینه و جا ایلده نهما
ماحصل جان و کوه کلون قیل حال ایتبار	هر نه جرح کشت ناخنده و ایلده ایلده عندار
	اکله تر و حدتیه داعم آنکله زانوی اول
	انتساب مولوی بیسه و اکت عاشق اول
ایلی عقل دانش بوز نظم و انتظام سیر	زاهد هابسه رایله سید بیستعلی در دیر
مجسنا دان و داخل و له عاشق قیل	روز و شب دورا نه کیر ماندن نه عشق
	اکله تر و حدتیه داعم آنکله زانوی اول
	انتساب مولوی بیسه و اکت عاشق اول
دقیقه سکه شریف و طریق نض بیعی مولوی قدس سیره	
شیرینوارف اندر ده اف کفر خیره ی	ایلی عشقه او در که در اندن کلان مولوی
سکه بر ایدر که نامل نیمه منت کرسه	مقتض اول فکر کله و نبوی هم اخرا
خوهر ع فانیه بولوق مقصد کشتاب کج	سعدن علم لیدر او و قونظم منوی
حجده کاه و هم و تیش کت نوشید اول	نیغنی سندن درین انجرا و ع منوی
زانی و کز حیرت و کت دوران ایلده بوعالی	سعدن ایتیمس ایلده منای و کت بر توی
اعکالت و زهدی تو صوفی سگا و کوه کیه	دایره عشقه کتف و انمول ایلده کلک کت بر در
خواجه کج خیل تصفیدن حالتی نایم	ایزم ایلده عشقه کبر اوله و کله منزه کج

دکتر ایدر انوار بنیبر در روز شنبه شمس فر	کائناتی بر تروی لبریز نوز فیض ایدر
شیخ بزم افزوز و حقدور کلا هملوئی	
ایمان کسک منگلائی رود اشدا	اولدیر راه صوبه خنده خله مقددا
ککسن توجیه بابن انرا آجدی ابتدا	بلبل جان و د ککسه اولدیر بوی ادا
عجیب باغ ادا ایدر کلا هملوئی	
منقودر نماضلا انکله هر عقل بسیم	اکا رخت ایتده آکا هملوئی علم
فدزی بی بیله بیلور آجی ککسه مدانهیم	با د سا ا ابر جهانه ککرا لایه ای نظم
سرد هالکس سدا ندر کلا هملوئی	
اشیخ بر ای جلوس عبد الجبید خان	
اولدی محمود خان عملی عامه دارالافتا	کجدی تخنه بجلی مجید ختی خان عبد الجبید
مردود در اولدی ککسه کلا سیده	سخت قیلسون اولوس ایکی باناس الجبید
دانا شریع سیدان حمدی اوزره اولد	دانهکف در و بر هر ی آتوشین علم الوجید
اشمن برین اوزره غالب می منصور اللوا	دکستان اولسون جهانه عهون غلام الجبید
سویلی ایشمل جلوس ککجه بری اربغنی	
دولت دیر بهر رونق ووردی ککجه الجبید ۱۹۰۵	
اشیخ دیکیر بر ای جلوس ککجه نهرت مندر حوض	
فیدری خان عبد الجبید ککجه معلما جیلون	طالع قبالی سعید اولدیر ایوم القیام
اولدیر خان عبد الجبید ککجه بالایه بکام	اولدیر خان عبد الجبید ککجه بالایه بکام

جمله

تعالی نغده زهلی اطلاق بیه با بیان ککجه	سوق اولدی تحریره علم ککجه عوایح
زهلی قبالی محضر سعادت محضر ابر ککجه اولدی	بیاضه لغته نسوبه دن لغتیه قرآن
ظهور ایتدی بیخجی ادا و ستر ککجه ککجه	ایر ککجه ایلیع افعاب ککجه ککجه لطف بوزا
اویاندر دم قلوب باهن ککجه ککجه	نقد یا زوم جناب مولو ککجه و در ککجه
با زار ککجه ایلم حقه نضیع عجز خالده	اودم الهام علم ادا و ککجه ککجه طلب
بید اطلاق و اشک ککجه ککجه ایلوم	رسیده ادا ککجه ککجه ککجه ککجه
اسوب ادا صبا مستقیم اوزره جان ککجه	ککل طلب ایلدی ککجه ککجه ککجه ککجه
نقد اولدی مور و ککجه ککجه ککجه ککجه	با زوب عرض ایلم مدینه ککجه ککجه
شونف هه عظیم حضرت عبد الفوز ککجه	
اودر شمردی خداوند ککجه ککجه ککجه	
جلوی ساختند ککجه عالم ککجه اولدی	لوی عدلی داوه با سندی غیغوش مالمانه
جبات باز اولدی ککجه ککجه ککجه ککجه	علالت ایلد اجم ایتدی ککجه ککجه ککجه
عبادت محنت لطف عدالت اولدی ککجه	ککجه ککجه ککجه ککجه ککجه ککجه
تقوی اولدی ککجه ککجه ککجه ککجه	احاطه ایلدی و نیایه صبت لطف و اشک
سند طالع ایتدی ککجه ککجه ککجه ککجه	زهلی قبالی ادا جلوه صیغه ککجه ککجه
بیمته عوایح ایدر سه سکوت ایتدی ایلوم	مقاله مران اولدی اولدی ککجه ککجه
جهانه شویله شجر ایلدی ککجه ککجه	کادور باری ککجه ککجه ککجه ککجه
کمال عدلیله خط ایتدی ایتدی ککجه ککجه	وازیسته ککجه ککجه ککجه ککجه

پنجاه و نه هزاره من مو نفق بسوزان آن
 نه صد و نود و یک کلافه کبکی که بر نظر من
 مظلوم با منی سندانیدی از در خستیدن
 زمان در کلافه که گوی بر عهد روز روز
 جناب شوکتی در خندای اهل با ناکم
 ایدر صاحب نزهت مجرای کفکی بنید
 بتوان عالم را در انقیاد بر سر دانسته
 کمال عزت ایدر جزات بندم و فصلی مایه
 کفکیدی صاحب تنهاده زودی او بگو
 جرات کفکیدی زدی بنده در آنه بوظی
 بنهر دعوی تم کندی صاحب تنهتیم
 بنهرن که عینک به بهر و عینک کفکیدی
 بکا لطف خدا بردی از در خست
 یکی بده بایندم خاصه به نا بولیم مخطی
 بتسیدی قدرتم منگفته کبری به در وقت
 شامه ایدر دی بوی بولیمه بکریه بتسینی
 دکلم ختم برادنه جاکری جهتم در کفکیدی

تمام ایله سوزی آن من شهنشاه زنگنه من
 نصوبین اعزاز یافت بولیم در درم خندانه

فنون خرم به سوزین انید مکتفی است از آن
 ملکوت الله کتب این را بر آردی آوازانه
 بتوان اعلام دادنه به سب و فی الدلی
 در تر اسلا اخص از منال کتب
 رواندر مشرف ایدر مغز به نام روز
 اوزرت که کوزن و حامی دین مسلمان
 زویغ عدلی کفکیدی عالمی چون هر خندان
 نه قابل مدح ایوم جیشله اول ذلت نهر در
 یکوری مدح اسلاف کلو که خطاط بلبلان
 بیلور هر چه برکت قدرین او در کفکیدی
 ایدر کفکیدی سیم هم عرفی و نایافته
 در عالم معیندر بنم آباش آراشه
 همان اندوه کفکیدی منت سلطان اولونه
 خطای عظیمه به این خند کفکیدی
 جهاند و مدحت سلطان کفکیدی خندیا
 بوظی دکست اولدی بکا الهام زبانه
 نصیب اولدی خاتم شرم خنده اولش شامه

در نام مستطدر حضرت اب اسکننده
 سوز و کوفت طوطی جهات رنج کفکیدی
 وجودنا زین خلق اولمت عینا بند
 حساب و قدری بوقی اسکننده یونع
 مثال هر دو نه بیست مجلی دانسته سوزی
 برادنه بنده به جورا کفکیدی قدری روز
 جهان مسود و رخم سایه لطف عینکند
 کز او غنیا به لطف واسه نه ز اولدر
 کیم شمشه و منان سته علی سنده تقدیم
 کت اولدی در کفکیدی نونان عصر بده
 ز زمان در وقتند و در مری علم اولدر
 او در احوال بدن اوس کفکیدی نونان
 نادر طون ذاتی کورسک اولدی که در کفکیدی
 زکی خلیل آری کما مشطدر در شمشه عالم
 بولیمه سوزی زبون و کفکیدی در وقت
 جهاند و فالدی خورا زانیا حقه اولدی
 جهان زیر حجاج شوکتند و انشی بولدی
 ایدر ب زهرت کفکیدی را انشی شاد
 او در فرخ سلاکین لطف بون استنبا هم

جناب شوکتی در والیه اسکننده نای
 طوطی نامنی دشمن طومار که کفکیدی
 شهنشاه جهات کفکیدی انیا به اقرانه
 مستتر ز عین کفکیدی ملک کفکیدی
 عیانده شمس و من اسکننده شمع روز
 فصل مدح انیسون اهل علم اولدر
 بیانه و ارمی حاجت کفکیدی آراشه
 نه ممکن عرض ایدر کفکیدی لطف ان
 ایدر معلومنه البت اولدر مجوس اس
 برایتیدی از در ج موقوف انوش کاف
 شامه یونع نهر سلا به لبر اولدی
 ایشا کفکیدی بولدی رونق کفکیدی
 سلفه و ایدر کفکیدی بولیمه بولیمه
 ایدر ایشا ایدر شامه ایدر بولیمه
 اولدر زار دی ایدر کفکیدی بهر ایدر
 خدا سوزن رتبه بردی دانسته عدل زار
 رعایا و بر آرا که در مد و هر اولدر
 بولیمه انقیاد بولیمه کفکیدی آل عثمان
 عدالتی اسکننده در کفکیدی امان اولدر

دوام صدقیه خرد کاکس اینه در کام	سب روز به تسویه ایدم بوکاره نونه
دعا کسیدر خلاصه دایمی اوارا دکام	سوز ایسوسون مولی و شایان ذرات
و چو زما زینتی محیی حجتیه اولوب مهوود	ترخی ایسوسون کوندن کونزه اهل کت
سکمان کسبی تحت سلطنته در ک	دابقال و نجی بولسوسون عالمه و فضا
اولوب هر دم مظهر اینه مظهر عالمه	اوله فرما زنده منقاد اکتشا عد و خصما
نیجه نهنزه کانه نهنزه مسرور ایده ذاتن	کلف دور ایلد کجه یاد اولدو عجز نهنزه
جلوس خیر مالونسنده بازوم تام نارخن	جهان شاد و دوزخ اینه دی عالم اولدی باریک
کسم بولدی جهنا عجز نهنزه اولدی سلطا	۱۲۷۷
تاریخ دیکریرای جلوس عجز نهنزه بن محمود خان تان	آل
جلوس حضرت عجز نهنزه کاکس کاکس کاکس	جلوس حضرت عجز نهنزه کاکس کاکس کاکس
خلوصا نه دعای خیر بنی اوردو ایلد	اوله نونه فده پیش خطبه دفا نمه شام
زواله ایددی مهر غم طلوع اینه دی	کلجه بیست سلطان دین حقد نرنال
بینه دوق دست نهنزه بر اولدی کسند عالم	نوله برج کلهده اولسه زهره سوز نهنزه
نویجه نخت عثمانیه حالسینان کسند	صدای سعید ادا ایلد طولدی کسند دوران
صانوسن کسند بی بیات کاکس کاکس	له مومنده جهانه لطف حق کله دی آرزو جان
خدای کسند کاکس لطف ایلدی بوردینا	جلوس بولکوتی اعلی و اذنا به اهرن
اوله نهنزه لطف ایلدی دفا غازی ناکس	استسورن کت اسلام اولدو فرم و نهنزه
جهان ایسوسون جهان فولی ایلد شیره	جلوس بولکوتی اعلی و اذنا به اهرن
جلوس بولدی کس عجز نهنزه کاکس کاکس	۱۲۷۷

تاریخ سال جدید سعادت بدید	سال خیر فال نوازه ایندی عادت کله دوقول
مقدوی نظر تلم اولدو شاد دور اولدو	شاه عالم حضرت عجز نهنزه غافل کت خضر
ایسوسون اقبال غمزد دوران قد بدید	نخت عالمی ادرزه مسکوت و اهل کت
نیجه ماه کالی اولسوسون عجز نهنزه ایلد	ایلیه باری موقوف امر خیره ذاتنی
عدل داد و شکستند عالم اولسوسون	ذاتنی شادان و فرم و کمان نهنزه دین
نه کلف دور ایلد کجه ایدره خلاف حید	بیت زیبا با زدی مثل کتری طرز بیدان
تام اکی تا یخنده اولدی کورجه نهنزه	کلی خان عجز نهنزه سعید اولدو سال کاکس
۱۲۷۸	نوسنه کله دی اولدو عجز نهنزه سعید
تاریخ سال خیر فال نهنزه شمال جدید	تاریخ سال خیر فال نهنزه شمال جدید
موفق ایسوسون عجز نهنزه خان کاکس	بجد و ایلیان کوسال نوره حضرت خان
دویشکی کورسوسون عجز نهنزه ایلد	جناب سوسون اولسوسون نهنزه نهنزه
خلوصا نه دعای خیر بنی اوردو ایلد	کاکس ان و قدر نهنزه نهنزه ایلد
اکسوسون حیره کت اولدو کس کورسوسون	بوکلی ایسوسون اعیان و ایلد
ککدن مهر و نه اولدو کورسوسون نهنزه	اوله نهنزه ککس کالی کس کورسوسون
ایکی تاریخ بازوی عرض تقدیم نهنزه	قولی اهل بیت و کت اولدی نهنزه
۱۲۷۹	کوسال نوره نهنزه عجز نهنزه ککس
۱۲۷۹	مبارک قیام عجز نهنزه سال نوباری
تاریخ تبریک سال نهنزه فال جدید	تاریخ تبریک سال نهنزه فال جدید

استان عدل دادی بارادله نامشروع	بزرگستانندانی قلم و جوری بدید
امدی عمار و احیا جمله ملک و بلخی	س پرسنده مجلس لادی طلب ایسید
جسم عبرت کوردی تاریخ استقلال بزرگم	دهه الحق کلمدی ذاتی کیمی شاه زید
هر صل نصیدی ایدر بنکام عدل شکران	حسن نسبت مساترتن و زنده و کسید
کسک اتالی اولسون دهرده انم زبون	ذاتی اعداسنه فاکب تیرترب چید
بے منس برهیت غرابازدی مثال کارکی	بویکی تاریخ نام اولدی کتوز و پی
حق موزید ایسون عهد العزیز خانه یوکا ۱۷۸۷	
ایده حق ایسک لانی عیله العزیز خانه سعید ۱۷۸۷	
تغاضیه تاریخ برای صدورات اولی برسدی یکنسا	
شهباه جهان عبده ایچید خان کرکستر	کراسس برج اولنده یغنی زاننده یاور
جلوسندبر وصیت عدالتله جهان طو لیدی	اولور توفیق حق تمبرینه هر خالده اهر
خدای ستغان ذاتن فرین بن خوزه بنسون	سعادتم اولد عالمده دائم زبور افسر
امورست کلاکف غلنه اتند انمشر	اولد خطلون ککرتسه اسطلو حکمتی مظهر
شعاع مهر و کیمی دل قباله ایس سون	اولد انم تکله و طالع شاهنسی نور
بود فقه صاحب صدقیندی برکتی بولنج	بولنج اولیم بر بهام سرور دادی بامر
کیم اول برسدی محمدنا سید معروف بولنج	
بنون رککان دولت عشق و زانندن آلور بوز	
شیرس زینت نظامت کیم دل آصف دوران	کمال رسنه ایدر ایدر لادی صدور فانی بکین
ساربا بنان در ذات عاجله دولته	کمال فضلتی تسلیم ایدر بر جمله نهوز ل

اصدی مخدومی زرعوت کیمی برکسید	استقامت این المفرد و زدی پیوه یاسلد
چار اطراف حفظ ایسوب اصدی کلید	بایدی ایسکام و بردی تقویت هر موفه
اولدی وادی اولنده حرارتمدن قدید	هوب جوکر حکمدی قالدی میرتده هفت
قالدی بے تاب نوان باجمه انجمنه سعید	نوه بازدی جنس ولنی نغم ایسوب
حرب و ضربه کوریلدن کلکده ناهانه سعید	استقامت و بدقیق ایلدی بر برته ده
بار و یاور قالدی ایسب تیر قطع ایسید	منقطع اولدی اغانه برسدی بر خدلا کیم
چاره سز قالدی میرزه باجوه هفتا حرم	قالدی صبره تحمل اهل کسک کیم
صدر عالی اهل بانک بوزین تندی سعید	قره بوزله قهری زخیمه و زدی استقامت
یاسلد زای و امانه درسدی اجنا بولید	اولدی و دوچار جمع واضطرار بک
اولدی ایسب اهل جزیره مظهر عفو سعید	حمده بک کوری ندامت عزت جرم اولد
قالدی امام غفنه اولدی عالمدن سعید	سال سابقه و ظفر تیردی حق شامنه
ایله نهر و ظفر له هر کوزن مثال سعید	شاهه در انیم حق اولدر حاله تکنت
عسکدی صدق اولد دنیا ده مانده زید	طالع عالیسی دائم دور ایده قباله
بولدی نوس ایسک زور و زنده تاریخ سعید	بازدی نایسلی بده سی بویست غرابه ل
	یعنی انبال اولد خان عبدالعزیز سال اول ۱۷۸۶
	ایده حق سال نوی عبدالعزیز خان سعید ۱۷۸۶
	تاریخ تبریک سال جدید لغزت بدید
سوکت و اعلا ایسک عمر خدای استغفر بید	بارک الله خسرو در ایدر کوردی سال نو
ایسون امر سال ماه و آیام سعید	بچه اوان وزمان اولد کت اولد زنده

<p>مع فصدہ مانج صددت دفعہ راجہ جگداس علی شاہ</p>	<p>زیب و رنگ خلافت بی خان شہزادہ عزیز اول تہمت ہ فریوون شہنشاہ دولت و اعلیٰ خلافت عالم کو نکون حصہ و قاتلہ ایسہ اجسای کلک وقتہ صدرہ لایق بولدی بر ذات علاقتی مہری ووردی عالمک مدوج شہنشاہ محمد نقادہ یعنی بولدی صدارت سندیا دفعہ راجہ بعد از بیندی زیب جاوادی</p>	<p>چند عالی این بیست و محمود الخصال انچ ارکان دولت جمع نهم و ذکا صدرہ تشریف کلکوب باوصا ووردی بہر غلی عالم بر برین شہرہ عزت لیدی جاہ صدری بنیلور کتہ نہر بیف لیدی ریج سکون پچہ شاہ اولی نام و نہر غبطہ ایو عقل مستعد دیدہ نصف کبار ذاتیدر اکبر اعظم عہدہ بودہ کتہ اولیہ دستور کتہ کتہ صاحب نام ذاتیدر عالمہ الحق جمع خان حسن</p>
<p>مغذی پاک اجداد لاری با عالم برضا</p>	<p>طلوکہ ہیست و نہر شہزادہ جیج علا از یاد اوردہ ایوہ ویدیکہ پورانی سما س بہ عدلندہ عالم راست بیندی بہر ایندی تقویض امور آکا زہی لطف خدا مہرہ مانند در سن ولدی حسن تویند اولدی بر زینت بناول جا جاہ و کتہ اولسہ تابوم القیام نام اوری کتہ</p>	<p>عالی خود شہدوش بیندی نہر بہر عبدہ امان لطویدی و لاری این جاوادی ہر بندہ عالمہ کلوری دیگر ذوق و صفا زای اہلہ نہر بہر و مثل و نظیر اولی آکا حق اکا بر شش اور نہر دانش بہر نکبای اولسہ عجیبی آکا اصحاب نہا قائل اولز موراحقر کورسہ و قندہ ازا کبہ بہ آرزوہ خاطر اینامت رعالیا</p>

<p>کبار دولت پچہ یوق آکا ماندر پچہ مقام صدری تنویر بندی اول ہر شہر قتلار زای زینتی کچہ بہ قہدبت خانہ رز خلاص جیہ رفیقین فرق اینہر صدارت سند نہ علم و عرفان ایک شہر قالور اہل حکم بنندہ داسم جاوادی ایک نہر ایدر حالہ جسد سگان کتہ ایدردی جسدی حاصل قونف حال پچہ اول فرزندہ قاور خانہ پچہ جاوادی دعای خیرہ امل و لسون اول تہر اولوب توینف حقہ نظر اولی اکتہ جہاندہ باوا اولسون و انا خیر لید اول اور فصو برین اعتراف لید جتہ ارتدی باو ظلم و جرمی لطف لیدوب لبتہ غفوا بلر</p>	<p>خدیو کورت بر شہر سعدت آرا موردی مہرہ پلاذاتی شاہ کلک تہر کلامی کیمیا در اہل انش فرق ہر تہر لومطر علم عجیب و لسون و کتہ کتہ نظیر و منگنی کور شش دکدر دیندہ عالم اور دستور و فتح واقف احوال عالمدر پور لایق زہر کلک آصف ذب لبتہ ظلمتون کتہ و قندہ اولور دی دانہ پوکونہ ذوالمنہ جان عارف و کتہ اکتہ تقویر لبتہ بر اہلوم اعصاب عرفانہ مقام صدرہ و دلت لبتہ فرق اولسون پچہ انارہ ذات لبتہ حق قید مہر وکل لایق حضور آصفی بہ عوضہ لبتہ انندہ مدر در علیا ہی پرتندہ بنا ہر</p>	<p>نیم شکر اسفانک برادنے جکاری فاضل کتاب تنویر لبتہ شرم بوی بیض اور ہجان توینف باری در ذوق کاک اولی اور اولو صفا لید الیاس ذات عتاب نہر محمد شہدی ایک کتہ مہر ہر ہر دی فر</p>
---	--	---

مع تصبیه تاریخ برای دفعه ثانیه صدارت تبریک میباشد

صورتی کبی اسدی اثر بار صبا
 کلدی آیام صفای وقت فرج کهنهها
 مجد یلمهری بنه آلدی شنه عالمون
 صاحب سیف و قلم و طالب لشکر زید
 دفعه ثانیه در اولدی و کین دولت
 بیلدی عزت ایلد تتریف و عقاب
 صاحب نشان و شرف با کلت تکمیل
 جلالت سابقه سنده و اعالی همکاش
 زلف قدر اکا اسان خدایو خلقت
 شنه عالم ایدله له بخش علا به تتریف
 روستن ششم جهان دانگن عدل دی
 بر کین آکف رای صوابی جاری
 کیم قول و لیز بو کیم صاحب لطف و کرم
 ذات ایزت نبی جا و باید به ها بنده
 شاه عالم اولد جقدر دخی به شک نظر
 ایدر البته تماشای طایف کیم وارک
 صدر و الا به سزا داننده یو قدر امتثال
 سابقه سنده اولد آسوده جهما کاش خاقی

کل جو بک سنجی سنی رای کیم اولدی بیدار
 ایچره کوه با خضر کاش بنه اولد اول دنیا
 نرزه همنام بنی اصف خام آرا
 سندا رای صدارت بنه اولدی حال
 زانیدر درد کیم ششم غلام و کلا
 مستحقر دیکه ذاتنه صدر لوزرا
 سعید به سنده صدری کا کا ذات مولا
 کیم اینجه ندری کور کور کور بیست
 کور مدی جور و جکسن دخی لوزرا
 انبشدر بو کوا قران او متقام کینا
 شرح و قانونه نوشته ستم دانا
 در علیا سنی آتین کعبه ارباب
 دن دکل یا ننه ککس اولور این کینا
 اربک الله در اربت علما و فقرا
 پنجه بیکو عجزه ایلمه ککس خبر دعا
 بخصوص ککس اولان ایلدی اولدوغنا
 کلک زراط ایلد این پنجه ایتیم آنها
 نامل لطفی اولد دانگن ککس علما و اوزنا

علم و فضل و معرفت نقل و طاقنت کا بنیدر
 التفات بنده ایلمر عالمی در کا هش
 قنده افراطون لوسون ککس اکر کمال
 رای و تبریک این اسکلر کور کور میرنده قار
 دفعی معجز بیان اولسیدی عالمده کور
 نازنه جان کلدی بو عجب کتره بر دین
 دور اولد اولد ان آتین اندن اوعال ایشکاش
 اولد لجنون در کور علی ککسک دنه قوی

حضرت شکران عزت کاش اولسیدی کیم بی
 خارج و صدر الحق نظر آتیک آتند
 فدی تصدیق ایدر صاحب خزان خالها
 بند کا ککس جرنی ایت کور غنور
 صدقو شکر کور ایلد همان نیر دعا
 حق با ککس لیسون اکا بو جا و دوتی
 کور ککس آتالی اولد ککس کور در هیچ و ک
 آتین آتین ایزون ایدر بیا ایلد فیض ازل
 ککس ایلمر لطفده عالم روز تتریب مسرور ازل
 سویدی تا شمل قوی تاریخ ظهور ایلد
 صدری تتریب بنده ناکش عالی ککس ازل
 ۱۳۷۸

سایه شفقت عدل دادنده اوله	دونی وار حنده جمع نظر وضفا
اوله مظهره خیر مسان خدا یه دانج	ایده لم صبح وس صدیقلم زینوردعا
فرطت دئی تر اولوب نظر آراد	نیر بیت لطیف ایده کای ایشلان
اولی مصرعی تامانی بر برایشه اعداد	ایکی تاریخ دلارا اولور اندن بیدا
زینبت صدر بهین اولدی محمد بیک ۱۲۷۵	زینور رون صدر اولدی محمد بیک ۱۲۷۷
تاریخ غای برای تبریک صدارت نواد بیک	
طوع ایدی نینه هر عشاق تی تیج دولته	جهان اولدی تورا تاب لطف بزاداندن
ایشتی خردی کس خلق عالم کانا اولدی	نجه نمون اولر نیند کان عبدالغزظانین
زهی بخش مایونه جلوس تیری سعاده	جهان وارسته اولدی محبت لامومع
ایش آنتاه عالم مظهر تو بقدر الحق	ست هد بر بومستی بندگی پر فرزان
کتوز دی سنده صدره بو دفعه بر کهر باری	
بنون خلق جهات حقه نیند ایلیک بوالک	
کول سلطان اولدی فرط استبداد اولدی	مسون بتسون خدازان بران کوردوما
کبار دولت البرجه بر دمی تکلم دکلمی	نصل فرشتواد اولد عالم استوزان
اوبر استور افخم صاحب عمل نکاد کیم	کمال علمی روشند رنگه هر درخت
کمالیله نه ممکن زاننی هیچ وتا ایکن	ایکنه خار جرد او مساب سیمی تورا کایان
جناب دولتی شکر مفا کتف مجید	اولور زای بهین مهم اکهر دم اول سلطان
خدا تو بقدره سترون ایده ب ابره ذاتن	ایده همما دستننا وزیران ایشلان

دکلمت مرما ایدیه کم حقی عیان	دیر ششم عجم ایله کلکه جوارا عا
در دوز بندگی کجه کون ایدر اکبرن زاری	بو یله کت کام سرت بکا سوسو شینک
اولور صک بد لطف و کر کده بنده	داصل مرتبه فرخ و سبا است علا
اودونق القعه اولدی تیر بو عظم	فیلده لم خامنه ده خیر عالیله
همد خزان خدا ایسیه عمرین فراد	ایدرم روز و ششی بخیر بیدین استرا
راونا اولدی بک رتله بو بیت عشا	بازدی جنس نه بو تاریخ و بان
شانیکه اولدی صید صدره محمد بیک ۱۲۷۶	
کلدی دولتمی صدره محمد بیک ۱۲۷۶	
مع نصیده تاریخ برای صدارت دفعه تامله فریبلی محمد بیک	
خدا مو ستم دی سرور دین	بارک الله هی عاطف و لطف محمد
اولدی اشکفته نینه غنجه باغ آمال	مخل مقصود جه اولدی عجب نشو و نما
شادمان اولدی جهان بو کرم مولاد	باب مقصود کت اولدی شها چون بیک
حسن توفیق خدایله جهان اولدی فرخ	اولدی نام آرد سابق نینه صدر الورزا
راونیدر اصف هم و اهل کرم	صدره لاین آکا مانند بولنده اصلا
شر و کاکرتناس و کلای دولت	داور غصده کت ای ایل بای کردا
نجه سیکله نیرور کور دی دنیا مشن	نور غصده و لبسم جوهر زرد و کلا
داور دایر کاسن و امان عالم	جمع کرمست و منع احسان و عی
بولدی عیاشه جه انشا قرآن و عدیل	آخر الامرات صدره فیله بی باغ
حق انورنده توفیق فیلر ذاتن دامن	صدره دلنده ایله ذوق و صفای صبح

<p>دعای خدیجه بان و در زبان انبیا کلام است عدد سی و انما قدر کسی یا اوله و اوله مؤید ایسوسون قیاض سلطان ذات دین است بلند و ازا ایدیه آنقدر نیست ایسوسون دیکم سو پیکر فلک با زینت و بلبلان شاهانه زهی که هم با زاری زاری شاهانه و حله بری از هم که بگوشه حقیقت جاری الا لطفی</p>	<p>خدا فیلسون سفر غیر و مشکوکه و عاقلانه الهامنده و اوله که کوره هر وقت بر آن پند بر ذاتی استبدی بود و باره سوزنده کلمه سر صده کوز اولان حاکم سلطانه همان بر بنده و اولسون وصف کنتر که که تیر سوزنده و اوله که خلی الطلاف که سرداران استدی روی روم بوسه و حقیقت که در ارا با بندگی روی روم بوسه و حقیقت</p>
<p>ندیدیم تخلص لطفی ایلم مشهور حاکم سخاوت و سخا و تده کمال زاری فکریه قانور جمله افلاطون که در سه تن برین او در بهر می محکمت نیت فخر و خنده او در بچر فطانت جوهر کمال در نیت کوزی بی سبک عدل کثرت و جعندین دلی خصمت او ترستی کمی خوندن او در جوده کلمه غیرت هر بی اندر سیر و لاری قد و سیدایان بلا ده کلمه بر غیرت کلمه صدر سرداری بهینه اول بهر حقیقت</p>	<p>تیر اصف است اصابت کشف تو فخر قانور مودت کس کساننده منت ارکان جفا زدی جناب علی قانون بلدان نما باند و اول خنده بر بر فوق در جفا خدیو یک صلعت داود دست و زدن بنی اصف کجی که نیند غول البرجان او نور ابن المراء عدل کور بچر حقیقت هجوم ابرسه بر که ضبط ایدر ایلان و نور نوله برودن بره ضبط ایدر ایلان مجلس ایلر ایدم ایلد قیاسان حقایق</p>

<p>در والاسکت ادات حاضر جاکری بزمین و کانت مهری کبیری یازدی قائل جوهر نمانج صدارت منصفی کردی نواد عبد الغزیز خاندان ۱۹۷۸</p>	<p>تاریخ مع تصیده برای دفعه ناینده سیر کردی روم ایلی سردار کرم پسر پنهان عهد یک کلمه ی ایرونی لطف زود بستدی موسم اول بهارک فرخ حال جهان نماند از دین و روی اوله کلام نورانجام تنالی نند زهی عهد مبارک و بیست و یک بحد انداز شدی مزد و نهنده ستر تکرار و زینت بر بالا علی ایدر اولی بود و در عهد یک کلمه ناله می خدای بیست و یک</p>	<p>خداوند موعظ نامل الطلاف و منصف حق سبب الحکیمه خان معظم ظل یزیدان علوتی شجر ابدان و جویان او در شاهانه دار از جنم کند زین بیوضات آریله که بر کلمه هر کلمه زمان در شهر ازلطنی طوله در بودج اسکانه ایدر بر لوطه و یک کلمه کفلی حق است کیم اوله لوطه و یک کلمه هر وقت خواه</p>
--	---	--

<p>تیر دعوی عیال از ائمه کلاهی مخفیانه</p>	<p>زبان و خادم عاجز در آنکف مژگندهای مثل الی ایلیسولن خردو حکیم بولدگی سالی رفیق اولسون او کسور کزین غرضی بتوان عدلسی کس ایلسون راه پیرت خدا ویرسون اموزنده آکا عالمده آرس برکی ساد بری نام العود لولدگی غولانه</p>
<p>یکت علام روم ابلی سرداری لودی یکم عمر یکت ۱۴۷۷ نیزه اندر آصف کزین کلدری قوماندهانی ۱۴۷۷ فیصلوغ تانج برای والی ولایت کونسنه تریف عثمان پش</p>	<p>صاحب سر بر سلطنت عبد الجید کونست اول شهر یار واکر ویکده مکیزیب فر برای برستد سید لطفنذون عالم سفید اول پوکت به مثال شانسه صاحب کمال احوال امر احضار عار کت و نکت اعلام دن علامه فصلی تعواد الیز غنقی اکیر راحت علامه عین شفا در دونه اول شاه صاحب کبریت بندی نکاه حرت دو راننده رتبه غنی فیلسون ستر ذاتنی</p>

<p>تصور ایلم نوروز ایشدی عالم کتکار اعالی وادنی اولدی خرم دیده در کوشن تمده حده کتلف مننه وضع قدم تیس تخلف والی لطف لطفه صحن بخور بر بس کتاب مولوی بیانتساب تیر طوطی زاده قزاق حسا یه کسند من بون تیر شولدی تیر بلکه اولش قزقی بولدی الهام خد تیر کتده رفصدم عرض ایشکف بولعالمده قزقی بنده نایض بریم کتک کز قفسور شکایت بولکین بن ایزن کت سیاه پون ولی التفتا بولک کز سوز اولدی عطفه در انجا کتف داکت تانتا کتکاری بولیب حقیقت اوزر له مایه جانسه نظر غرایه</p>	<p>سویا ایلسون الله اوردو ار کتکار جهان برسون کزین ذوق و صفا اولدی ست ادا اولدی لطف کتف نار در بر ایدرک عوتقور معنی رکتکین عوفانی انجورن ضرب لطف هبط ایدر کتک کلان اب و حرم بن معلوم نه سر ایله نایله سیر طبع دن ابر طوع انلاق زبانی عبودیت بی سوفا بندی مایه بولدی اندک کتای نیند غنقا کتک بجزوم و صحن اویانندی مایه کتک یا قندی تیر شمع فرورانی دیار مدح کتده ایلم بولر نه بول با صحن نیزه اوستا کتف بد ایلم انرا بن بجزوم نه جاره خانه کتک اولدی نایله خلیغ لطف</p>
<p>نصایده و اصول اهل کدر معنی رکتکین غزل طرح ائمه نازه فکر و مضمون زانلیغ</p>	<p>نظر ایلم شهاب استکنا بنده اوجیلان دوز سب خلق عالم قار کونسنده قوی جهان اولش ایزن کز ان سن کتک و زاده شکار و صیغنی هر کسی عالم آکا کتک و زاده</p>

تسلسل نمور عالمه هوب در لیکو کیر روز و شب	ایده و غیره کسب آینه خدای کبریا
اککارا ولتر عفتی شرح سرفیضه خدای	دین بینه غیره هر در لوح بینه بی
فرط کما کلمه فرید علم و معانی لوله و سید	عقل و دراز بینه بد به کاشنسی فی قیولنا
اولدی خیزین هر طرف مانند شمشیر فو آتش	طوسوسون املی صفت صفت کین در دست کین
بولدی ای املی راضی آتوسون و حای دلی	اول ذات کسوسون شهرت آتوسون نهادون
دوسوسون و حایه مد فیقور او هر طولون فیسید	عالمه طول عمر ایدر طوسون اوزات بر
اقباله اوسوسون بر قزار اوسوسون فایسها	آل آصف عالمیبا عالمه هر چه کس
مغفله کراتیم بی کینتیمتیه مغفودی بهمان	یک مختصر اولدی عیان اولم اکرزه ادا
بحر خطه کفک ایدیکیم کورک رنگش بد	ایقدم بولے بوسکک بولنا بانه ایدیم اجزا
چون مشنوریدر مبرم اعجاز کویجه باوم	اول الفیقه فخر ابرم کیم اولمیه اماندکا
فاضل و زارتمه صحتی صوفیا کولوت وارتوت	
تقدیم کت بان متقی باومن دکمل حکم کسکا	
اولر قصور مشاعران واقفد راکا عازنا	بو قولم ارباب یا تقدیرین ایدر ازلها
خسکا معنی بنده سی صاحب کشف نیرنده سی	عبدو عا کوبنده سی نظم بند کت جانزا
مصلح اول جهری عجبیان اولسه ویرای	نامنذون اولدی دیکری تاریخ به مثل بها
عثمان پاشا باقرش اولدی سوز بر ویر	
عثمان پاشا بوسنه بر وال نوکلوری بیجا	
قصود مع تاریخ برای نظارت ایتد و نذرت سبب کیمیا	
اولر شکر و سبب نه نهایت هر دو آن	کوردنی خزه شهر جیده رحمت رحان

دولت ایدر اجلا لده و اتم بینه قیا سید	یکت پارتیه سوسون کینک ایعالم ایدر حضور و
اولر دنواز بنده کات کینک اوان کینک	اصح خلفه رایگان بولدر بولمظفره بر
یازدم برای اتقی بولدم بونکلدا اعتبار	
بولمظ جوهر آشکار الهام با ریدر بکا	
ما فی الضمیر سوسیم ایا به جوش بلیکم	اصحابین ندر عرض ایدیم زلفه اولور بولکا
بیکر کین ذاتی کینک کلدی بولور کین	انده اولوب سابه تکلیف تبت علقی بر صفا
حصن بلاؤ کت تمام عمارتیه قلدی قیام	اول ذات صاحب احسن تم توفیق هر دور لوز
اوزان بختن خالی عیش و اصف کویا	دریم لطف و عطا کیدا نه در دینیه ادا
ایریدی عجب بولور غیر بولدی فرجی نوبتر	بوسنه به ویردی نسیه فر اوصاف صفا
عثمان پاشای بی نام اولدی و زارتمه اکلکام	
جاننده اولسون ستم در در قی بویج عطا	
شان و زارت و انده تبارتیه در باق عالمه	تاریخ اولور سلاسله اولور اولور و زارتمه نظر
اولر بنید و جا عله ذاتیه بولدی اعتلا	ویردی بو کله لوفیا بون اشتباه
ذاتیه رالحی کیمیا بر جوهر عقل و ذکا	اقرانه نافع بر با ارحمها آشتا
کلدی و ز برین نظر بولکله باعون قدیر	تدبیر و رای و لیز بر مجموعده فهم و ذکا
معدی عظامی ذات کینک کور کور کتایک	ایتخر عدل ان انککله رستدر ایتو عدعا
اولدی بو سرحد اولور توفیق حقیر یاری	الغالب ایدر سوز و شری باشر فی الانبیا
تشریح کسب کیش لورودی بو کله ارتباط	بولدی کمال شایه اولدی الی دکت
بوسوسون بهمان مشوق جدید بطن اکلکیم	اولسون حضور ان سفید لوفی صقل و انما

<p>ایرستان هم به سرخون خایه خانانم کل بسده شاره و غایه هوز ما تیر اولدی دعایه بنسلاطک بنسلاطک شاب خالق کونان و اتم ایسوت دان ایکی تاریخ غرایع اولمچ بیت اولم</p>	<p>بکار برسد کی نملدی بو روزی حضرت زوان تصورم عفواید و بیلمی البت خندان کتور آیین کونایه کور کور کور کور بو عالمه ابد کون ساعت نوزده بی ورن بو روز مصراع اول مصراع کنه بی عزیزان</p>
<p>سبب برسانه جای مالیه زانق جا اولدی</p>	<p>۱۲۷۰</p>
<p>مع قصیده تاریخ سفیع برای بیاست مجلس والا صفوی بیست</p>	
<p>مکلام بیست یعنی صفوح بیست ای بیست یکم امور شعاع نوره نظام کلمه و ملتده دیر اصف کلمه تحقیق کامل دانان سزاوار کبار عمر در ذات کرکانه بو کافران بیست کورموت ریخت علی داماد همی اصف کورموت در دلتده که حق عفو ارمه مقدر ذاتی کیمی بو قدر همانا خواننده و انفق کمال بر بنه عارف بجایده نیت و ندرت رکعت هر زانی بویبری</p>	<p>نظامتون زمانه در معنی با بود نام اولدی مشهور کبار ره زانیه مقبول طرام اولدی فراست ایلمه بیست جهانده بو کلام اولدی آنچون مجلس اولار بیست یکم اولدی اوجا هر ذات کی بیست بیست نام اولدی بو کلمه و ملتده ذاتی ساس نظام اولدی بو جاییه بیست نصدده عام نام اکل نام اولدی دوامی زهد و تقوا ده بیست بیست نام اولدی قبول خاص عام ایلمه قرین احترام اولدی</p>
<p>شعبه بیست صانته زانی عالیسی اکا نویسی حق البت و دام عتصام اولدی</p>	

<p>ظهور آید بی نجه سنون و هرت تقدیم نوزده اخلدی غنجه زرنی بر بر موسوم بیست کلمه بیست بی بیس محزون کل صدمه کلمه سلطون که سراج بیست اول بر دی بیست بیان طلب فی التفکر کلمه بیست کلمه خدیو ذوالهم صاحب عنایت اولم</p>	<p>اولچاران مسعود سلطه نوزده نوزده بمطلف الله کوب سر تا قرب ایلمدی عجبی کلستان در و جانم زلفان هزار زار باغ دینه و هیچ اولمسون نازان وقوع حالی بر بر ایلم سکدن بری علی سستی فخر عالم نام اداس محمد فرزان</p>
<p>سبب بران عفت بیست نوزده بیست یکم نام دران نیت منم بد لغت نده عوزستان</p>	
<p>کمال صدق و ایت ایمه آنا قیده مشهور بو جاییه نقلی است همهمه الهام الهام الهمی زانده نوزده بیست بیست جناب درونی اولاد اولان بیست نوزده ایدوب خیر لیا بها نام و اکس نام اجره اولوب ذات کریمی ناظر اولان با یون نیکمن جاده خیر اکس و صاف عابسه ستانبول کورموت بیست بیست بیست انام سلمینه با دی خیر دعا اولدی مزینجه سفیق ایلمه سلمانه عموم اولدی دکدر عتصام اولان و هتا ایلمه نامی نیش</p>	<p>آنچون ناظر ما نیت اولدی اولی کلمه نوله حضرت بی سر بهر اولورسه زانده بران کمال دلت و ایتیا ایل اولم اولم اولم ایدوب ذوق و صفا اولم کورموت اولم کلن بیست بیست نام و اتم نازان اولم بیست خیر ایت عارف ایلمه بیست بیست بیون انام اسلام عظمی بیست نام اولم همانا طرز قیود سوسورت نیت نیت و ظلف ایلمه بیست بیست بیست جواسله ساه بد و دعا ایلمه در بار مبارک ایلمه ساه جاده صبر کلمه حضرت نشان</p>

دختر صدر زینب و ن زینب کبری و زینب العلیا	محمدی که در سوره باری بادی کرامت اولاد
خدیجه و مدینه و فاطمه و زینب و سحر و زینب	دعای خیرای بیک عالمه مرهم اولاد
اگر توفیق آنی که کس تا نویدی عاجز است	من سنده عقیقت و زینب العلیا التمام اولاد
افند مدد و نعتی را ایدم از اطراف	پوشظنوم بیان عجز اید سکنه نایم اولاد
بوسنکس کاغذ به خضر موی کرمین	کتاب سینه بدین تظلمه از ن مدام اولاد
	جسارت ایدم بقدر که مجلس بکشظنوم
	او ذوات آنجکس خفوی نیاز میده تمام اولاد
کز وجوه او زره نایج موی ایدم انان	که بر سرهای عینه میده بیکس نایج موی اولاد
	استاذ اولاد ری ریاست صفوتی بیت به بیت علیا
	ریاست نصیبه صفوتی بیت بکام اولاد ۱۵۷
	من نصیبه و کبر نایج صفوتی برای ریاست انان
بمحمد آند تنجلی ایدم ری لطاف سبیل	مقام مجلس علیا به کلدی بر تو و انان
عدالتی به است که در ایستیک سبیل	نوف و وردی و جا به بر تیره صاحب جلال
	جناب صفوتی بیت ای صاحب زای قلاطون
	کیا بر دور کشف دانشور بدرد اولاد خیره وال
بیکس و کسین بار سبیل و کسین اولاد	و دام شان و سلطه میده جهنده فانی انان
جهان و کسین همی دور به نصیبه زینب کبری	صورتی کاشیج تیلکو و ایدم انان
	وزیرین اولاد ای خان بیکس کسین سبیل
	بنون الکلیه عارف تنجلی و زره و انان اولاد

کرد و کسین ایچ طوبی سبیل در کسین کسین	ایدر اوزر و زینب کبری در کسین کسین
نواز نصیبه ایدم سبیل کسین سبیل	در کسین کسین کسین کسین کسین
بهم سبیل کسین کسین کسین کسین کسین	بیکس کسین کسین کسین کسین کسین
زبانم عاجز و ناصر در اوستجه سبیل	نایم عالمه کسین کسین کسین کسین کسین
دکسین سبیل کسین کسین کسین کسین کسین	و نایم کسین کسین کسین کسین کسین
ایچ صفوتی خا ایدم کسین کسین کسین کسین	کسین کسین کسین کسین کسین کسین
	بهین بر تو آرا صفوتی بیت ریاست اولاد
	بیکس اولاد ری ریاست صفوتی بیت ایدم کسین ۱۵۷
	من نصیبه نایج ریاست مجلس اولاد نصیبه کسین کسین کسین
خدیجه و کسین کسین کسین کسین کسین کسین	جلوی عالمه کسین کسین کسین کسین کسین
سهر بر کسین کسین کسین کسین کسین کسین	امور دولتی کسین کسین کسین کسین کسین
زبانم کسین کسین کسین کسین کسین کسین	جهان کسین کسین کسین کسین کسین کسین
کسین کسین کسین کسین کسین کسین کسین	جناب کسین کسین کسین کسین کسین کسین
اید و سبیل کسین کسین کسین کسین کسین کسین	ریاست کسین کسین کسین کسین کسین کسین
اورد میران عدل داد و در سبیل کسین کسین کسین	صفوتی عالمه کسین کسین کسین کسین کسین
	کسین کسین کسین کسین کسین کسین کسین
	کسین کسین کسین کسین کسین کسین کسین
	ریاست کسین کسین کسین کسین کسین کسین
	اورد میران کسین کسین کسین کسین کسین کسین

دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
هر عامه را بهی نصیب تیدی با عنوان تدر	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
سنتری اولش عطار اولفته کا کوب	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
نچه او ان در زمان شون حال بدید	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
کتبخسی مهد علیا اولدی بر حضرت	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
فانق امتثال و اقرا ن صاحب طبع اوس	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
میر مظلوم کیم اور کدو ح اعلا و نظیر	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
حافظ ناموس دولت خانای دین بان	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
رشته شان وزارت دانشه ستان قاری	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
دین و دینون دام صرف و قاجانوه	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
اسهل خلاق اولمش دانشه داد خدا	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
جود و لطف و مکره شصتد رتوبه کیم	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
اهل دانش انخی ریشه نزار بدین	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
تبعان اهل کف بیلور جو ذات دولتی	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
با کف کمر کاسی اولیم دانشه بیلور	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
دانما درد زبانه در دعای دولتی	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
علم شکا معنی اولوبنده شته بیلور	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
فاصله نینویسیم تاریخ جوهر و اسیما	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
اولدی مظلوم کیم اوبل خازن ایلد عابیر	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر
۱۲۷۸	دانشه اسهل اولو بر کتبهم هر کس بر

بیلور عیون	بیلور عیون
جهان کرسه لبر لولوز دانشه اوزان	بیلور عیون
کیم کزن انخی دهرت زید العمر در ذات	بیلور عیون
فصاحده بلاشده کمال علم و دانش و	بیلور عیون
دخشنده بولکیم فرانسه فانق اکیم بولید	بیلور عیون
سخا و نده مثال بر کیدر ذات عالیسی	بیلور عیون
نیام خاک کیم بکدن بود و غفور بیلور بوم	بیلور عیون
عاریون دولت سن بر کفنه دولت سن	بیلور عیون
قیوم کیم کیمز کیمز سیر اولوز	بیلور عیون
جود و لطف و عیون کیم سن	بیلور عیون
تیر تصدیق کف ارن اول خدیو صاحب غوغا	بیلور عیون
سکا و اجدید را بیلور بعد ازین خیر دعا اعلای	بیلور عیون
خلدی دولت من ذات علوات نئی دالم	بیلور عیون
اوله توفیق زبان رفیق و بهر کف اهرام	بیلور عیون
دیدی بر صبح زیبا ایلد فاضل قول تاریخ	بیلور عیون
نینه کامل نیس اولدی اکبر کیم پت ۱۲۷۸	بیلور عیون
قیومه مع تاریخ برای نینه میر تیر مظلوم کیم خدای مد علیا	بیلور عیون
خبر و دران خان عبد الغزالی نغمه	بیلور عیون
فیض ابرام خدای اولدی عیون و دست کیم	بیلور عیون
اول خدیو نقل باری یاریس و چه نظیر	بیلور عیون
سیرت آرا اولدی عالمده نوز کیم ایلد	بیلور عیون

شرف و معظم حضرت عبدالغفور خاکنف	جلوس میبست نانوسی اتیدی عالمی اسیا
امور دولتی عطف کنهرا عتقا اتیدی	اولیختت عالیخت عثمانی بربیب نذا
امور حکم و وقف بندگان صدقاری	ابدوب تکفیفه قمت ایلدی نصهر برباوا
خصم و مجلس احکامه اعضا ایلدی لطف	فداطون زمان بر آصف و دور ایهونا
سعی فخر عالم دار داد اور زبستان	
دیزر فخر صاحب کرم بیستای آرا	
بجه بیلیندوروم و انا طول حراق ایچره	ابدوب اجرای احکام ایلدی فخرت لایحهکا
کتابنده نظراننده کمال علم و دانشده	نظیری کلامت بر بر رخ بو عالمه اصلا
دیزر اکنف فوتمه شخیر راول اور دران	وکل احکامه اعضا لب زبستان لر دخیام
مورث ایلوب مجله امور متفنا کنده	ایده اعلان لیده عالمده دانم ذاتی نولا
دکتر یانان تقدیم اولی مارشال پنه پنه	سرور مدد بونظرم بے ناله ایلدم اعلا
ایستئم لیبینی شامل دیدم تاریخ غراکن	
و جهی مجلس و لایه اولدی مجله اعضا ۱۲۷۸	
قصده مع تاریخ توجیه زنده مشیری و مکتوریت ردوی ناطول بترین مصطفی پنه	
حضرت عبدالغفور خان بجه ان وزان	کوندا بیسون ناطر ارض سما صاحب ک
هر امور دولتی توندردی حسن صورتده	کیم مورث ایلیمدر ذاتی رب فقیر
ابتدی ترغ فدرینی بر ذات و لایحهکاش	دیردی نشور کیری بایدی نواع ک مشیر
مصلح اولدی انا طول اور و کاشک حالده	مصدق دار نامشیر کوندردی اولی انت مشیر

مصلحی بیستای صاحب ای ای تیر اتر	مصلحی بیستای صاحب ای ای تیر اتر
عسکران سول تبه ایلدی کوکلن سول جهان	کونست بیدر لیبینی اولدی کسبه مانده تیر
فرط تیر و بی عفت ایلد زانیه تصفف	لیوقدی ارکان کرا لجه اولدی اولدی
وصفی بکن منظر ایلدم حکما بیکر کیم	بیکده بر روح دن کسن بزندی کلکیم
حق مبارک ایلسون لوبرتبه و باکن اکنف	آصفک مانند ای اولدی بر سینه تیر
مخلصی کبسی اوله لوبرتن حق بیستای	ناصل اولسون اطلک لخوا منه نانی لیبینی
کونست بیدر رتبه کسن ناصل بیری تاریخی	
مصلحی بیستای مجدد اولدی مجدد ایلد مشیر ۱۲۷۸	
تاریخ برای جلوس بهایون بیستای سرفراز مراد خاکنف	
بارکات الله سوری مشیر تون طلوع اتیدی اور	عالمی فخر و تیر بین ایلدی اعضا ر دار
طالع دولت تحول تبدی بجم اسعدده	فیلدی روسن عالمی اولدی زوری زور ایلدی
شورس و عیضا اهدا دن عموم ستوم هم	آه واقفان برباکن مجله بردن اولدی ک
مژده لر نشور ایلدی هب عالمه صل جمع بید	دارت دیهم شوکت کتند کیم کیم سیر
اولسون اهدا دی کیمی ایشا و محسود ک	آل عتقا کنف حلوشان بیسون سندر
دانا فووز و نظرم اوله منصور اللوا	دمن دین و زره غالب لیبی لوبرت لیبی
مخوابده به خواهی غنا ق عالم دهر دن	بندکان دولتی هب اولسون لیبی
ایسون لوبرتینی رهبر خدا هر امرده	صدق قلب ایلد دعا ایلر اکا ایلن
بازدی کیم بر لوان ناصل فولی تاریخی	

اکا اول فرودان وادی برکس استانبول	بویم سزگون ک غزده کیم دفع خانیش
بجوری ره ارضط اکت استنک فرانیش	بوخیم کیم کت ککنده ادر کیم فرانیش
دو کس باور و شو فی نهی در دنیا	
آرا جوق بی بصیرت لخصه کلام کلام	ینا اهل در کت شمع شب آما تر کلام
جهانده شکل اولدی بوسی بو جا کلام	ایدر لخصه کیم بیوست بیخه کلام
	جواغ بیغ نادانانه بار در دنیا
	کورد بجه را بطاطاری دکنه قند کسفته
	خرا بار ای حالی دوزه ادر بیخه
	سکنمونه عائله قند دیوانه در دنیا
کوکل دیر بو فاضله و هره نال ایلمه	همایوی عوس بر و از بخوابت کت کت
کلمه کلام جهانده خاره عائله بلزمنت	صفیان جیکه صد لاکر کل ایلمه کیم کیم
	کیم بصد بوم شوم غلغه بر لانه در دنیا
	تخمین صراط غزل بو کت زاده آمدی بر نوم نوم
دل زار کت هزاران اه و زاری داریم بو قدر	دیکت عوضا الحبت ری داریم بو قدر
اوغلا کت بکام جوق اکت ری داریم بو قدر	اکریم باره چیکت انتقاری داریم بو قدر
	اکت هر در عوض انتقاری داریم بو قدر
علا نقدرن بری عهد خلاصیم بر بو عالمده	نور دیشیم نه بای و کله کیم بو عالمده
خرا تا تبار لجه رصفایم بر بو عالمده	عجب فقر کسنا برینا کیم بر بو عالمده
	جهانده هر کسک بر کون کاری داریم بو قدر

نوسنه کلدی اوله عبدالعزیز خان سعید ۱۴۸۸	بجور کیم سیل کیم و کت با بکنی سالد ۱۴۸۷
جوسال اوله بکارت داتا عبدالعزیز خان ۱۴۸۸	خواجه اوله علی عبدالعزیز خان سعید ۱۴۸۸
کلدی خان عبدالعزیز بو کس کاسید ۱۴۸۹	همایون اوله سعید بیک عبدالعزیز خان ۱۴۸۹
سعید عبدالعزیز خان ایله بو کس کت ۱۴۸۹	کلدی خان عبدالعزیز بو کس کسید ۱۴۸۹
بوسال من و دودا سعید به عبدالعزیز خان ۱۴۸۹	سعیدی اوله خان عبدالعزیز بو کس بوزان ۱۴۸۹
نوس کت کت حکامی اوله عبدالعزیز خان ۱۴۹۰	همایون ایله نوسلی علی عبدالعزیز خان ۱۴۹۰
سک نوسمه و ابده عبدالعزیز خان ۱۴۹۰	بوسال ایله سعید بیک عبدالعزیز خان ۱۴۹۰
تخمین صراط غزل جناب شمع جوم	ابدلی تخمین صراط غزل
نظرقیم شمع غیر غیر عجب اف نه در دنیا	صفیان کیم شمای عالمه بیکانه در دنیا
صوتی بون اسی بون جیم کیم کت کت در دنیا	تخمین صراط غزل جناب شمع جوم
عاریت کسستونا بر و برانه در دنیا	

بوز

دل زارده بود وظ محبت اضطرار بدر	سافدن انتقال بخش کوه کوه حکمی جا بدر
دل بیچاره به مانند عطف عشق سار بدر	بنی محمود ابدان اول دوستی لطیف از بدر
جهان شایعش بر سر و عشق اولقطه بردانه	بیلو کیم آتش غرور و درخش کی کستانه
جهان سگده کی کند ی هاسلی جوق بود به دیوانه	نفاض زبده عاشق کنده بر آتش نارسوزانه
دیش باق نسیع فراموش نزاری و اینم بود	
خواب نکت فیض لوله کی کون کبی برین	درستای روی و ما محبوب عرض عبودیت
اولو ز می بودند او که ده جانه درانه نژاد	کتاب مشهورین ناکت آتش دلی لذت
	کو بر تو آتند آنکف عاری و اینم بود
	تجسس طوف غزال بر تو پست می حرم
کهنه ام سگاس فرال دیبا بر استور	بهنی نخرس دم بریز کل دیبا بر استور
بزه ب نکت بد سگس بی بهنا بر استور	کل اندم سگاس هر زینت دیبا بر استور
	یکی بود دن بد ان ایگه رخا بر استور
	سین جینتر از به سورا که کار جو به
	عاشق زما از لای باسن و سید به
	سرد نا زم بزه ده سیر و نهکس بر استور
بول نور می خطا رو بکده اولان زینش	کور دم برد می بن بو بده ا آرایش
حکف احب بند را بن سگاس بو آرایش	دو زور جا ما اولو آرایش کس فرایش
	کریم سموره بکم کلکی زینا بر استور

حرف و شتابی در نما غننه عطف بندم آنکف	عرض حال بکده کوه بندم آنکف
محرمانه بر ایکی سوزنی بندم آنکف	هوشا تبار نی طوغر وی بن بندم آنکف
	قلب ای دیبا بر استور
بر تو ایتر بلم بر جانم ز کین تخصیص	ایگه اول شه بود جمله عرضی تخصیص
او ما ز زایتری بینه کسب تخصیص	ناضکاف فنی انبیه دن آتیک تخلیص
	تیکر کشف سگاسی شوخ دلارا بر استور
	تجسس طوف غزال شیخ جناب دکا می حرم
سگک عطا غرور کت جام خداری بود شد	بکلر جمله عشق کف بو عالمکون اوصاف شد
هلا که به بدل اولد یقینه عالم جانان شد	اگر چه کوز کز کت سخا لاسن فریاد شد
	اولد که کو بیبا شیم در کانه طلبان شد
اندیم سگاسه سگس بی آتش کی باذی	جانکف کوره کی جشم ز بدن سگاسه اندی
کوران آه شتر با دم صاف نو تیر بو خا ذی	بو حال جهل کبیر تیر شون خلق جهان با ذی
	کوکف بردا نه سیده خال اولد یقینه بان شد
نکا چشم سگک کند به کت عاشق کله	آنکله سینه حقی بر بر ز جمنک کله
کربان سگس کون عاشق لب جان کله	کوران بر کز جانکف م جانم وقف جانکله
	آنکون نور عینم کوز کت کانه بو بان شد
کوکل جمنون اولوب دست ملاذت دوزن بر	عشق کرا عاشق ایگس سنده اولو کیم
سگس ننده آه ذالایله اول کتک بر	مخل ایله پارکت جو تیر به طلکونه دیبا بر
	بو او بده بی کند ی کی دیوانه صان شد

کشتن برار مجتبه اگر عصبانم	بوظیفای بی سبب کت ایدم سطلانم
عصفا بدوب حرمی لطف ای که نو نمید جانم	سکاه عرض تیره واردم ابدی حال نامم
بعد ازین جان کبی خفا ایدم عهد اوسون	
دیکسبیدی بکاسم و نا دارلمی	رود ز شب حصار ایدم هم سکا نذ کانم
سکاه لایق کور هم بن بودل از ارمی	بود بار باب حجت اولانک دارلمی
هیسکت خفتکه اجرا ایدم عهد اوسون	
دو دیوبوب و عدت ازینک زنی خیاره	بجسب لوسون عجب بودند رازار و صفا
پیشدوری در خفت دلی بزوق و صفا	اگر ازین سکا ای ماه بکا مهرود نا
سندان اللهم سکا ایدم عهد اوسون	
بنده بوظیفای اوسون با برین	فاصلای خا کت کو هر نطقش آنا برین
عرض ایدم کور سون دل از کت ارمی	اوسون بار دخی نظم با خفت کار برین
خاک در کایه ایدم عهد اوسون	
تجسس سکت غول اندرون و اوصاف مرسوم	
دور کور بوقولیم بر کسب جان اشته توکف	بوانه ایدم نذ ایشیلر طامشته توکف
استغزرا حیل کچون آن در زمان اشته توکف	آراز سبب سغه چه بر نام و نطق اشته توکف
سکاه بنده هم اکنده ایدم عهد اوسون	
کوکالی اری بری از ایدم عهد اوسون	اوسون کبر ایدم اطوار شماره مهر سکت
بویس غوز سکت نطقه دوباره مهر سکت	سکت سبب تیره بینی دار ایدم کاه مهر سکت

سکا

سکاه سر بار ایدم عهد اوسون	سکاه سر بار ایدم عهد اوسون
دارسه عالمه صلا بر کبی صاوت خان	بن کبی داله و والد کت اولر سفتیق
ایلیفتیش کر کسرت ایشک بولک اوجیق	احزاز ایلیم سن جارسودده بازاره ده
آره صور سکا از اشته جهان اشته توکف	
نا عیقله بنا ربوق نیجه دیر سن حکوم	سکتا بچون کچه کوز نذ نیجه صفت حکوم
سکاه عرض ایدم چکله آه نلوم وار نلوم	نیلوم سوبله هم کیمسه بن در در هم
برای نجه لوانده جان اشته توکف	
واصفی نذ عرق کت کت فید ایلیم	جا کت نه سکتی کالای و صا ایشیم
دار سید بر اکا کوز توکف ای کویولیم	اولوب اعیاز ه آنه نا غله بودر بویولیم
عاشق اشته ایشکنا ای نازه جوان اشته توکف	
تجسس سکت غزل صاحب نذ کت اشته ایشکنا ای نذ	
سبجا احتراز ایدم کاه حالت اشته ایدم	دل عاشق خذ ایتیمز جکت ابر اشته ایدم
کلور دشت جهانه تیغ نذ خرف اشته ایدم	همان کوخان او قورین ایتیمز نام و نطق ایدم
او کت اشته ایشکنا ای نذ اشته ایدم	
عجب مانوس عشق اوستم ایشکنا ای نذ	سنا نیوله ایدم و بر ایدم سکتا خور ایدم
آلور دشت جیبلی نوز بی مهر خرف اشته ایدم	نذ کت اشته ایشکنا ای نذ اشته ایدم
ایدر اوجوبی دشت بر کیمسه اشته ایدم	
ایدر هر قطره سی بر قطره دیکت در دیر ایدم	نذ فالتو نطق ایدم بار باب دانه اشته ایدم
اولور دروز فزان بار ایدم دل و اولر ایدم	ایدر روز و شبی بچو کت ایدم آه و ایدم

مهری صاحبہ نیاسی عازنک		بوسیدہ دربار اہل شکر کی بوجھ سے	
اہلی نائل خان صاحبہ درخول		ہر ماہ سے خدایا بولینوں	
یونق نزاریہ ناسی عازنک		تجسس نزال دیکر حساب شیخ لایہ کوشکستہ	
اوکد تر عشقی بلین ز جان اولزنگا		ہر ماہ نہت نامی تر نہمان اولزنگا	
منکر وحدت اولد ہر زمان اولزنگا		بہیل کلارا عشق آشیان اولزنگا	
مع لاہوت انجون برکان اولزنگا			
یادہ المذکر دم سردی دل خالہ ہفتہ		باغبان عشق باغ شوقندہ ہفتہ در	
سبغ رحمت ریاض نیکہ ہفتہ در		کلستانم نازہ مارہ کلارہ ہفتہ در	
آوردی نوبہا لایم حزان اولزنگا			
مایم ایلد ہریر اولسنم نازہ لایم		کسیلہ بولر دوجہ دوجہ کور دوجہ عشق	
زان ایتیز سلیبہ نولر لایم اسگوشا		یونہ ڈلندہ فال بندری بی ستار عشق	
دھ صافییم عکس اتخان اولزنگا			
در دیکہ ایتم امید غبار دن در مانی		کیمسہ بہ نکش لایم سردل سوزانی	
عکس اولدہ واقف ایتم عالم جانانی		صورت کسیر ندہ ہنہان ایلمندہ جانانی	
سیرم صورت ندہ جان اولدہ اولزنگا			
مولو بلر لایم در دیت نہن کندانیم		خرنیز سبب بند لایم جان ورن دولانیم	
نہن لایم جتدہ عجب ستانہ ہم		ای نزاریہ شیخ وصلہ بر بقار بر دایم	

نصیر شکر بولر عاکف لکرائندن		زبون نیچہ قزاقیم بر دہہ بیکت سالی	
کتورم بر زمان کور خیا کردہ بد نامی		نیم بولر زکاکت کستم بر زور زانی	
یکاکدرد بان کچہر چاکف قرائندن		نظیفی مجلس جانان دن دور ایکت استر	
حذر ایتر آو کا فرا سندن کیم جنج		دار ایسہ نھلا بغیری جاورہ لایم کوسر	
ریب بر نشن ہجور اولسون خانانندن			
تجسس نزال جناب شیخ نزاریہ قدکستہ		زادہ اولزنگاشناسی عازنک	
یونق ریبا یہ ایتماسی عازنک		شیخ وحدت طبیبی عازنک	
لور عشق انقباسی عازنک			
اکت بہ زکدہ لایم عازنک			
عشق ورات دلہ وزیر شکر جان		صافدر ہر کتہ دن ایل ونا	
برلو ذات غلار و شکر صفا		دلہ بولر قدر ذرہ باسی عازنک	
کنز مخفی کیمی کیم ستار اولدی		شروعی اوکرتوب رد اولدی	
حکف عکس نندن تہی بولدی		شش جہات لایم مقید اولدی	
غیری مخلوق اولدی ناسی عازنک			
کچ ہر کتہ کتہ کتہ توتہ		عاشق بولر اول کتہ کتہ شفیق	
کیم اولرسن لطف و شفقت حق		جان ایلد ایلر شماع قول حق	

تأملی بنی سیهب الدین در بکا	بایه کبریت اعر جرمی در بکا
بر حجاب ساغری بر اشکری در بکا	
بیبلی سید کبری زیاده نیت بیبلیوب	سینه ده بر داغ اجوم خار ه نیش بیبلیوب
دل همان پروانه دوش در انده عین بیبلیوب	شع سوزان بیبلیوب هایت بیبلیوب
بوستغای کوستره ان جانده فی در بکا	
بهبه طود تم صادق و مخلص الایجانانی	ایشیا ز غریب انیم کور بدن انخوانی
ابو یوله غم ایله سیدیم شمدی حال شانی	یوقدم نیش طیبی بیبلیوب در ماغی
دست لطف بار در جار بهی در بکا	
دل تاملی بدر هر دم جهانکف فدر که	بهبج طوفنرمی غوم دهر غلکف نکدر که
استنزدل مشتکف بر دم کرکشف دکر که	سردی فدرکف کوروب جانم هندی بچو که
کفن جفته کیم کشت نردی در بکا	
نیک و بد احوالی در ک نیش در فاطما	یار اهل صد فی تمیرا بیم بن خالها
کوفه بزان عقله قویب سدر ابتدا	اولیوم دو کدم طرابت جهانه نایبا
دوستکانه جفت جمله دان ای در بکا	
تجنس نزل کبیره لی آتوه لی زاده خاتم قد الله علیه	
جهان سسکف نمانا ایدمه جونی کولک	سه عالم بود در فردا ایدما دوشکف و کسدر
جانکف سبز سوزون اهل لاک زکف اولک	کوکلر بر بری بر جهله سوزون کف اولک
دل زارم جویع طرکون کونکف اولک	
سکف در بان باغکف لند عالم کوجرت	بود کلو قنبالا بکیم اولک طالب خدمت

حالت وصلت صفا کسندر نغان اولک	تجنس نزل جناب شیخ غالب مولوی قدس کسدر
هزارکف اولک زار می کشت نالک طرکف	زکفن قمری طوریونی باغدر و حرام کسندر
وزان اوزره موکتی زار ابر کسندر	کلور کشت کلره زمره زار ابر کسندر
یلور کشت کبرکشا اولک ایدمه جفته کسندر	
قونغی شیخ اولک در ای حالات مشکوز کسندر	ایدا اولک زوی بر سوزو والم اخبار کسندر
ببید اولک زوی بر دم انتشا بار اوزر کسندر	جلاد و سوزا اید ای بیج محبت دلدار کسندر
ایون تکلیف جنس زار له به هر دوش کسندر	
سرا با نواصولی بسب یلور بار ایدمه نیشان	جانکف اولک غلغله صاحب و نیشکف بر نیشکف
زویغ و زول لاهل و انک کشا اولک کسندر یوان	بجز کسندر و کوش کوی جانمانده فدر قیل جان
جیفنر جامه اعر ایون کسندر قنبر کسندر	
یولنده نفاک اولک کمال و نشان و نوزدر	جانکف کسندر نام نیک عالم لایحه رفقدر
دل اولک فاده صدق ایدمه اخصا کسندر	سکاکه عرض جفت سرد کیم جان جفت کسندر
سوخ از منکف کفدر و عواسی بر کسندر	
مجت نیشنه واقف کلدر نزار به جانل	فالموردی و بید کیم اولک سیدی اولک کسندر
اکر بود کف نیشنه نیشنه کسندر کسندر	ایر کسندر بر تو جانل ایچ کسندر کسندر
کسندر کسندر کسندر کسندر کسندر	
تجنس نزل کسندر کسندر کسندر کسندر	کسندر کسندر کسندر کسندر کسندر
خواجه کسندر کسندر کسندر کسندر	ایبوی کسندر کسندر کسندر کسندر

دودمانی چینی در غارهای ابراهیم	اولی در دستنمای کاخ صورت نازنین
باصوب آشوب غم بگردان بجزوب	بوج کوشنہ دخی ناب جشمک دوز
ایدکس هست ریشہ کجہ لرزم و شب	کوکس اغیار ابدہ بانکسی ہم نیم شب
فاضلاہن دل ایکن کاکدوش	عاشق کشف بغوی کباہ نف فرزند دوز
آدم در دجوت دخی برامند	سویلو حشرہ اکین بونہ کوزک غولند
بندہ کدہ آن طلق بندہ کدہ زلمہ دوز	درد و صافی ناب ریشہ کج
تجنس غزال و کرباب کوشنوی خندہ تقدیہ	کوشنوی غنی بولوب و صوم امجد کج
بزدلہ اغیار واد صبرہ نیام ایکنہ کج	الوب اغوش رام یاری لیم ایکنہ کج
کشف دست و لیس کشف تکلف غم ایکنہ کج	شام غمدہ بار نہ عزم مرام ایکنہ کج
دشمنہ مشت ابدوی اولسہ دکاکاسیر	اہل و صاحب ہند کوکیو صاحب بر
بایغز نایبہ خصیل کام ایکنہ کج	بایغز خندان کالین ارضیر
مطلب و مالک کشف برانسخت	غنت ففسہ جانمقدون فراغت مستغ
کوش آلودہ صبر ابدہ غلت مستغ	سبہ سزبان بارہ فکون مستغ
آرزوی نفسیہ سہل حرام ایکنہ کج	اہل دانش خاطرہ المہ بوز انکار دوز
عقل فاعلان ایزتہ ہستہ بوہر کار دوز	

بوجھل عام از بوجہ بودہ را شاکتہ بود دوز	بزارن فری سر دستنمای ککش عفت
دل آشوب نہال قامت سوز کشف اولسہ	
دوست کج کشف فی سالیج اولسہ بوز	بہبہ لطافت بوز بل باغ کشف انشہ سوز
دوست صدف و غیر توغلی و لکش کندی بوز	خلاف طرا بوز و قاداری بری جہر
عذر نوز کشف بندہ / محرز کشف اولسہ	
ندوبو قامت بچو ز سندنہ بولہلال ابرد	بلادر کشفہ رو بکدہ کہ او نغفل بندر
بزار ناز ابد صبح و کس فزینگی آرزو	ایلسون موزخ کک ککش کلک کندی ابد
دمان غنچ صبح خندہ دمنہ کشف اولسہ	
بود بار با سب کشف عال شاکتہ کالی کالین	ایدوب خار سندنہ انایکنہ دوا دوا
شان کاش سوزیدہ ایزتہ سترنی زان	تکلف بر طرف سدا کشف کالی کالی کالی
کشف بکشف جانہ خاتم تو کشف بچو کشف اولسہ	
تجنس غزال سلف السواد روم راغب بکس جزہ تقدیہ	
بوج کدہ با کشف توفہ و قدر سوز دوز	بر کشف نیم تجلیسی بو تو کشف دوز
دفع مغربی جہانکشف بوجنا بکدہ دوز	صا کجیم دائرہ سنجی کرامندہ دوز
اہل جود ابدوی فیض و سائلہ دوز	
دور بینی کور و یکیلہ جام کشف	نہج سوزنی کلور عاشق کشف زہ کشف
تاسق و شخندہ فالہ از ای بوز کشف	آب و ناکندہ دارا فرغ بکدہ کشف
بکدہ اندوہ ابدہ غم ستر کدہ دوز	
عاشق کشف مکد ابدہ ایسی جانانہ وصال	ایغز لکشہ خیال بکشف آکار عمار

چونکه بر سنگینه در سنگینه شمس و جماله	نیل ستارچ انگلی ار ایش سوک کمار
ای ندیم بر نیز زب دکان لازم کما	
تجسس نخل بوکت دم مصطفی نامی رحمتا الله علیه	
دل عاشقده در با دایم نبایا اندر	
هرای کاکل جانان بله ز نیم برین	
کوکل بر چو کشف شعله حسینه سوزاندر	
کمر کتر شیرای آفت صدخرمن جاندر	
او خوزین خوزفت لمن برنق تجسس عادت	
عجب خدازین آکزکت اول سنا جهنم	
اوستایانیکه کیم نیست خون نهیداندر	
شکل کلکی بندی خرابه زار اولی است	
همان بر نیم نکابه راضی اولوی و بریدی	
نوله چاک کریبان پنجه لوسه رحمت	
نق ربابه شغه جادوی جاکت زنداندر	
اوسرو نازده کشفده کل تراختار ایلر	
اوشون اولی شغه دامن هروری در ایلر	
کمر جوج نوک پنجه خوز نیز موز کادور	
ایدر سوسای عالم شغیده هر کالی سنن	
نوشکده بند و ابرکس عجبی فاضلی سنن	
اوست کیم جین زلفی رفته دار دین وایاندر	
تجسس نخل سوسه و مدی رفته طبع	

بوکاکایج خارده بلنیز کیم عیبت الطوار در	کر چه کیم اوظا عن صبر ایکنک و نوزدر
کام لاجون کردونه اما ایستام ایکنکد کولج	
نامل مال واکه ار اولد یغیون نیکسون	متنع دنیا یی اعمار اولد یغیون نیکسون
فاصله بر حال دسوار اولد یغیون نیکسون	نابت دلداره چون بار اولد یغیون نیکسون
چونکیش تمام کام برین استزام ایکنکد کولج	
تجسس نخل سوسه و مدی رفته طبع	
کامل کیشای دلداره هزاران لازم کما	ایله صوبیدین حدزون عاشقا لازم کما
یعنی ایلم اهدوم اولور کشف دستان لازم کما	چونکه بیب کس کل بر کشفستان لازم کما
چونکه دل نویب کزاکت دستان لازم کما	
نوزد کشف انفس من البت عیبت است ایکنک	چونکه طالب انفس بد کشف است ایکنک
بر پنجه و مزدم کشف امداد کیک	نوجوانمن عالمن تا کیم کورسون یار کیک
دخی بکت بر اولدن بر نوجوان لازم کما	
ببله باق خار خوز اولد یغیون نیکسون	عاشقی بچاره ده دایم آرا می لیم من
ساقی بر محتاج اولد کشف کوز ایکنک	چونکه تیر بجو ایله اولد کشف دشمنان کما کولکل
کشف چور کشف کشف که بر فاسی کمان لازم کما	
اولی ان شمس بیلورنی عادت خلق جهلا	نجه آنر اولد یغیون حسن و عیبت کشف نیکسون
اولد یغیون انده اخلاص و حقیقت نرس	وصف لعل بلر بر کشف کما کشف بیان
سجان و لغف سیر بر زبان لازم کما	
فصل اولی ان شمس آهسته بقره قال	ایله سلاف استیضاحی برفتن اتقال

بویله شود بریده بی اول قد بود بویله	هر نه ایند بیه بکا اول کوزی جا دایندی
دل بچاره می نغشته او مهر و راستی	در صورت کم کاشنید انجی کم خوانیدی
کسته زلف سمن بونی کم بایندی	
نخچه بکفت بند هسی وار در او لود کاکهک	جوت الوردی بکا صغنه باقی الیکف
دلبران بجزه عجب واری نمی اول کف	سرود غیبی کوروب دیده لرم اول کاکهک
دل نغز آرد بر کم آقیدوب جوایندی	
اشن حشقی در لود بویله شویله نا بتر	ایلس لومعه کمر حاده قدرت نخر
ایکله بردنی گلفی او کوری نغیر	ایتم اغوش ضالده میاس تصویر
صورت جسمی احوایله شما بویله	
مجلس بار اول و لوز و علفی سرشاید	ایسوب بکفت دیگر کذ بنه بنو کساید
چکله آباب حقیقت آنه دبستاید	عالمه صانده دل زاهدی سرکتاید
ستلر و جویله بیجا نه ده باهوا بیدی	
دسیم بجز برون خون خالوب لسته نغز	نکف عشقی او هوا بلوصالوب لسته نغز
فاضله مطرب دنه دلده جالوب لسته نغز	طبع آباب معارفون لوب لسته نغز
عامی بیه کور نه او اسخ سکنکو بیدی	
نخمس نزالک شاعر عارف مولوی نصیح دده قد کس تره	
دل بچاره عجب صورت درالن سمن	باعث دون وصف مانع افغان سمن
قد بر قیسه که کران لعل جزین لسن سمن	سخر با ده دکل مهر جزین لسن سمن
خرمن عقلی با نان لسن سمن لسن سمن	

برکت واسر کرمی عالمی دیوانه ایدون	واعظ کف بند بنی مانند اسف تیارون
شندسی پرفتنس اولی لست نیا بدون	مهر و ماه و کلکی کند ویر بران بیدون
مجلس مهر و بر شمع زود لسن سمن	
عاشق کف بدین ابله بان ایدر کف نالنج	لاراکین سنده بو طالع ایله بده سدرنج
ناکوت لورینه اصحاب دل اولش لاج	برسکف کببی فنی دلبر آشفند مزاج
نخچه دل جمن ایدر طرفه برین لسن سمن	
کورد کت بن کبی بود هر ده یکیم نمنی	ایندی برینم ککف عاشق نمانده بنی
دیده اسنده برانفس سمنی خلاق غنی	هر کورن لوطی کوبا اولور ایله سمنی
صاف بر آید طبع سفند لسن سمن	
اولدی الهام خدا ناملیم بولطی مانج	طایغیر سمن استر سمن استه بونور لوج
برین ککف بند کسبوز ایتمه نلام نصیح	سکا مخصوص بودا دیده نخل طریح
سمن راست بولیم رود ده سمن سمن	
نخمس نزالک شاعر عارف مولوی نصیح	نغمه دل نیضیاب اولور سمن کبر نغز سمن
نخچه صاب دل نالنج اولور عکف سمن	کجری عاشق شیدا بو کونکی کورن صغنه سمن
دل نور دیده قور بولن نه ممکن بنلا سمن	نغمه دل نیضیاب اولور سمن کبر نغز سمن
کسب کور عارف آزاد کف شفت به سمن	
توکلی با نیه مر بو طالع اولی جمله دون اولی	جماکف بولید در حال کسب کرمی کرمی
بولی سینه زین الیکر ککف عکاکر ککف زما	بین هر کار می خفون طالع بان نم ایلم بوزما
ضلوه دله اولور رابع سکا کت کف سمن	

نخل سبب لطفه ابد و کبریا	استقامت در راه حق	نخل سبب لطفه ابد و کبریا
او کس عالمه و یادم کاری آه ایلهوا	حضرت شلای رونه بند اوله عشق	او کس عالمه و یادم کاری آه ایلهوا
آنکون سیز دره سیم زیادنه	تجسس خال بکر رسو کی شیخ عفت کدره	آنکون سیز دره سیم زیادنه
جهت کف راقن کور ابد اهل باصونی	عذاب آخرت در اجت ابد عیون دانهدنی	جهت کف راقن کور ابد اهل باصونی
ماریکلر بولش چیره راه باجا صوفی	نه چاره آلامش عشق و خشنده صفا صوفی	ماریکلر بولش چیره راه باجا صوفی
او دین زلفه بیخوب ظاهر و کس متلاصوفی		او دین زلفه بیخوب ظاهر و کس متلاصوفی
اولو نور ظاهر ریست بولش عقیده صفا صوفی	ادوم علم باطنده نه حکمت رکذ صوفی	اولو نور ظاهر ریست بولش عقیده صفا صوفی
طور کس سجد و حجاب آرد بر تملر ما صوفی	بزیدی التزام ابد آنکف کر بلا صوفی	طور کس سجد و حجاب آرد بر تملر ما صوفی
کچو صوره اولور کابوس دش زمه بلا صوفی	نابور	کچو صوره اولور کابوس دش زمه بلا صوفی
ناتشای جال باری کو کلم کیم املر	نات اتمش بولوله منکران بیدار	ناتشای جال باری کو کلم کیم املر
عجب یعنی ز عشق نیچو مدد ملر تملر	بزی کسست و صرا با شایان حام زان تملر	عجب یعنی ز عشق نیچو مدد ملر تملر
سکا صحن باصوفیه بی منزل آصوفی		سکا صحن باصوفیه بی منزل آصوفی
سکا اولر اشد کی انعالمه کو یا مستورین	سنی اول سا با لطفه نظر بولور سبب	سکا اولر اشد کی انعالمه کو یا مستورین
صا نور زلفه کسکف آدینه عالمه نظر کیم	ادای شکر برین است مشکو کیم بزم بزمین	صا نور زلفه کسکف آدینه عالمه نظر کیم
اکر بزم بزم ابد کس و صفا صوفی		اکر بزم بزم ابد کس و صفا صوفی
خبر دار اول نصوص ایلر عادت نبوتان	بمورث الهی بی اولو اهل خشنده	خبر دار اول نصوص ایلر عادت نبوتان
صفتین ایلر نخل منوی ایلر طیفدن	ایم اهل عفت صفت صاحب بزمین	صفتین ایلر نخل منوی ایلر طیفدن
ابد و بلوار زنده و اتفاق	انکاف صوفی	ابد و بلوار زنده و اتفاق

تجسس خال سبب کما فتنوی ابد ای قدر کس کسره	جان ندان ایلر بولنده دانای زبانه	تجسس خال سبب کما فتنوی ابد ای قدر کس کسره
منظر در امرینه زرا آنکف در باند	اول بری و کیم ملاحظه کسکف طایفه	منظر در امرینه زرا آنکف در باند
کلم آنکف کجسدر زمان زبانه		کلم آنکف کجسدر زمان زبانه
عاشق اولر اولدی قی منکر سو دای عشق	غایتی بونی اولقد ر سخلیدر صحرای عشق	عاشق اولر اولدی قی منکر سو دای عشق
سوج اولر اولر فانا ابد در لدر که دیای عشق	سوردی کجسون بونین سدی هم بر لای عشق	سوج اولر اولر فانا ابد در لدر که دیای عشق
دوغری دیرل هر زمان بر عاشقکف در ایدر		دوغری دیرل هر زمان بر عاشقکف در ایدر
عاشقکف ایدر ای دل بولیمه دنیایه یان	باش نیاس ایتیمه کوز بدن بجر اهر اقرن	عاشقکف ایدر ای دل بولیمه دنیایه یان
عالمه ایلر زخم و جهه بر کز بان	لحظه لحظه کو کلم اولدندن نزل در جن	عالمه ایلر زخم و جهه بر کز بان
قلوه نظره دو کد کون کشف ستمکف تا ایدر		قلوه نظره دو کد کون کشف ستمکف تا ایدر
صبره طاققت بولیمه بولوله منکر کینکوز	عاشقکف ناله حاکمکاف اهل ایتیمکوز	صبره طاققت بولیمه بولوله منکر کینکوز
عاطلر بارب عشق بر زمان اینجکوز	جا کوز کس سوده غنغشندون عیب اینجکوز	عاطلر بارب عشق بر زمان اینجکوز
کیم جنون کلزار کینکف بولر کل خشنایدر		کیم جنون کلزار کینکف بولر کل خشنایدر
نامل اولر لیزی عجب اهل کسکف ایتیمکوز	بولیمه کابوس کینکف ای دور شریک ایتیمکوز	نامل اولر لیزی عجب اهل کسکف ایتیمکوز
اهلی اتمش در الطاف بی با کیم	ای نضوی اولد کیم بار ایدر بار اتفاقکوز	اهلی اتمش در الطاف بی با کیم
آغذ کل زار بولیمه زار اعلی انکاف ایدر		آغذ کل زار بولیمه زار اعلی انکاف ایدر
تجسس خال سبب کما فتنوی ابد ای قدر کس کسره		تجسس خال سبب کما فتنوی ابد ای قدر کس کسره
او حسن عالم آرایه کمال عرش ایتیمکوز	ن زبانه ستمس فقر تعیبت ایتیمکوز	او حسن عالم آرایه کمال عرش ایتیمکوز
قودوز دنده ستم ای شایسته ایتیمکوز	لب بیکون باریک اتمش جام عورت ایتیمکوز	قودوز دنده ستم ای شایسته ایتیمکوز

تجسس خال غصیده کبریا از ده آهسته به قوت ملا رحما الله	صفا کف و قند صبر و نهامنا پیسایغ اولنگو	جهان نور و زوره از ندی شدت سبایغ اولنگو
بهار آبا سدر بر کره جا ناغم باغ اولسون	بهار آبا سدر بر کره جا ناغم باغ اولسون	بهار آبا سدر بر کره جا ناغم باغ اولسون
سعد در محبت الهی صبح فرج بیجا	سعد در محبت الهی صبح فرج بیجا	سعد در محبت الهی صبح فرج بیجا
سویدر جزو الایسک آکا جو عمات	سویدر جزو الایسک آکا جو عمات	سویدر جزو الایسک آکا جو عمات
ارون که کشور مکنا اولور که آکراس	ارون که کشور مکنا اولور که آکراس	ارون که کشور مکنا اولور که آکراس
کلوب دونا که کولکم باسون آتا بر طراغ اولسون	کلوب دونا که کولکم باسون آتا بر طراغ اولسون	کلوب دونا که کولکم باسون آتا بر طراغ اولسون
نکاه اولنگات سینه که محبت مزید اولدی	نکاه اولنگات سینه که محبت مزید اولدی	نکاه اولنگات سینه که محبت مزید اولدی
خبر دار ایسک با دای ماکت رو فوید اولدی	خبر دار ایسک با دای ماکت رو فوید اولدی	خبر دار ایسک با دای ماکت رو فوید اولدی
الرحمت تو ایدر از باب بارای باغ اولسون	الرحمت تو ایدر از باب بارای باغ اولسون	الرحمت تو ایدر از باب بارای باغ اولسون
عجب بیلریمی درد عاقبتی نالان سیدای	عجب بیلریمی درد عاقبتی نالان سیدای	عجب بیلریمی درد عاقبتی نالان سیدای
اگر رم اولیبوب بر کره سوال برس ایسک	اگر رم اولیبوب بر کره سوال برس ایسک	اگر رم اولیبوب بر کره سوال برس ایسک
مقدوراه شتند کف فوج باغی باغ اولسون	مقدوراه شتند کف فوج باغی باغ اولسون	مقدوراه شتند کف فوج باغی باغ اولسون
تجسس خال شهوران و حکمران رسد الله	تجسس خال شهوران و حکمران رسد الله	تجسس خال شهوران و حکمران رسد الله
اول مهر حسن نظر کیم بنده وار دیکمه وار	اول مهر حسن نظر کیم بنده وار دیکمه وار	اول مهر حسن نظر کیم بنده وار دیکمه وار
سویلاغ بر کدر کیم بنده وار دیکمه وار	سویلاغ بر کدر کیم بنده وار دیکمه وار	سویلاغ بر کدر کیم بنده وار دیکمه وار

صودله تو انجون کشف راز محبت انبند	کمال شرف و عدل و درشت بی با نه	توفیق ایلوب اسان اذن کشندی بر با نه
نکاه شویخ مرد عجب انبند	غزال وادی و منت کین کیم سکا نه	تغریب یلز ایدی جوار نوع ان
دیوار نظن آکیم شتنگا عین و نه با نه	دیوار عین ق حسرت دید کاکه سیر ما نه	دیوار نظن آکیم شتنگا عین و نه با نه
میان الفتنده بیکم که طرح کلکف انبند	مشال روح اولور فتنده جسمی اتم اجاب	آجیلو جسم محمودری با فتنه اول رخ نابه
علم قدرت فتنه دکدر زره سو جورات	علم قدرت فتنه دکدر زره سو جورات	علم قدرت فتنه دکدر زره سو جورات
دکدر جسم کبر نه هجا بین مضموعت	دکدر جسم کبر نه هجا بین مضموعت	دکدر جسم کبر نه هجا بین مضموعت
اکیم آینه کس سوال حسن صورت انبند	اکیم آینه کس سوال حسن صورت انبند	اکیم آینه کس سوال حسن صورت انبند
کمال صنع بزوان ایدر کس اولور سید	کمال صنع بزوان ایدر کس اولور سید	کمال صنع بزوان ایدر کس اولور سید
فیوضات بهار صندله غلای بی هست	فیوضات بهار صندله غلای بی هست	فیوضات بهار صندله غلای بی هست
کلکف ره خطی رنگ کنک کیم انبند	کلکف ره خطی رنگ کنک کیم انبند	کلکف ره خطی رنگ کنک کیم انبند
کورد یوز بکنک باغ جسم وقت کوزده	کورد یوز بکنک باغ جسم وقت کوزده	کورد یوز بکنک باغ جسم وقت کوزده
تماثل حاد صخره و زارت کوزده	تماثل حاد صخره و زارت کوزده	تماثل حاد صخره و زارت کوزده
نخچه حکمت شناسی مبتلا می حیرت انبند	نخچه حکمت شناسی مبتلا می حیرت انبند	نخچه حکمت شناسی مبتلا می حیرت انبند
نه کلکف غامض عاید به تجسس ایلد الا	نه کلکف غامض عاید به تجسس ایلد الا	نه کلکف غامض عاید به تجسس ایلد الا
سنج اندی تکا فتنل اولور علا صوغ غرا	سنج اندی تکا فتنل اولور علا صوغ غرا	سنج اندی تکا فتنل اولور علا صوغ غرا
اوقات ادر شتنگ کیمین صحت انبند	اوقات ادر شتنگ کیمین صحت انبند	اوقات ادر شتنگ کیمین صحت انبند

بدی غنای ایلد بازدی ایشیلائی قلم	بسمه سر لوصه اولدی هوی ابدن ابتدا
ظالمه با زسه محفل دوزخ نیرانی قلم	حضرت الله اکا ویردی قوت بیانهها
ایکی عالمده با زوب کافره خزان قلم	حمد اول اول خالق حق قدیمه دائما
مجموعه حرمی عصفوره دیلر اس قلم	حضرت شریف حضرت خیرالانام علیهم الصلوٰه و السلام
ندیم با زسه نوله عصفوره میرمانی قلم	عبد محفل ولقد هزخاقان دوزخ لیسکا
بکا با زسون دایم حجت غنای قلم	اولدی هب زازد قول اهل بانترکا
بنده بون حسن عمل قتر ابدانی قلم	بنده در کوه تکدان با بجه کده سلطانترکا
آب رحمت سینه بزم با زار عجمانی قلم	نازل اولدی فخر و قرآن بیدر زمانترکا
با زدی عازیب اجماع دوزخ اولدی قلم	
اولدی کیم سبیل شیدا کی عاشق فاضل	
ابتدی سر لوصه به امل اولکستانی قلم	

بسمه سر لوصه با زوب کدی اویسیانی قلم	اکا زدیغ ایلد بوب رحمت جان قلم
اهل جانان حرم اسم ایلد قیلدی کیم	بیم غفرانه غزین ایلدی مسلمان قلم
بوخی توت جالبشوب قیلدی کیم ده لوصه	اولدی کیم سبیل کت واره حیرانی قلم
اسم خوشیده ایلد بوب زینجیب حقی	زیب ایلدی بو علا لوصه زینجیب قلم
قیلدی حق وحی ایلد بوب کوله ایلد	ابتدی از باره بدأ حضرت آرائی قلم
نقد در دوشق ایلد ودر قیلدی اولدی	نیر زینجیب حرمیه در باره زدی اولعلانی قلم
اسحق ازلی ایلد ایلد زینجیب و حیران	ایردی بو خدمت ایلدی اولدی زومیدانی قلم
سیم وز بهر کهر کیم سینه بر زینجیب دکل	جوهر سوزشک ایلد سبیل کانی قلم
ایلمدی صدق وحق ایلد ابوبکر شیخ	حضره دکن یا دایوچی با زدی ویرانی قلم
ابتدی ایجان ایلد اظهار بوبین حقی	بولدی زات عمره عبدلعلوانی قلم
جمع قرآنه سونق ایلد اولدانی خدا	با زدی بو کسیم ایلد حضرت عثمانی قلم
علم و عرفان ایلد درین ولایت نامی	ابتدی بولدی شام ایلد در مرانی قلم
شهادت فیکس لار حسن ایلد حسن	با زدی کیم شام ایلد اوانا مانی قلم
و نفعه مرکت عقیدان رسول حقی	با زار اکوبن ایلد بوب سبیل کیم کافق
با د اولور حضرت کیم خوشبختیخان	خان آلعبا با زدی اوانا مانی قلم

شخص جزئی که در کتب دینی مسمی آشکار ظاهر اولدی حریف کشف خد کلامه مقتدا بقیدی کرده انبیا به ذاتی زاتنی لوکاک ندیمو لا خاطب ایوب حور و عثمان چنان سخن نین آسمان ابتدا چون بکشد نه تنی خضع خود چون	جانب صفدان در کتب ریختن انزکا انبیو با انکا را جان بندی بهما انکا حق ماکلرون مرتب بندی در بار انکا ابدی بو جهلم اسمان عنوا انزکا دعوی افراد و شکتاف و میر انزکا بخش اولندی حرم و عاصی سما انزکا	روز مختره نه نفعت ایله ناضل کنده وهذا اولندی حضرت صفدان انزکا ابتدای غزای است حرف الالف	یورلنه وار کین حالده بابش مولانا وضع حاج و کتت شهراری بندر هانا جهانده روشن در ایشنه بر تو نبضی هوی عصفندان عاصی نبیاید بر دم نوله دیوانه سر لوصه بو غزل فاضل بند بندی کلام کاکان راه مولانا	خلعت فاخره در خفته تفرید انکا اور که بر تنی شبستان نبیوضه کیم اوله مجوری باین نورا ولوم کیم بم اول صاحب بیخفت مریب کلام کیم
---	--	---	---	--

سکا مخصوصه درای نشه درانی صفت فادرم نظم سخن انیمکه هر وار دیده تاج غر و نرفم کیم مولانا دور بخش اولندی اودان خلعت تجید انکا	عاشق شوریدیم هم عالم نه ناز انزکا نامل فیض تمنا اولشم دور انه جوش کلمه کسینه نوسوزانده کج کمال کتر نظقدن استنداد انبیا نازل اشن خنسانینه با قد حیا کمال کمال تیر نوسه جعفر کمال کن انزکا انجا بجم بو کون سلطان دهره فاضلا حضرت خنکا موسی کشف راز انزکا	دو نزار باب دلی ایلمه نهدید انکا کبسه فاضل دبه مزاجی نقدید انکا بیل کلزار عشق کل نیاز انزکا نای بر اسمای سرامتیا ز انزکا شع و واعظ عرض روی دنوا انزکا طوطی کویا انجوان اعتر انزکا حال چنونه کیر ب سور دکور انزکا خواجیه دل مرد تعلیم نماز انزکا بیل آزار کل مانند خار اول انزکا جاهلی تا بود هر کشت هموار اول انزکا کوردنجه روی اصلا قرار اول انزکا اندن اوز که بو جهانه نهر انزکا مس واریز ایلمه بو عالمه کار انزکا عفتو غفر انکدن و کزانتظار اول انزکا فاضلان صدقیه قول کوش در کانه
--	---	---

ÖZGEÇMİŞ

1979'da Balıkesir'de doğdu. İlk, orta, lise öğrenimini Balıkesir'de tamamladı.1997 senesinde Sakarya Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi , Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne girdi. 2001 senesinde üniversiteyi bitirerek öğretmenliğe başladı. Aynı sene SAÜ, Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Türk Dili ve Edebiyatından yüksek lisansa başladı. Halen öğretmenlik yapmakta ve yüksek lisansa devam etmektedir. Evlidir.

